

Suvela tilastoissa ja asukkaiden kokemana

Jukka Hirvonen

Suvela tilastoissa ja asukkaiden kokemana

Jukka Hirvonen

Aalto-yliopiston julkaisusarja
TIEDE + TEKNOLOGIA 17/2011

© Jukka Hirvonen

ISBN 978-952-60-4251-0 (pdf)
ISBN 978-952-60-4250-3 (printed)
ISSN-L 1799-487X
ISSN 1799-4888 (pdf)
ISSN 1799-487X (printed)

Kuvat: Eija Kontuniemi (kannen valokuva)

Aalto Print
Helsinki 2011

SISÄLLYS

1	Johdanto	5
2	Suvela tilastojen valossa	7
	- Asuntokannan piirteitä	
	- Väestön määrä, ikärakenne ja äidinkieli	
	- Asutuskunnat	
	- Sosioekonomisia tietoja	
3	Kyselyn toteutus ja teemat	17
4	Vastaajien taustatietoja	19
5	Muuttosuunnitelmat ja niiden syyt	23
	- Muuttoaikeiden yleisyys	
	- Muuttoaikeiden syyt	
	- Halu vaihtaa asuinalueetta	
	- Asumisväljyys ja asunnon muu soveltuvuus	
6	Tyytyväisyys asuinalueeseen	31
	- Yleisarvio asuinalueesta	
	- Alueen piirteet ja palvelut	
	- Vertailu muihin tutkimuksiin	
	- Yleisarvio palvelujen saavutettavuudesta	
	- Suvelan vahvuudet ja heikkoudet	
7	Asuinalueen koettu turvallisuus	43
	- Yleiskatsaus koettuun turvallisuuteen	
	- Oma asuinalue viikonloppuiltana	
	- Espoon keskus viikonloppuiltana	
	- Arvio rikollisuusongelmasta	
	- Arvio ilkeistä	
	- Liikenneturvallisuus lasten kannalta	
8	Ajanvietto omalla alueella ja naapuruussuhteet	51
	- Tyytyväisyys pihaan	
	- Pihan käyttö	
	- Liikkuminen alueella	
	- Naapuruussuhteet	
9	Yhteenveto	67

1 Johdanto

Lähiöiden kehittäminen on noussut 2000-luvulla tärkeäksi kysymykseksi. Lähiöissä ja niihin verrattavilla esikaupunkialueilla asuu merkittävä osa suomalaisista, etenkin suurten kaupunkiseutujen asukkaista. Lähiöitä rakennettiin voimallisimmin 1960- ja 1970-luvuilla. Tuolloin rakennetut talot alkavat olla peruskorjausikässä. Haasteita palveluille asettavat puolestaan väestörakenteen muutokset, kuten väestön ikääntyminen ja maahanmuuttajaväestön kasvu.

Lähiöiden sosiaalisen ja fyysisen ympäristön kehittämiseksi on tarpeen kerätä tutkimustietoa alueiden nykytilasta ja asukkaiden mielipiteistä. Aalto-yliopiston Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskuksessa (YTK) on toteutettu ”Monimuotoinen, vetovoimainen lähiö” (MOVE) -tutkimushanke, jossa on kerätty empiiristä tietoa Espoon Suvelasta. Suvelan pääosa rakennettiin 1970-luvulla ja alueen voi sanoa edustavan tyypillistä tuon ajan lähiörakentamista. MOVE on Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARAn rahoittama ja kuuluu ympäristöministeriön lähiö-ohjelmaan. Se sisältyy myös Tekes-hankkeen ”Kestävät kauppapaikat verkostokaupungissa” (KAVERI) ensimmäiseen työpakettiin.

Tämä raportti kertoo MOVE-hankkeen yhden osatehtävän, Suvelan asukkaiden kokemusten kartoittamisen ja tilastoanalyysin, tuloksista. Aineistoa kerättiin sekä rekisteripohjaisista lähteistä että kyselymenetelmällä. Raportin toinen luku kuvailee Suvelaa valmiiden tilastojen näkökulmasta, kun taas muissa luvuissa esitellään Suvelassa toteutetun asukaskyselyn tuloksia. Niistä selviää asukkaiden mielipiteitä muun muassa Suvelan vahvuuksista ja heikkouksista, koetusta turvallisuudesta, naapurussuhteista ja muuttoaikeista.

2 Suvela tilastojen valossa

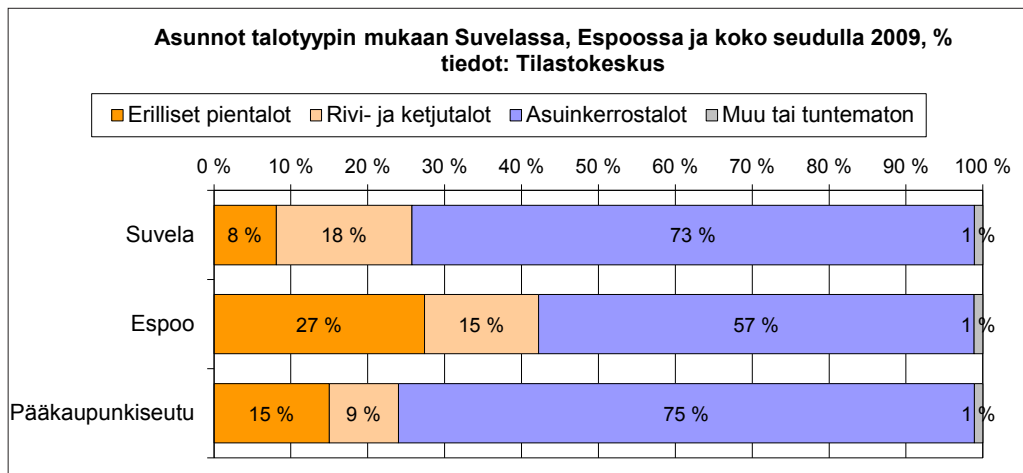
Suvelan asuinalue sijaitsee Espoon keskuksen vieressä rantaradan eteläpuolella. Naapurialueita ovat pohjoisessa radan toisella puolella Kirkkojärvi, koillisessa Tuomarila ja lounaassa Kaupunginkallio. Etelän ja kaakon suunnassa Suvelan asuinalueet rajoittuvat Espoon Keskuspuistoon. Espoon sisäisessä aluejaotuksessa Suvela muodostaa yhden pienalueen. Se on osa Kanta-Espoon tilastoaluetta, joka puolestaan kuuluu Vanha-Espoon suuralueeseen.

Valmiista tilastoista selviää varsin monenlaisia tietoja asuinalueitasolla. Tärkeimpänä lähteenä on tässä ollut netistä löytyvä Aluesarjat-tietokanta, jota ylläpitävät pääkaupunkiseudun isot kaupungit, HSY ja Uudenmaan liitto. Tiedot ovat peräisin Tilastokeskuksesta. Tietokannasta löytyy pienalueittaisia tietoja muun muassa asunnoista ja väestöstä. Asuntojen osalta keskeisiä taustatietoja ovat talotyyppi ja hallintamuoto. Väestön osalta tietoja on muun muassa ikäjakaumasta, äidinkielestä, koulutus- ja tulotastosta, työttömyysasteesta sekä asuntokuntatyypistä. Seuraavassa tehdään katsaus siihen, kuinka Suvela profiloituu näiden asioiden suhteen.

Asuntokannan piirteitä

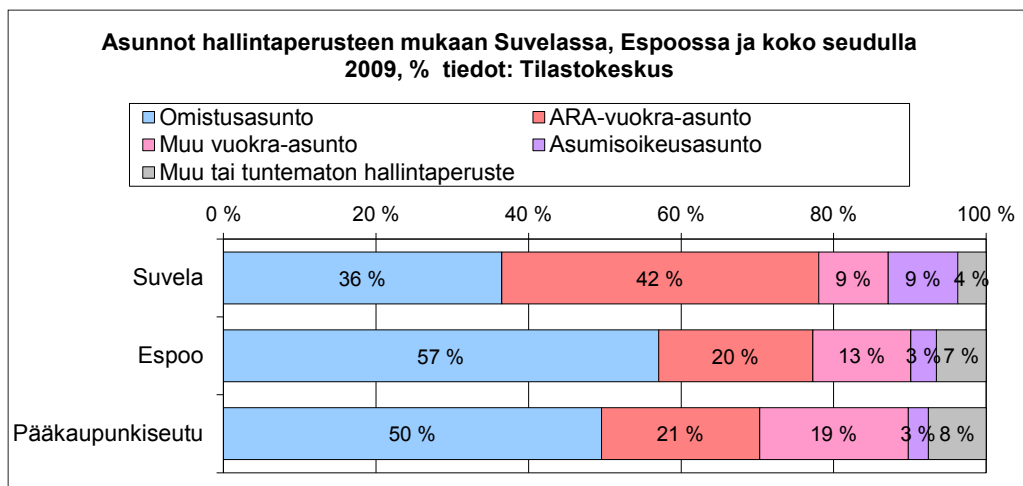
Asuntoja koskevista aluetilastoista selviää muun muassa niiden jakautuminen eri talotyypeihin ja hallintaperusteluokkiin. Uusimmat tiedot ovat vuoden 2009 lopusta, jolloin Suvelassa oli yhteensä 5 466 asuntoa. Kuvassa 2.1 on esitetty talotyyppijakauma Suvelassa ja vertailualueilla.

Suvelan asunnoista lähes kolme neljästä sijaitsee kerrostaloissa. Osuus on suunnilleen samaa tasoa kuin koko pääkaupunkiseudulla, mutta suurempi kuin koko Espoossa. Kerros- ja pientalot ovat eriytyneet eri puolille Suvelaa: pientaloalueet sijaitsevat alueen etelä- ja kaakkoisosissa, kerrostalot taas pohjois- ja länsiosissa.

Kuva 2.1

Talotyyppin ohella toinen keskeinen taustatieto asunnoista on niiden hallintaperuste. Tästä on tietoja kuvassa 2.2.

Kuva 2.2

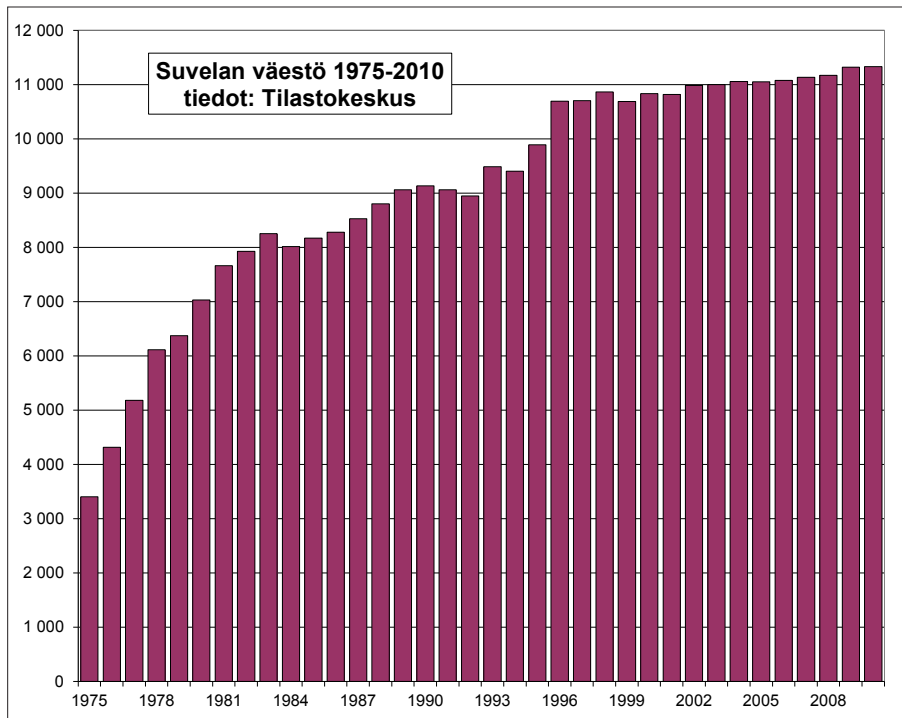
Suvelan asuntokanta on etupäässä omistusasuntoja tai ARA-vuokra-asuntoja (arava- tai korkotukivuokra-asuntoja). ARA-vuokra-asuntoja on runsaat 40 prosenttia ja omistusasuntoja runsas kolmannes (36 %). Markkina-vuokra-asuntoja on noin joka kymmenes ja asumisoikeusasuntoja saman verran. Suvelassa omistusasuntojen ja markkinavuokra-asuntojen osuus on pienempi kuin Espoossa tai koko seudulla; ARA-vuokra-asuntojen ja asumisoikeusasuntojen osuus on puolestaan suurempi.

Pientaloasuntokanta painottuu omistusasuntoihin, kerrostaloasuntokanta taas vuokra-asuntoihin. Omistusasuntoja on pientaloasunnoista kaksi kolmasosaa (67 %) ja kerrostaloasunnoista neljännes (25 %).

ARA-vuokra-asuntoja on kerrostaloasunnoista runsas puolet (55 %) ja pientaloasunnoista viidennes (19 %). Markkinavuokra-asuntoja on sekä pien- että kerrostaloissa suunnilleen sama osuus.

Väestön määrä, ikärakenne ja äidinkieli

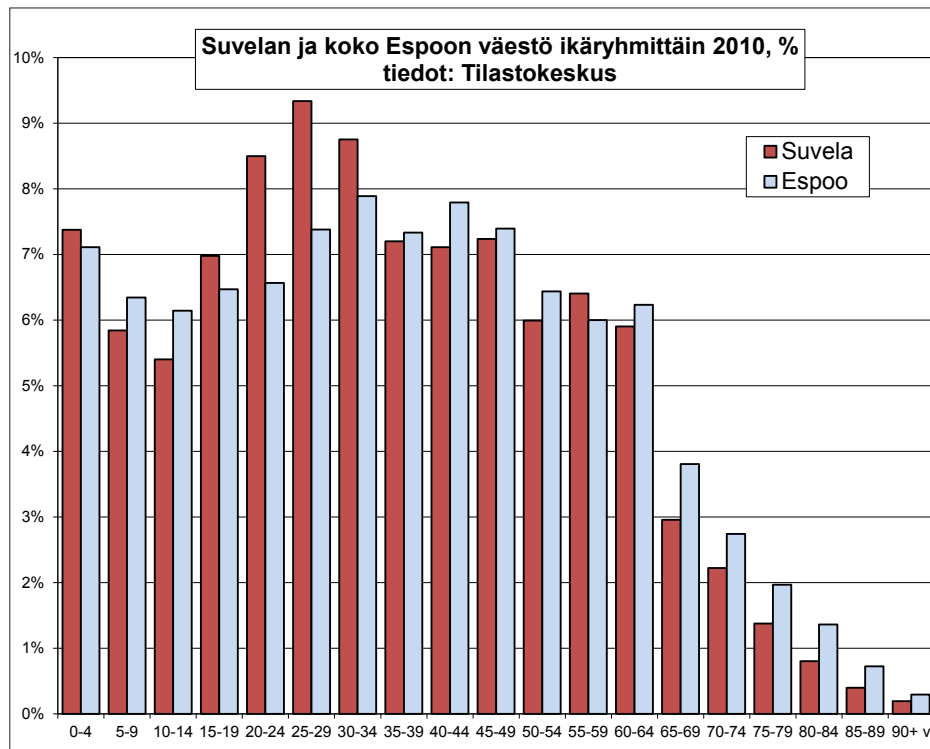
Suvelan pienalueen väestömäärä on uusimpien tilastojen (2010) mukaan 11 331 henkeä. Heistä naisia on 51,5 prosenttia. Suvela on väkiluvultaan kaikkein suurin Espoon pienalueista. Aikasarjatietoja alueen väkiluvusta on käytettävissä vuodesta 1975 alkaen (kuva 2.3).

Kuva 2.3

Väkiluvun kehityskäyrässä näkyvät alueen rakennusvaiheet. Suvelaa rakennettiin voimallisimmin 1970-luvulla aina vuoteen 1983 asti, jolloin asukasluku ylitti 8 000 henkeä. Aluetta on rakennettu lisää myös seuraavina vuosikymmeninä, mikä näkyy väkiluvun eriasteisina kasvupyrähdyksinä.

Entä millainen on Suvelan väestön ikärakenne verrattuna Espoon keskiarvoihin? Tämä selviää kuvasta 2.4. Suvelan väestön ikäjakaumassa painottuvat selvimmin nuoret aikuiset. Suvelassa on 15–34-vuotiaita Espoon keskiarvoja suurempi osuus, eläkeikäisiä puolestaan pienempi osuus. Ikäjakauma Suvelassa ei kuitenkaan ole erityisen vino, vaan alueella voi sanoa asuvan kaikenikäisiä ihmisiä.

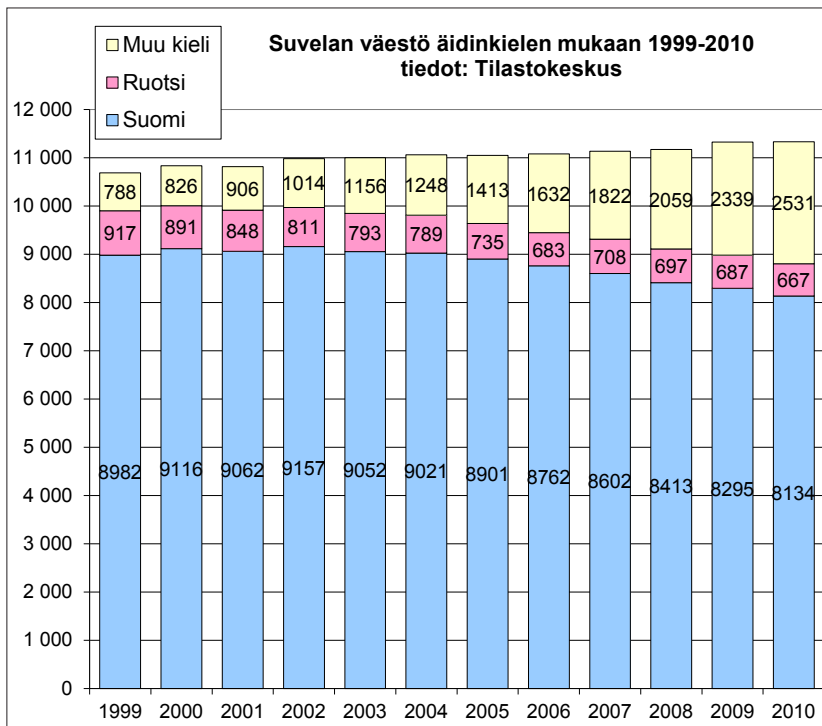

Kuva 2.4

Yksi erityispiirre Suvelan väestössä on ulkomaalaisperäisen väestön suuri osuus. Tilastoista tätä voidaan tarkastella parhaiten äidinkieli-tiedon avulla. Aivan täydellinen mittari se ei tähän tarkoitukseen ole, koska pienellä osalla maahanmuuttajista on äidinkielenä suomi tai ruotsi. Vieraskielisiä asui vuoden 2010 alussa Suvelassa 2 531 henkeä, mikä muodosti 22,3 prosenttia väestöstä. Suvelassa asuu vieraskielisiä absoluuttisesti ja suhteellisesti eniten Espoon pienalueista. Seuraavaksi suurin vieraskielisten osuus on Kirkkojärvellä (19 %), Lakistossa (19 %) ja Otaniemessä (17 %). Muualla pääkaupunkiseudulla on asuinalueita, joissa osuus on Suvelaakin korkeampi, Helsingissä tällaisia alueita on kuusi ja Vantaalla yksi.

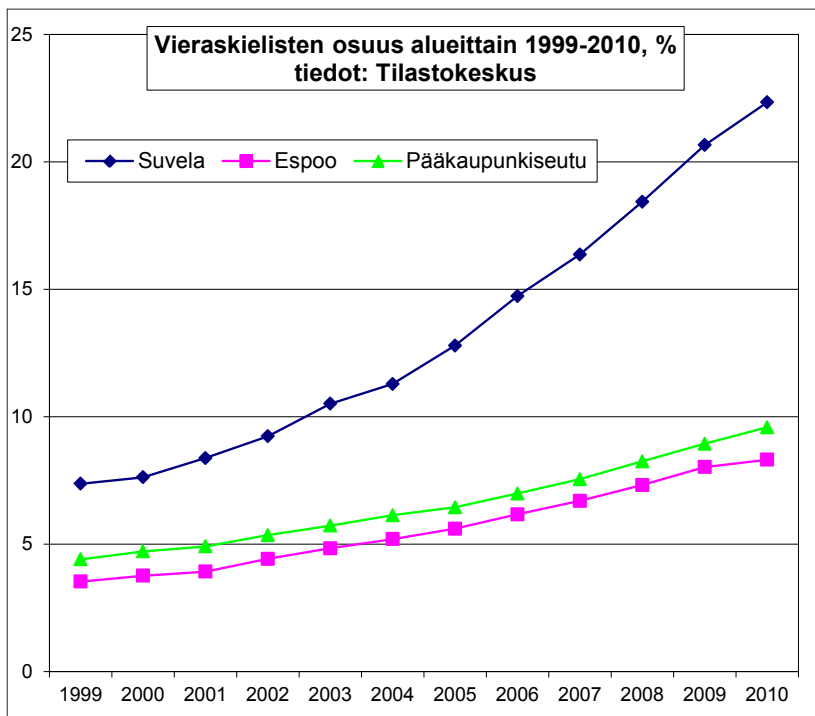
Tietoja ulkomaalaisperäisen väestön määrän ja osuuden muutoksista tarjoavat seuraavat aikasarjakuvat.

Suvelassa asui vuonna 1999 vieraskielisiä alle 800, joten lukumäärä on tuosta ajasta noin kolminkertaistunut (kuva 2.5). Kun vieraskielisten määrä ja osuus ovat kasvaneet nopeasti 2000-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä, ovat taas suomen- ja ruotsinkieliset olleet vähenemään päin. Suomenkielisten määrä oli maksimissaan vuonna 2002, jolloin se oli 9 157 henkeä. Kahdeksan vuotta myöhemmin määrä oli laskenut runsaalla tuhannella hengellä, 8 134:een. Ruotsinkielisten määrä on laskenut vuoden 1999 yli 900:sta vuoden 2010 alle 700:aan. Heidän väestöosuutensa on uusimmissa tiedoissa kuusi prosenttia.

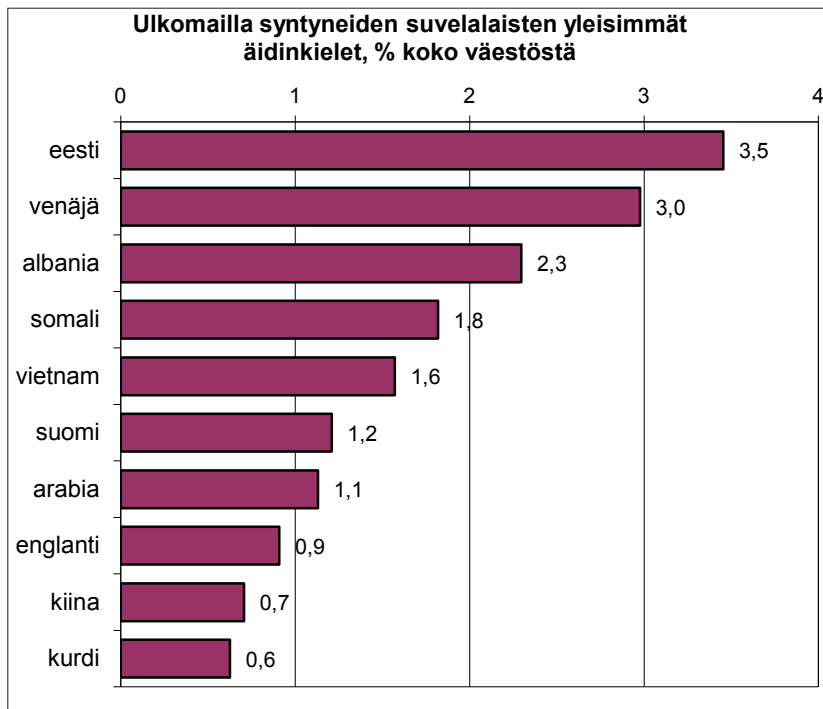
Kuva 2.5

Kuva 2.6 kertoo, kuinka vieraskielisten osuus väestöstä on kehittynyt Suvelassa ja vertailualueilla.

Kuva 2.6

Suvelassa asuu vieraskielisiä selvästi suurempi osuus väestöstä (22,3 %) kuin koko Espoossa (8,3 %) tai pääkaupunkiseudulla (9,6 %). Vieraskielisten osuus Suvelassa on kasvanut melko jyrkästi – 1990-luvun lopussa se oli vasta seitsemän prosenttia. Kuva 2.7 kertoo tarkemmin, mitä kieliä Suvelassa on eniten edustettuina.

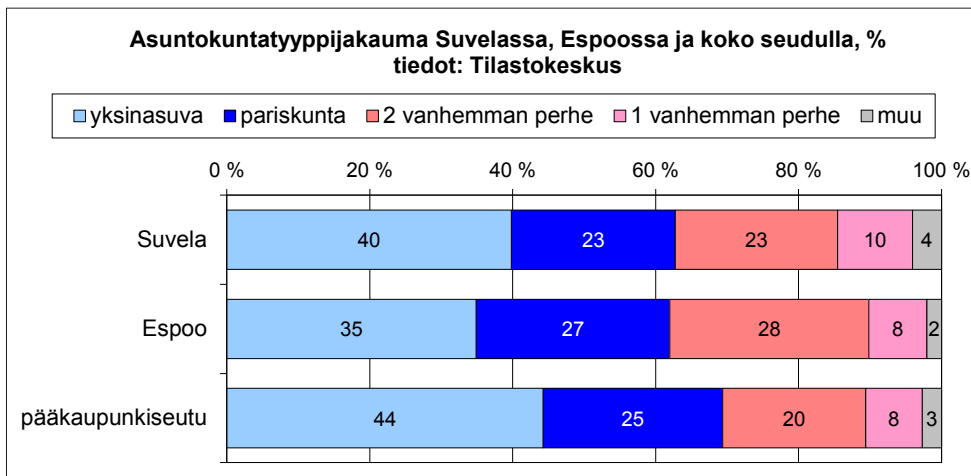
Kuva 2.7

Vieraskielisten suvelalaisten ryhmä on varsin heterogeeninen: edustettuna on paljon lähtömaita ja kieliä. Suurimmat kieliryhmät ovat eesti, venäjä, albania, somali ja vietnam.

Asuntokunnat

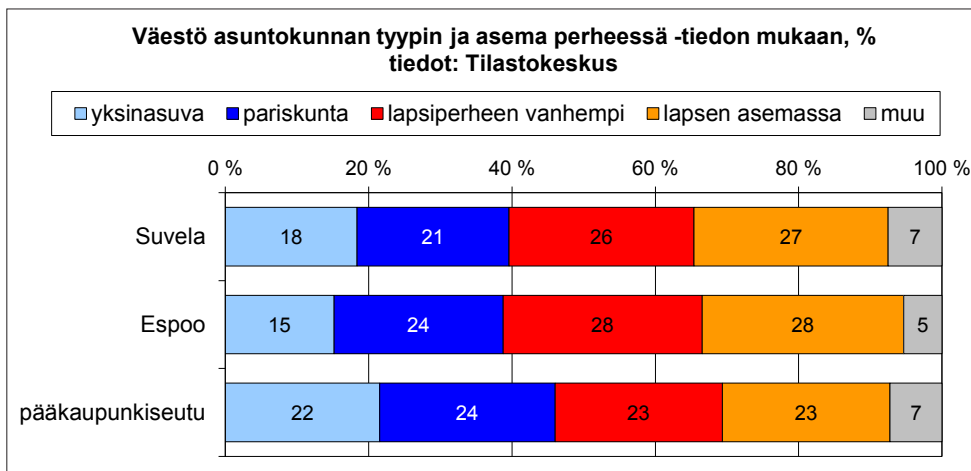
Asuntokuntia oli Suvelassa vuoden 2010 alussa 5 255 kappaletta. Kuvasta 2.8 selviää niiden jakautuminen eri asuntokuntatyyppeihin.

Suvelan asuntokunnista oli yksinasuvia 40 prosenttia, pariskuntia ja kahden vanhemman perheitä kumpiakin vajaa neljännes sekä yhden vanhemman perheitä 10 prosenttia. Jakauma ei kovin paljon eroa koko pääkaupunkiseudun jakaumasta. Lapsiperheitä oli kuitenkin Suvelassa hieman enemmän. Jos verrataan koko Espooseen, niin Suvelassa asui suhteellisesti vähemmän pariskuntia ja kahden vanhemman lapsiperheitä.

Kuva 2.8

Yksiköksi voidaan ottaa asuntokunnan sijasta henkilö ja laskea osuuksia väestöstä. Luvut muuttuvat tällöin aika paljon edellisistä (kuva 2.9).

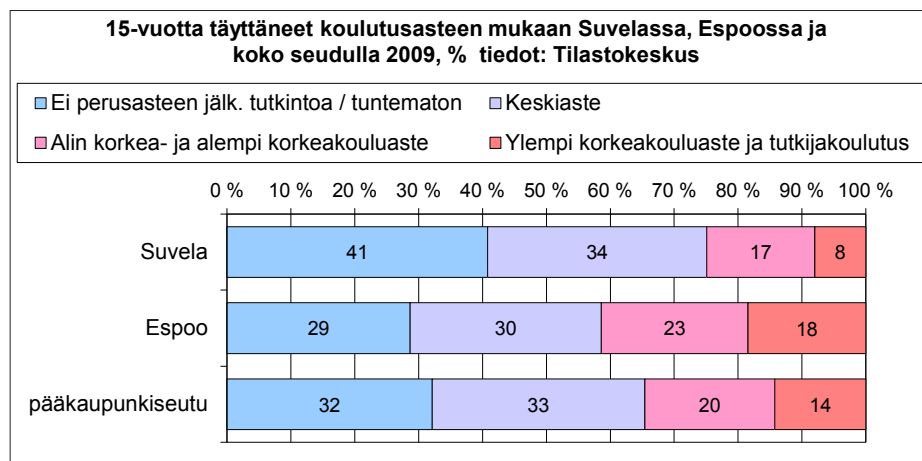

Kuva 2.9

Vaikka Suvelan asuntokunnista oli yksinasuvia 40 prosenttia, väestöstä oli yksinasuvia vain 18 prosenttia. Lapsiperheitä oli asuntokunnista kolmannes, mutta niihin kuului yli puolet (53 %) väestöstä. Runsas neljännes (27 %) Suvelan väestöstä oli lapsen asemassa olevia – luvussa ovat mukana myös kotona asuvat täysi-ikäiset lapset. Koko Espoossa kuului lapsiperheisiin vielä suurempi osuus väestöstä (56 %) kuin Suvelassa, pääkaupunkiseudulla taas jonkin verran pienempi osuus (46 %).

Sosioekonomisia tietoja

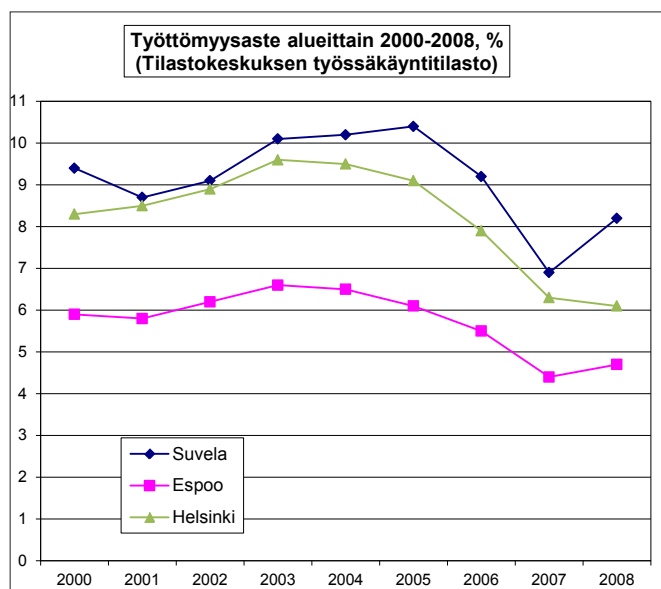
Väestön sosioekonomisista piirteistä löytyy tilastoista tietoa muun muassa koulutusasteesta, tuloista ja työttömyydestä. Kuva 2.10 kertoo suvelalais-ten koulutustasosta verrattuna Espooseen ja koko seutuun.

Kuva 2.10

Suvelassa asuu suhteellisesti vähemmän korkeakoulutettuja ja enemmän ilman tutkintoa olevia kuin koko Espoossa tai pääkaupunkiseudulla. Vähintään alimman korkea-asteen tutkinto oli joka neljännellä suvelalaisella, kun koko Espoossa vastaava osuus oli yli 40 prosenttia ja pääkaupunkiseudulla kolmannes.

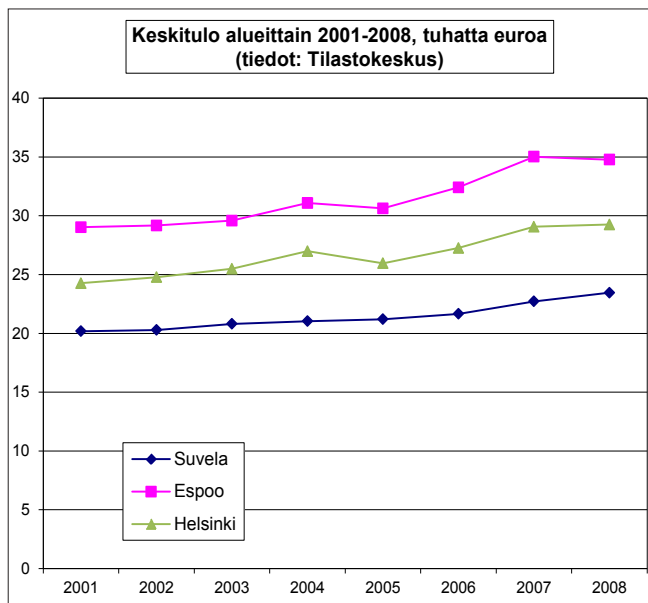
Entä kuinka yleistä työttömyys on ollut Suvelassa? Tästä antaa tietoja kuva 2.11.

Kuva 2.11

Työttömien osuus on Suvelassa ollut jatkuvasti selvästi korkeampi kuin Espoossa keskimäärin ja myös hieman korkeampi kuin Helsingissä. Vuoden 2008 lopussa työttömyysaste Suvelassa oli 8,2 prosenttia, Espoossa 4,7 prosenttia ja Helsingissä 6,1 prosenttia. Suvelan työttömyysaste oli Espoon korkein Espoonlahden keskuksen jälkeen. Tiistilässä työttömyys oli samaa tasoa kuin Suvelassa. Helsingistä löytyi 16 osa-aluetta (kaikkiaan 110:stä), joissa työttömyys ylitti Suvelan tason.

Kuvassa 2.12 tarkastellaan Suvelan ja vertailualueiden tulotasoa. Kyseessä on 15 vuotta täyttäneen väestön valtionveronalaiset tulot vuosittain.¹

Kuva 2.12

Suvelan keskimääräinen tulotaso on selvästi alempi kuin koko Espoossa tai Helsingissä. Vuonna 2008 keskitulo Suvelassa oli 23 500 euroa, kun koko Espoossa se oli lähes 35 000 euroa ja Helsingissä noin 29 000 euroa. Tarkasteltavana ajanjaksona Suvelan suhteellinen ero Espooseen kasvoi jonkin verran: vuonna 2001 Suvelan keskitulo oli 70 prosenttia Espoon keskitulosta, vuonna 2008 se oli laskenut 67 prosenttiin.

Espoon 83 pienalueesta Suvelassa oli kolmanneksi pienin keskitulo Otaniemen ja Lakiston jälkeen. Neljänneksi sijoittui naapurialue Kirkkojärvi. Helsingissä oli enemmän alueita (25 osa-aluetta 116:sta), joissa keskitulo jäi alemmaksi kuin Suvelassa.

Kaikilla kolmella sosioekonomisella mittarilla Suvela sijoittui siis selvästi laajempien alueiden keski-arvoja heikommin. Se ei ole yllättävää, koska alueella on runsaasti ARA-vuokra-asuntoja, joiden asukasvalinnassa tulot ovat tärkeä kriteeri.

¹ Tiedoissa on vuosien 2004 ja 2005 välillä epäjatkuvuuskohta verotusmuutosten vuoksi, ks. tarkemmin Tilastokeskuksen tulo- ja varallisuustilasto. Tämä ei kuitenkaan juuri haittaa alueiden välistä vertailua.

3 Kyselyn toteutus ja teemat

MOVE-tutkimushankkeen yksi osa oli Suvelaan suunnattu strukturoitu postikysely, joka toteutettiin vuoden 2010 alkupuolella. Kyselyllä kartoitettiin mielipiteitä alueen nykytilanteesta ja parantamistarpeista.

Väestörekisterikeskuksesta tilattiin kyselyä varten osoitetiedot 1 000 hengen otoksesta, perusjoukkona Suvelan osa-alueen 18 vuotta täyttäneet henkilöt. Kyselyn ensimmäinen kierros postitettiin 17.–24.2.2010 ja muistutuskierron 9.–15.3. Aineisto oli koossa huhtikuun alkupuolella. Lomakkeista palautui täytettynä 474 kappaletta. Palautusosuudeksi saatiin 47 prosenttia.

Kyselylomake koostui etupäässä monivalintakysymyksistä. Lisäksi oli muutama avokysymys. Mahdollisuuksien mukaan lomakkeessa hyödynnettiin muissa tutkimuksissa aiemmin käytettyjä kysymyksiä, jotta vastausjakaumille saatiin vertailupohjaa. Tärkeitä lähteitä olivat Asukasbarometri 2004 sekä Pääkaupunkiseudun hyvinvointitutkimus 2008. Turvallisuutta koskevilla kysymyksillä hyödyllinen oli myös poliisin ”Turvallinen Suomi 2006” -tutkimus.

Kyselyssä tutkittiin seuraavia teemoja:

- Mielipiteet asuinalueen piirteistä kuten viihtyisyys, rauhallisuus, kauneus, siisteys ja niin edelleen.
- Mielipiteet alueen palveluista: kaupat, joukkoliikenne, julkiset palvelut, ulkoilu- ja liikuntamahdollisuudet ja niin edelleen.
- Mitä palveluita kaivattaisiin lisää?
- Koettu turvallisuus
- Siteet asuinalueelle ja suuntautuminen sinne: asumisaika, mahdolliset muuttosuunnitelmat ja niiden syyt. Missä määrin vastaaja suuntautuu ajankäytössään ja sosiaalisissa suhteissaan omalle asuinalueelle ja missä määrin muualle?
- Yhteisöllisyys: missä määrin vastaaja tuntee naapureita ja on heidän kanssaan tekemisissä
- Suvelan vahvuudet ja heikkoudet asuinpaikkana.

Kysymykset oli muotoiltu siten, että ne koskivat ”omaa asuinalueetta”. Vastaaja sai siis itse määritellä, mitä hän sisällyttää asuinalueeseensa.

Vastaajat todennäköisesti yleensä mielsivät asuinalueensa suppeammaksi kuin virallisen osa-aluejaotuksen Suvela, joka on aika laaja ja heterogeeninen alue. Luultavasti moni asukas ei edes tiedä, missä tilastollisen osa-alueen raja tarkkaan ottaen kulkee.

Aineistoa analysoitiin etupäässä tilastollisin menetelmin. Ensinnäkin tehtiin aineiston sisäistä vertailua: vastauksia eriteltiin erilaisten demografisten, sosioekonomisten ja asumiseen liittyvien taustamuuttujien mukaan. Näitä olivat muun muassa asunnon talotyyppi ja hallintamuoto, vastaajan ikä, sukupuoli ja ruokakuntatyyppi sekä sosioekonomiset muut-
tajat. Toisen vertailu-ulottuvuuden muodosti ulkoinen vertailu: vastaus-
kaumia verrattiin esimerkiksi koko Espoon ja muun pääkaupunkiseudun, maan kaikkien taajama-asukkaiden, suurten kaupunkien asukkaiden sekä lähiöasukkaiden vastauksiin.

4 Vastaajien taustatiedot

Vastaajan asunnon talotyyppi oli siinä mielessä tärkeä taustatieto, että se kertoi myös tarkemmasta alueellisesta sijainnista Suvelan osa-alueen sisällä. Kerrostalot ja pientalot sijoittuvat näet eri puolille Suvelan osa-alueetta. Kerrostaloalueet sijaitsevat Suvelan osa-alueen pohjoisosissa (Kirstinharju, Sokinvuori, Joupinmäki ja Kiltakallio); pientaloalueet sijaitsevat sen eteläosissa (Saarniraivio, Suna ym.). Vastaajista asui kerrostalossa 62 prosenttia, rivi- tai paritalossa 29 prosenttia ja omakotitalossa kahdeksan prosenttia. Pientaloissa asui siis yhteensä 37 prosenttia.

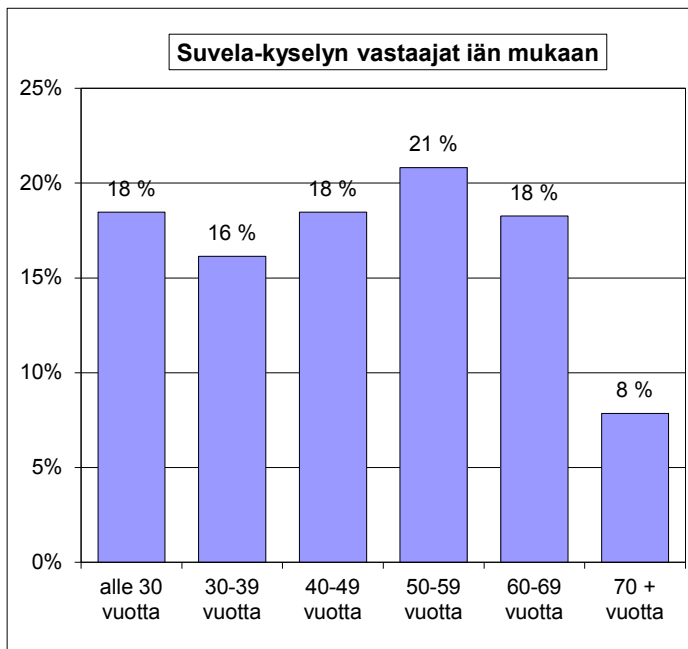
Asunnon hallintamuodon mukaan vastaajat jakautuivat siten, että omistusasukkaita oli 54 prosenttia, vuokra-asukkaita 38 prosenttia ja asumisoikeusasukkaita kuusi prosenttia. Pientalovastaajat olivat yleensä omistusasukkaita (86 %); kerrostalovastaajista runsas kolmannes (36 %) oli omistusasukkaita ja runsas puolet (55 %) vuokra-asukkaita.

Yksin asui vastaajista 28 prosenttia, pariskuntana 40 prosenttia ja lapsiperheissä 30 prosenttia (6 % yhden ja 24 % kahden vanhemman perheissä). Naisia vastaajista oli 61 prosenttia ja miehiä 39 prosenttia.

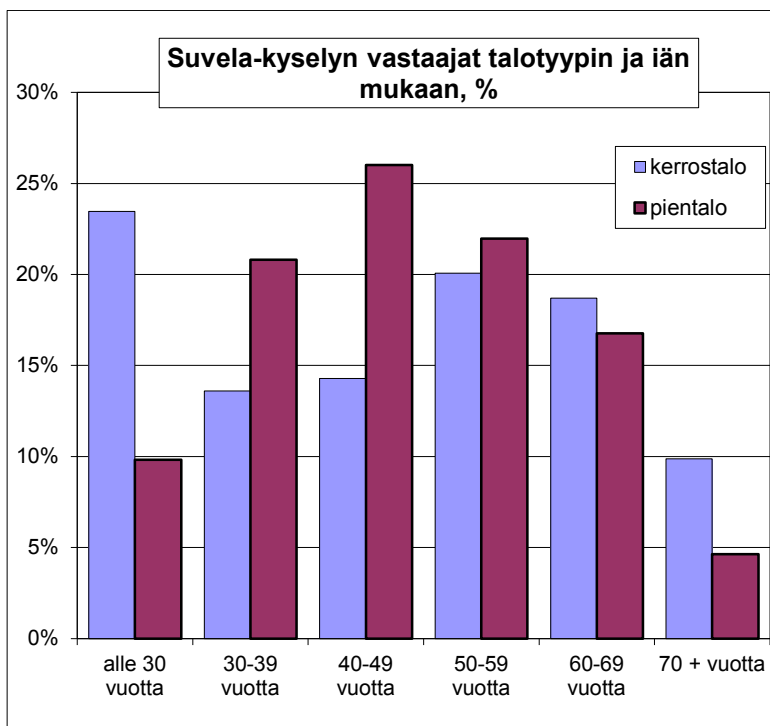
Pääasiallisen toiminnan mukaan jaoteltuna vastaajista oli työllisiä 55 prosenttia, työttömiä kahdeksan prosenttia, eläkeläisiä 24 prosenttia, opiskelijoita seitsemän prosenttia ja kotiäitejä/-isiä viisi prosenttia.

Äidinkieleltään suomenkielisiä oli 80 prosenttia, ruotsinkielisiä seitsemän prosenttia ja vieraskielisiä 13 prosenttia. Suomenkielisten palautusosuus oli 53 prosenttia ja ruotsinkielisten 49 prosenttia. Vieraskielisten palautusosuus oli 28 prosenttia, mutta tämä luku kätkee suuria kieliryhmittäisiä eroja. Suvelassa ovat suurimpia kieliryhmiä viro, venäjä, albania, somali ja vietnam. Vietnaminkeiliset vastasivat yhtä ahkerasti kuin kanta-väestö, noin joka toinen. Venäjän- ja vironkielisistä vastasi noin joka kolmas ja albaniankielisistä noin joka viides, kun taas somalinkielisistä ei vastannut yksikään. Muut kieliryhmät olivat niin pieniä, että palautusosuuksia ei ole mielekästä laskea edes karkeasti.

Eri ikäluokista vastaajia saatiin melko tasaisesti aina 70 ikävuoteen asti (kuva 4.1). Vanhimman ikäryhmän, yli 70-vuotiaiden osuus oli kahdeksan prosenttia. Heitäkin oli lukumääräisesti tarpeeksi (vajaat 40), että luokkaa voitiin käyttää analyysissa.

Kuva 4.1

Kuva 4.2

Kerrostalo- ja pientaloväestö profiloitui eri tavalla iän suhteen (kuva 4.2). Nuorinta ja vanhinta ikäryhmää asui kerrostaloissa suhteellisesti enemmän kuin pientaloissa. Pientalojen vastaajista taas lukeutui ikäryhmiin 30–49 vuotta suurempi osuus kuin kerrostalojen. 50–69-vuotiaita oli kummassakin osaryhmässä suunnilleen sama osuus.

Myös kerrostalojen vuokra- ja omistusasukkaiden ikärakenteessa oli selvä ero. Vuokralaisvastaajat painottuivat nuoriin: joka kolmas oli alle 30-vuotias, ja keski-ikä asettui 44 vuoteen; omistaja-asukkaissa painottuivat eniten 50–69-vuotiaat, ja keski-ikä oli 51 vuotta. Pientalovastaajien keskimääräinen ikä oli 47 vuotta.

Vastaajilta tiedusteltiin, kuinka pitkään he olivat asuneet nykyisellä asuinalueellaan. Seuraavassa taulukossa on tietoja tästä.

Taulukko 1. Keskimääräinen asumisaika Suvelassa vuosina eri vastaajaryhmissä:

Kaikki	12,8
Talotyyppi-hallintamuoto	
kerrostalo-vuokra	9,4
kerrostalo-omistus	18,6
pientalo	13,3
Vastaajan ikä	
alle 30 vuotta	3,3
30–39 vuotta	6,6
40–49 vuotta	10,0
50–59 vuotta	16,6
60–69 vuotta	22,1
70+ vuotta	22,1

Kyselyn vastaajat olivat asuneet alueella keskimäärin vajaat kolmetoista vuotta. Kerrostalojen vuokra-asukkailla keskiarvo asettui runsaaseen 9 vuoteen, kerrostalojen omistusasukkailla lähes 19 vuoteen ja pientalo-asukkailla runsaaseen 13 vuoteen. Keskimääräiset asumisajat aineistossa olivat yllättävän pitkiä. Onkin luultavaa, että pitkään alueella asuneet ovat vastanneet ahkerammin. Asukkaat, jotka ovat alueella vain ”läpikulkumat-kalla”, eivät ole yhtä motivoituneita vastaamaan tällaiseen kyselyyn kuin pysyvämmät asukkaat.

Odotettu piirre oli, että keskimääräinen asumisaika alueella kasvoi vastaajan iän myötä. Siten alle 30-vuotiaat olivat asuneet Suvelassa keskimäärin vain runsaat kolme vuotta. Asumisaika kasvoi asteittain siirryttäessä vanhempiin ikäluokkiin siten, että yli 60-vuotiailla se oli keskimäärin 22 vuotta.

5 Muuttosuunnitelmat ja niiden syyt

Kyselyllä haluttiin selvittää suvelalaisten muuttosuunnitelmia ja niiden syitä. Kuinka moni asukkaista on alueella ”läpikulkumatalla” ja kuinka suuri osuus on muuttanut sinne jäädäkseen? Tärkeää tietoa olivat myös muuttoaikeiden syyt: johtuivatko ne esimerkiksi alueen ominaisuuksista, asunnon ominaisuuksista, sijainnista vai jostain muusta.

Muuttoaikeiden yleisyys

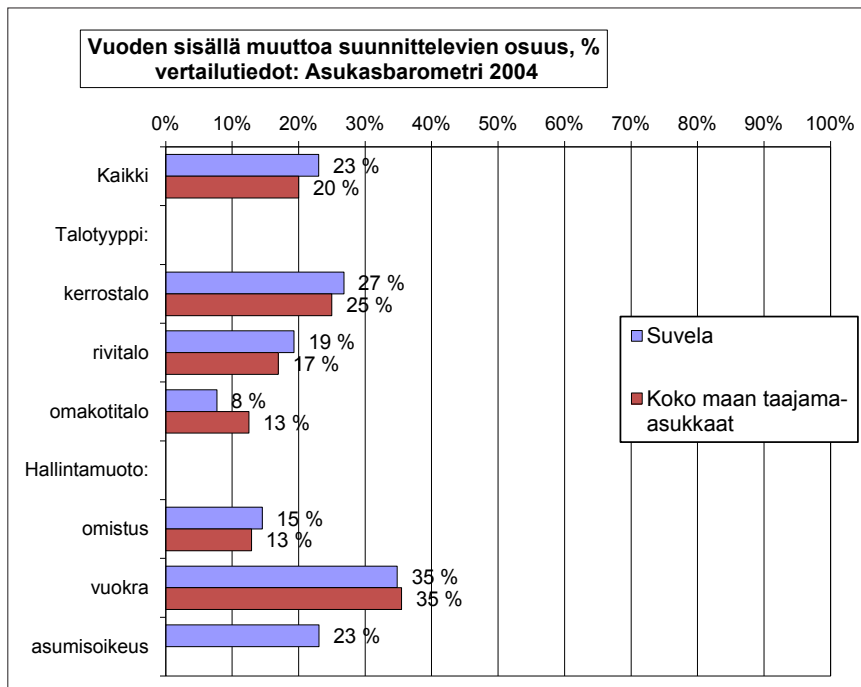
Ennestään on tiedossa ensinnäkin, että muuttoalttius on väestössä suurimmillaan nuorilla aikuisilla, ja toiseksi, että vuokra-asunnoissa asukasvaihtuvuus on selvästi suurempaa kuin omistusasunnoissa. Seuraavaksi tutkitaan, kuinka yleisiä muuttoaikeet olivat Suvela-aineiston eri osaryhmissä. Asukasbarometri 2004 tarjoaa muuttoalttiusluville vertailutietoja, joskaan ne eivät ole aivan tuoreita.

Vastaajista kaikkiaan vajaa neljännes (23 %) suunnitteli muuttoa vuoden sisällä (kuva 5.1). Osuus ei paljonkaan poikennut maan kaikkien taajama-asukkaiden (20 %) tai suurten kaupunkien asukkaiden (22 %) vastaavasta osuudesta. Asunnon hallintamuoto selitti muuttoaikeiden yleisyyttä selvästi. Vuokra-asukkaista yli kolmannes suunnitteli muuttoa, omistusasukkaista vain 15 prosenttia. Asumisoikeusasukkaita oli aineistossa vähän, mutta heidän muuttoalttiutensa näyttäisi asettuvan omistus- ja vuokra-asukkaiden välimaastoon.

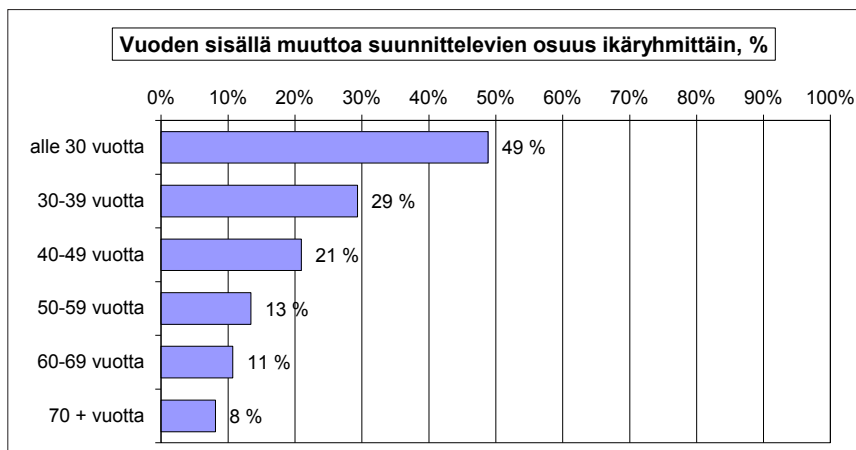
Kiinnostava tulos oli, että talotyyppi ei selittänyt muuttoalttiutta, kun hallintamuoto vakioitiin. Kerrostalojen omistusasukkaat eivät suunnitelleet muuttoa sen useammin kuin pientalojenkaan.

Suvelan vastaajien muuttoalttius eri talotyyppi- ja hallintamuotoryhmissä ei merkitsevästi poikennut kaikkien taajama-asukkaiden luvuista. Asukasbarometrissa suurten kaupunkien vastaajista muuttoa suunnitteli 22 prosenttia, mikä on varsin tarkkaan sama osuus kuin Suvela-aineistossa.

Vastaajan ikä selitti muuttoaikeiden yleisyyttä erittäin vahvasti, mikä oli-kin odotettavissa (kuva 5.2). Alle 30-vuotiaista muuttoa suunnitteli joka toinen. Muuttoaikeet vähenivät jyrkästi iän myötä. Muuttoa suunnittelevien

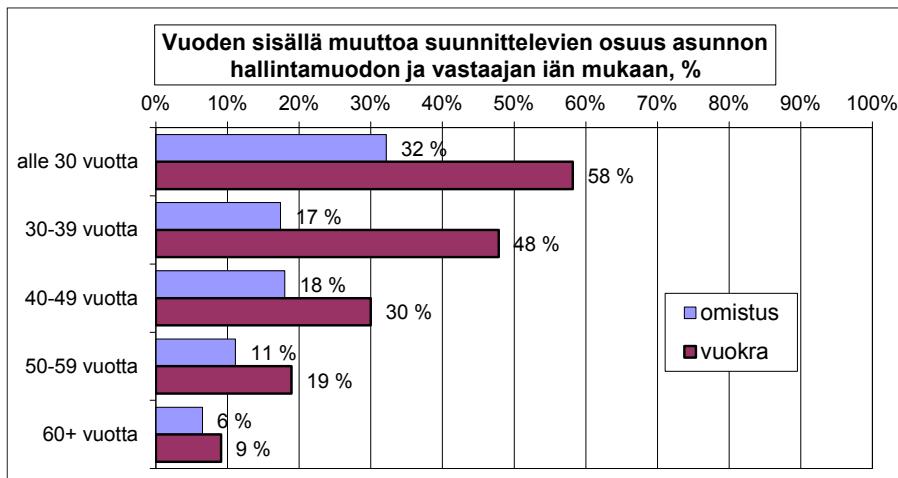
Kuva 5.1

Kuva 5.2

osuus oli 30–39-vuotiaista noin 30 prosenttia ja 40–49-vuotiaista noin 20 prosenttia. Vanhempiin ikäryhmiin siirryttäessä osuus väheni edelleen, ja yli 70-vuotiaista se oli vain kahdeksan prosenttia.

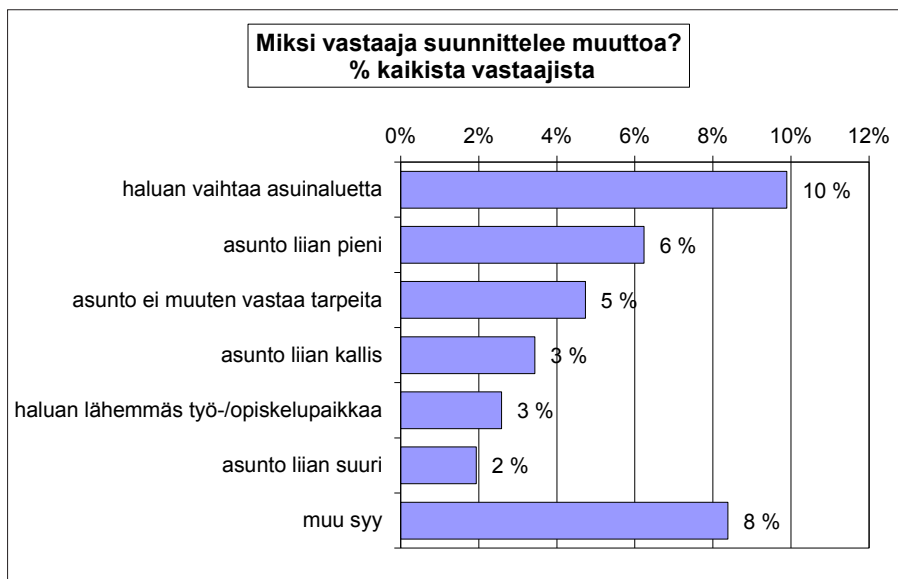
Sekä iällä että asunnon hallintamuodolla oli selvää itsenäistä selitysvoimaa (kuva 5.3). Yhden ääripään muodostivat vuokralla asuvat alle 30-vuotiaat, joista lähes 60 prosenttia suunnitteli muuttoa, toisessa ääripäässä yli 60-vuotiaista omistusasukkaista vain kuusi prosenttia suunnitteli muuttoa.

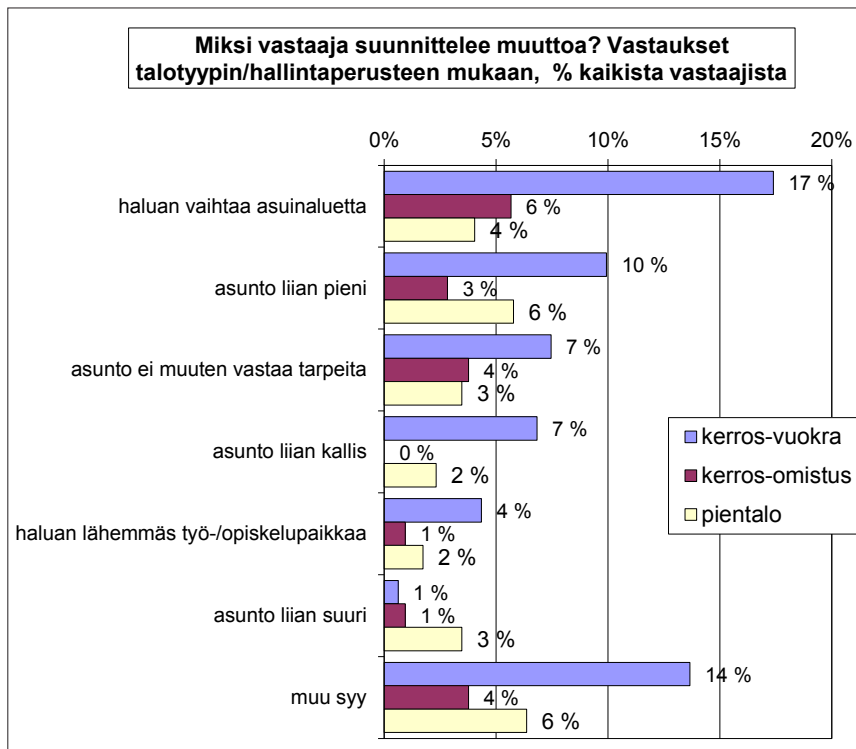
Kuva 5.3

Muuttoaikeiden syyt

Muuttoaikeiden syitä voi olla monenlaisia. Tämän tutkimuksen kannalta oli tärkeää selvittää, missä määrin muuttohalut liittyvät mahdollisiin ”pois-työntäviin” tekijöihin alueella, ja miltä osin on kyse normaaleista työperäisistä tai asumisuramuutoista, esimerkiksi tarpeesta saada suurempi asunto tai hakeutua lähemmäs työpaikkaa. Kuvassa 5.4 muuttoaikeiden syiden osuudet on esitetty koko vastaajakunnan tasolla, kuvassa 5.5 vastauksia on eritelty talotyyppin ja hallintamuodon mukaan.

Kuva 5.4

Kuva 5.5

Tavallisin muuttoaikeiden syy oli halu vaihtaa asuinalueetta (10 % kaikista vastaajista). Kerrostalojen vuokra-asukkaista 17 prosenttia mainitsi tämän syyn. Kerrostalojen omistusasukkaista ja pientaloasukkaista sen mainitsi huomattavasti harvempi, noin viisi prosenttia.

Jos suhteutetaan alueen vaihtohalu muuton syynä muuttoa suunnittelevien kokonaismäärään, niin muuttoa suunnittelevista kerrostaloasukkaista joka toinen mainitsi tämän syyn. Muuttoa suunnittelevista pientaloasukkaista tämän syyn mainitsi joka neljäs. Kerrostaloissa muuttoaike liittyi siis selvästi useammin haluun vaihtaa aluetta kuin pientaloissa.

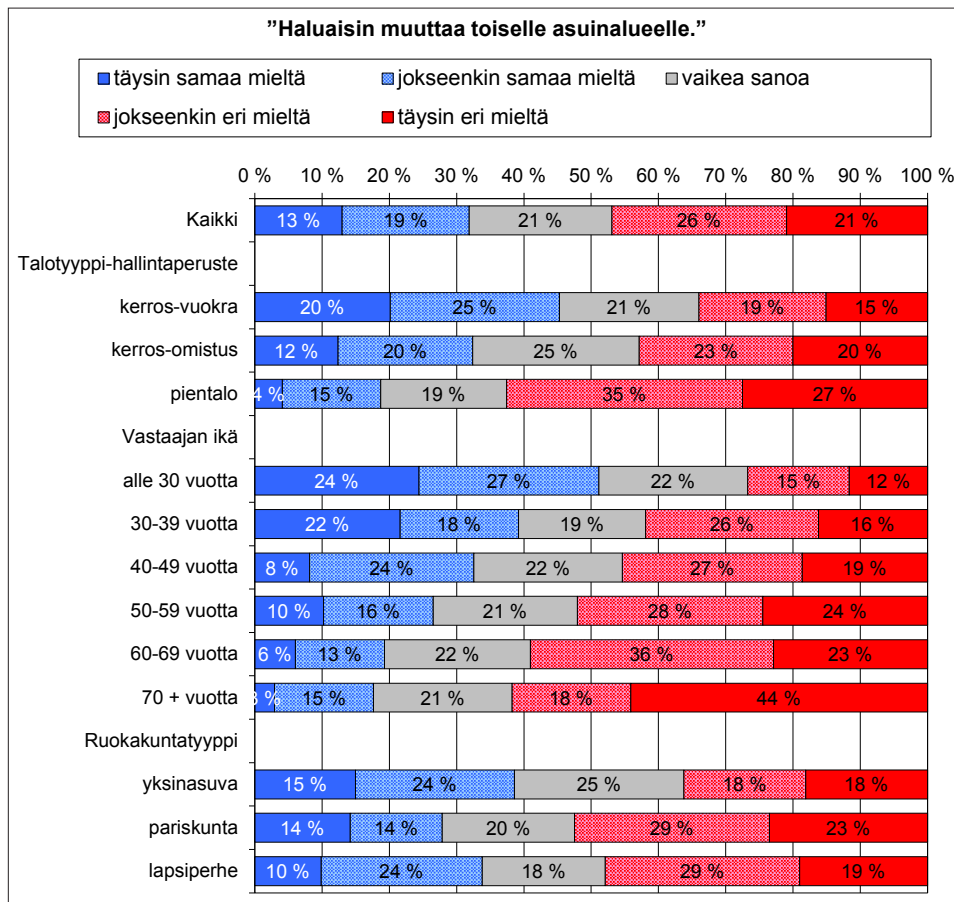
Toiseksi yleisin syy oli liian pieni asunto, jonka mainitsi joka neljäs muuttoaikeissa oleva ja kuusi prosenttia kaikista vastaajista. Hieman harvempi mainitsi syyksi, että asunto ei muuten vastaa tarpeita.

Liian kalliin asunnon, halun päästä lähemmäs työpaikkaa tai liian suuren asunnon merkitsi vain pari prosenttia vastaajista. Verrattain moni, kahdeksan prosenttia kaikista vastaajista eli joka kolmas muuttoa aikovista, mainitsi muuttoaikeelle jonkin muun syyn kuin valmiit vaihtoehdot.

Hallintamuoto selitti vastauksia paremmin kuin talotyyppi. Vuokra-asukkaat merkitsivät lähes kaikkia muuttosyitä useammin kuin omistusasukkaat. Poikkeuksena oli vain liian suuri asunto.

Halu vaihtaa asuinalueetta

Lomakkeessa kysyttiin vielä erikseen väittämämuodossa vastaajan halusta muuttaa toiselle asuinalueelle. Tämä antaa täydentävän näkökulman pois-muuttoon: saadaan myös niiden mielipiteitä, joilla ei ole ajankohtaisia muuttosuunnitelmia. (kuva 5.6)

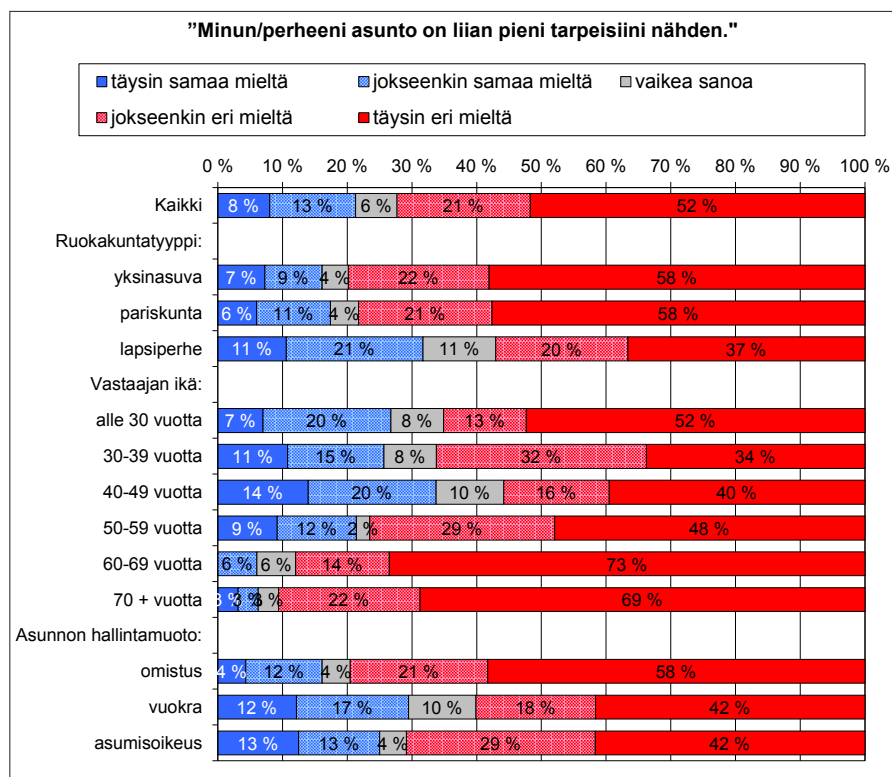
Kuva 5.6

Noin joka kolmas vastaaja haluaisi muuttaa toiselle asuinalueelle (oli täysin tai jokseenkin samaa mieltä). Sekä talotyyppi että hallintamuoto selittivät vastauksia. Pientaloasukkaista haluaisi vaihtaa aluetta alle viidennes, kerrostalojen omistusasukkaista kolmannes ja kerrostalojen vuokra-asukkaista 45 prosenttia. Myös ikä selitti vastauksia vahvasti: nuorimmasta ikäluokasta haluaisi muuttaa muualle joka toinen. Osuus pieneni iän myötä, yli 70-vuotiaista haluaisi vaihtaa aluetta vain 18 prosenttia.

Ruokakuntatyyppi selitti vastauksia lievemmin: yksinasuvat haluaisivat vaihtaa aluetta yleisimmin (lähes 40 %) ja pariskunnat harvimmin (28 %) lapsiperheiden sijoittuessa näiden välille (34 %).

Asumisväljyys ja asunnon muu soveltuvuus

Myös toisesta muuton motiivista, asumisahtaudesta, kysyttiin väittämän muodossa (kuva 5.7).

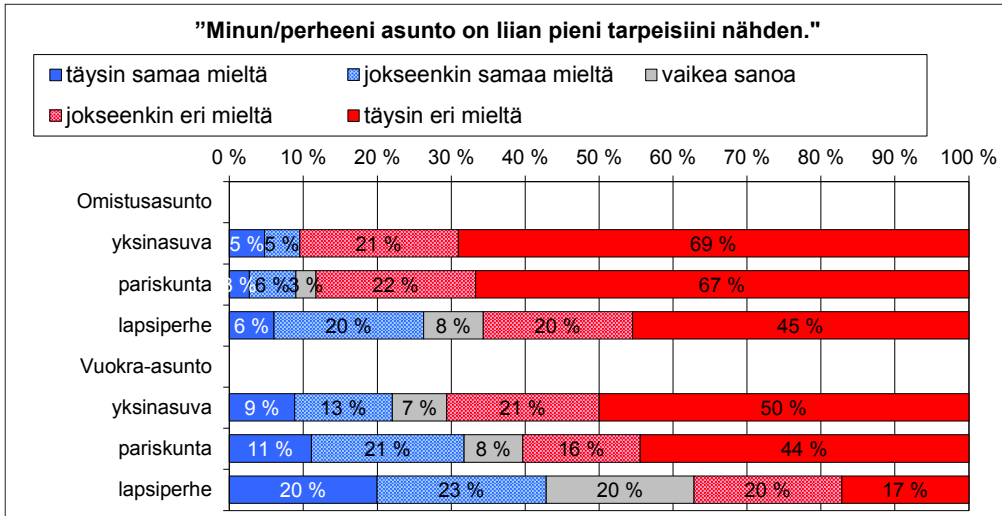

Kuva 5.7

Noin joka viides vastaaja katsoi, että nykyinen asunto on liian pieni tarpeisiini nähden. Talotyyppi ei selittänyt vastauksia merkitsevästi, mutta hallintaperuste selitti. Vuokra-asukkaista noin 30 prosenttia koki asumisahtautta, omistusasukkaista 16 prosenttia.

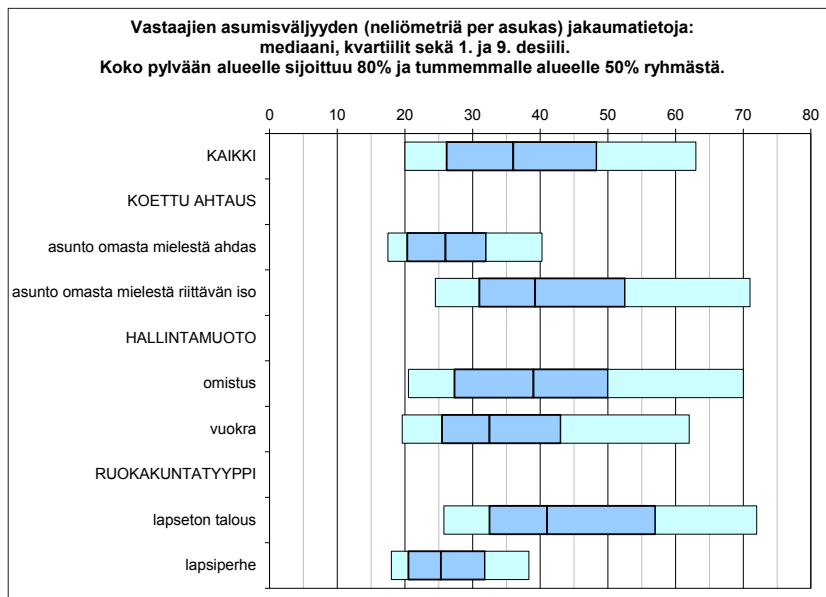
Lapsiperheet kokivat asumisahtautta yleisemmin (joka kolmas) kuin lapsettomat taloudet (joka kuudes). Myös ikä selitti vastauksia. Kolme nuorinta ikäluokkaa eli alle 50-vuotiaat katsoivat melko usein (noin 30 %) että asunto on liian pieni tarpeisiini nähden. Tämän ikärajan jälkeen osuus väheni. Tämä on useimmilla elämänvaihe, jolloin lapset muuttavat pois kotoa ja asumiseen tulee tätä kautta lisää väljyyttä. Yli 60-vuotiaista hyvin harva ilmoitti asunnon olevan ahdas.

Sekä hallintamuodolla että ruokakuntatyyppillä oli itsenäistä selitysvoimaa (kuva 5.8). Vuokralaisina asuvista lapsiperheistä koki asumisahtautta 43 prosenttia. Toisessa ääripäässä lapsettomista omistusasujista osuus oli alle 10 prosenttia.

Kuva 5.8

Asumisväljyyttä voidaan tarkastella aineistosta mielipiteiden lisäksi myös ”kovien faktojen” valossa. Vastauksista voitiin nimittäin laskea kullekin vastaajalle asuinpinta-ala henkeä kohti. Kuvassa 5.9 on esitetty tietoja tämän muuttujan jakaumasta eri osaryhmissä. Vaakapylvään keskimmäinen pystyviiva on mediaani eli ryhmän keskimäinen arvo. Kvartiilipisteiden välinen alue (kvartiiliväli) on väritetty tummemmalla – tälle välille sijoittuu siis puolet tapauksista. Pylvään vaaleammat jatko-osat ulottuvat 1. ja 9. desiliipisteisiin. Koko pylvään alueella on 80 prosenttia hakijoista siten, että 10 prosenttia jää sen ulkopuolelle vasemmalle ja saman verran oikealle puolelle.

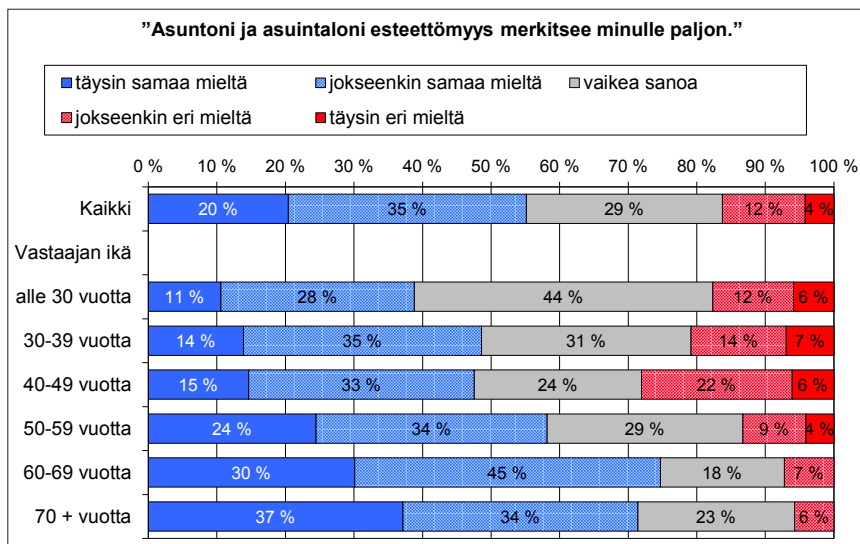
Kuva 5.9

Koko vastaajakunnassa asumisväljyyden mediaani asettui 36 neliömetriin. Lapsettomilla talouksilla se oli huomattavasti isompi (41 m²) kuin lapsiperheillä (25,3 m²). Vuokra-asukkailla oli tilaa henkeä kohti jonkin verran vähemmän (mediaani 32,5 m²) kuin omistusasukkailla (39 m²).

Niillä, joiden mielestä asunto ei ollut riittävän suuri, mediaani asettui 26 neliömetriin, kun taas niillä, jotka pitivät asuntoaan riittävän suurena, mediaani oli 39 neliömetriä. Jakaumat olivat suurelta osalta päällekkäisiä eli subjektiivinen kokemus ei tässä asiassa selity läheskään kokonaan ulkoisista oloista. 40 neliömetriä henkeä kohti oli kuitenkin raja, jonka yläpuolella varsin harva piti asuntoaan ahtaana.

Jonkinlainen rajakohta näytti muodostuvan myös 31–32 neliömetrin tienoille. Ahtautta kokevista kolme neljästä sijoittui tämän rajan alapuolelle; asumistilaa riittävänä pitävistä kolme neljästä puolestaan sijoittui rajan yläpuolelle.

Asunnon esteettömyys on yksi asunnon soveltuvuuden erityiskysymys, joka on osalle asukkaista hyvinkin tärkeä. Tästä oli lomakkeessa oma kysymyksensä. (kuva 5.10)

Kuva 5.10

Koko vastaajakunnassa joka viides oli täysin samaa mieltä ja lisäksi 35 prosenttia jokseenkin samaa mieltä väittämän "asuntoni ja asuintaloni esteettömyys merkitsee minulle paljon" kanssa. Yhteensä siis 55 prosentille esteettömyys oli vähintään melko tärkeä.

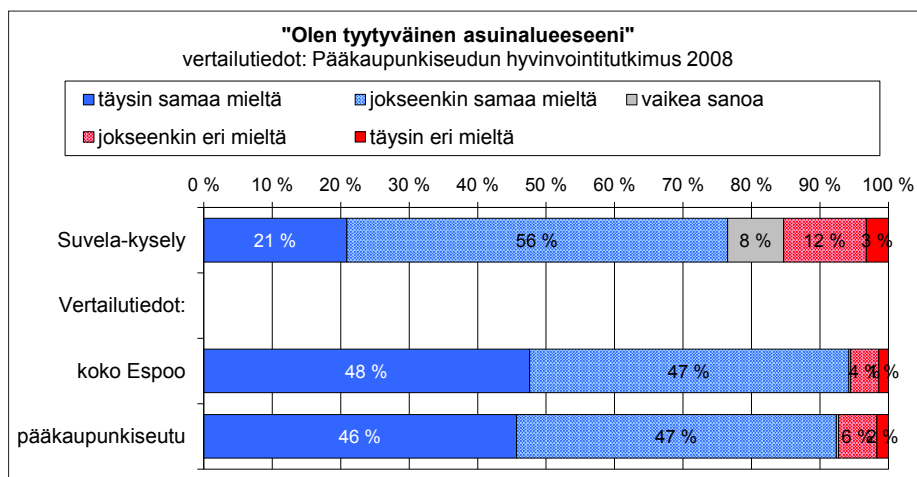
Ennakkohypoteesin mukaisesti esteettömyyden merkitys lisääntyy iän myötä. Kahdessa vanhimmassa ikäryhmässä yli 70 prosentille esteettömyys merkitsi paljon; nuorimmassa ikäryhmässä osuus oli alle 40 prosenttia. Varsin moni vastaaja vastasi "vaikea sanoa". Kaikki eivät todennäköisesti edes ymmärrä esteettömyys-termiä.

6 Tyytyväisyys asuinalueeseen

Tyytyväisyys asuinalueen ominaisuuksiin ja sen palvelutasoon oli kyselyn yksi keskeinen teema. Vastaukset antavat tietoa yhtäältä Suvelan vahvoista puolista ja toisaalta parantamistarpeista. Vastaajat pääsivät ottamaan näihin kantaa sekä valmiin kysymyspatterin kautta että avokysymyksellä vapaamuotoisesti.

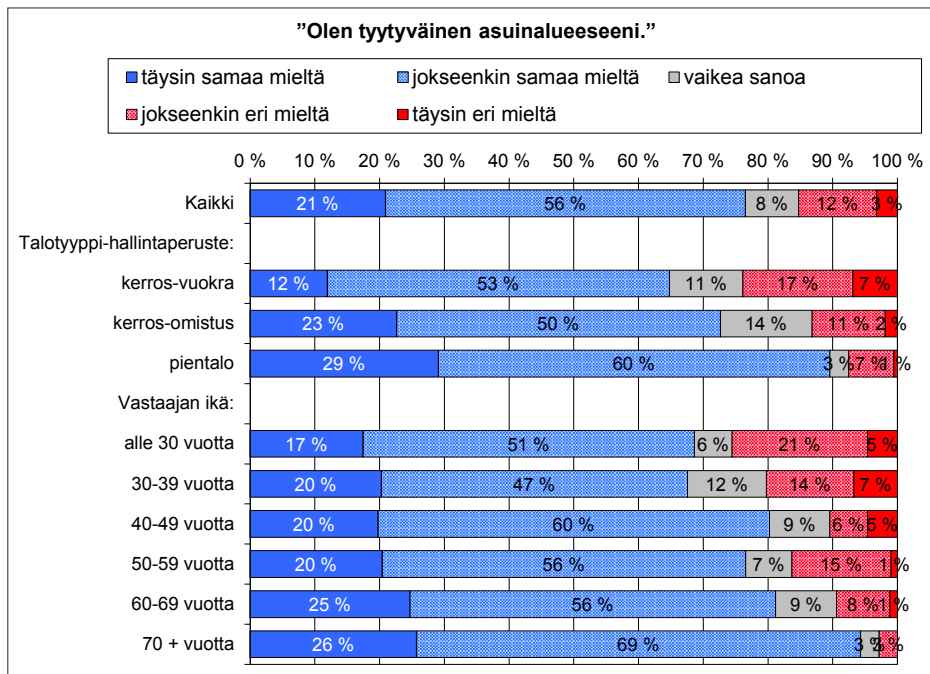
Yleisarvio asuinalueesta

Vastaajilta kysyttiin ensinnäkin yleisellä väittämällä tyytyväisyydestä omaan asuinalueeseen (kuva 6.1).

Kuva 6.1

Suvelassa vastaajien selvä enemmistö – kolme neljästä – oli vähintään ”jokseenkin” tyytyväisiä asuinalueeseensa. Viidennes oli täysin tyytyväisiä ja runsas puolet jokseenkin tyytyväisiä. Tyytymättömien osuudeksi tuli 15 prosenttia. Koko Espoossa ja pääkaupunkiseudulla oltiin keskimäärin vielä tyytyväisempiä omaan asuinalueeseen: molemmilla alueilla lähes puolet oli täysin tyytyväisiä ja sama osuus jokseenkin tyytyväisiä, joten tyytymättömien osuus jäi 6–7 prosenttiin.

Kuva 6.2

Sekä talotyyppi että asunnon hallintamuoto selittivät osaltaan tyytyväisyyttä (kuva 6.2). Pientaloalueilla tyytyväisiä oli jopa 90 prosenttia, kerrostaloalueilla 70 prosenttia. Tyytymättömiä (jokseenkin tai täysin eri mieltä) oli kerrostaloasukkaista viidennes ja pientaloasukkaista kahdeksan prosenttia.

Kerrostaloissa omistusasukkaat olivat tyytyväisempiä kuin vuokra-asukkaat: edellisistä tyytyväisiä oli 73 prosenttia ja tyytymättömiä 13 prosenttia; jälkimmäisistä tyytyväisiä oli 65 prosenttia ja tyytymättömiä 24 prosenttia.

Myös ikä selitti mielipiteitä. Tyytyväisyys vastaajakunnassa näyttäisi lisääntyvän iän myötä. Tyytymättömiä oli nuorimmasta ikäluokasta joka neljäs, vanhimmasta ei juuri kukaan.

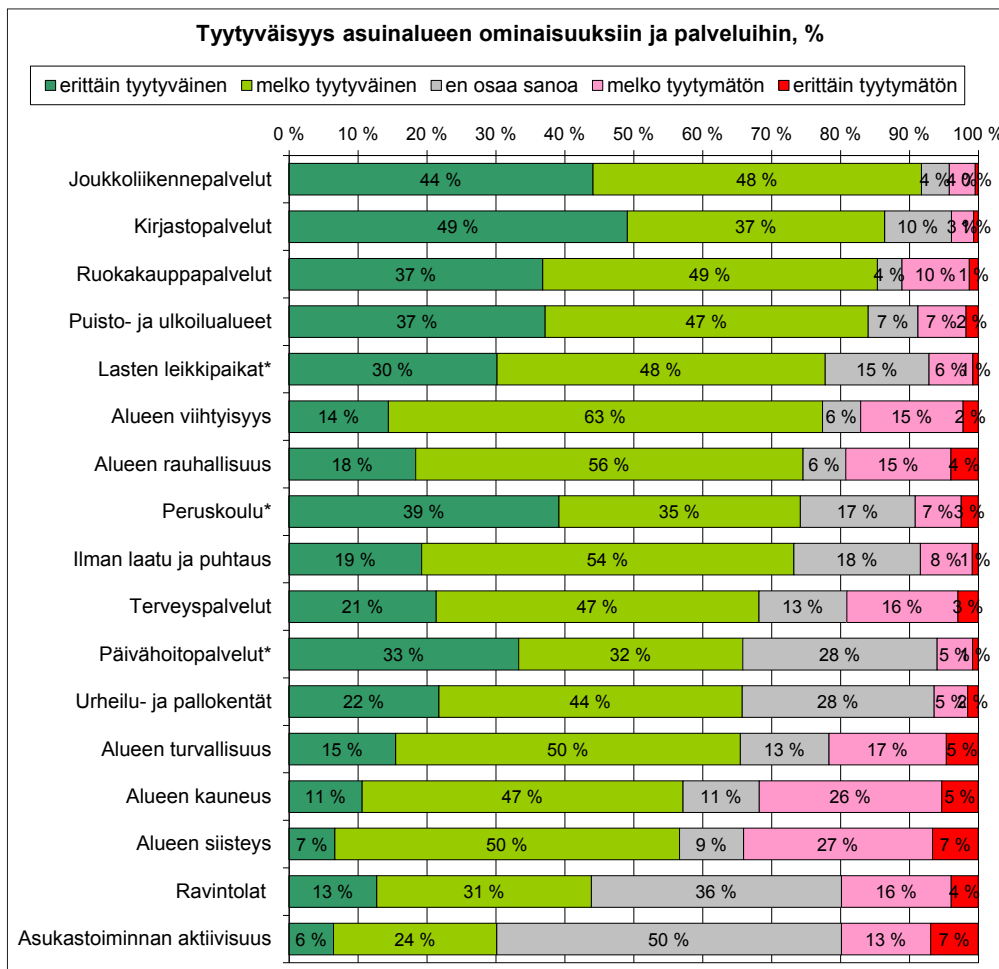
Oli mahdollista myös vakioda talotyyppi ja tutkia iän selitysvoimaa erikseen kerros- ja pientaloalueilla. Kerrostaloalueilla ikä selitti vastauksia selvästi: nuorimman ikäluokan vastaajista tyytymättömiä oli 40 prosenttia, vanhimman ikäluokan vastaajista ei juuri lainkaan. Pientaloalueilla ikä taas ei selittänyt mielipiteitä.

Jos taas vakioitiin ikäryhmä ja tutkittiin talotyypin selitysvoimaa, vastausten riippuvuus talotyypistä säilyi muissa ikäluokissa paitsi yli 60-vuotiaissa.

Alueen piirteet ja palvelut

Tyytyväisyyttä Suvelan palvelutasoon ja muihin piirteisiin selvitettiin tarkemmin 17-kohtaisella listalla (kuva 6.3).

Vastaaja sai arvioida kutakin kohtaa 5-portaisella asteikolla ”erittäin tyytyväisestä” ”erittäin tyytymättöömään”. Oheiseen kuvaan vastausjakaumat on järjestetty ”erittäin” ja ”melko” tyytyväisten yhteenlasketun osuuden mukaan. Jotkin kysytyt kohdat koskevat vain lapsiperheitä. Kuvaan on merkitty tähdellä ne kohdat, joissa ovat mukana vain lapsiperheiden vastaukset.

Kuva 6.3

Tyytyväisten osuus oli suurin joukkoliikenteen, kirjaston, ruokakauppojen sekä puisto- ja ulkoilualueiden kohdalla. Vähintään ”melko” tyytyväisiä näihin asioihin oli noin 85 prosenttia.

Joukkoliikenteen kohdalla tyytyväisten osuus oli korkein, yli 90 prosenttia. Joukkoliikenneyhteyksiä onkin Suvelassa melko paljon. Kävelymatkan

päässä ovat Espoon ja Tuomarilan juna-asemat, joista pääsee junalla muun muassa Leppävaaraan ja Helsingin keskustaan. Helsinkiin pääsee lisäksi bussilla useampaa reittiä. Suvelan kautta kulkee myös pari Espoon sisäistä bussilinjaa.

Kirjasto sijaitsi aiemmin Keski-Espoon koulun yhteydessä, mutta vuonna 2009 se siirtyi Espoon aseman viereen Entresse-kauppakeskukseen suurempiin tiloihin. Näyttää siltä, että muutto ei olisi aiheuttanut suurempaa tyytymättömyyttä, vaikka matka kirjastoon useimmilla suvelalaisilla jonkin verran piteni.

Suvelan asuinalueella on muutama pienehkö ruokakauppa ja R-kioski. Suurempia ruokakauppoja on Espoon keskuksessa, minne on lyhyt kävelymatka ainakin kerrostaloalueelta. Vastausten perusteella tämänhetkinen palvelutaso koetaan ruokakauppojen osalta melko yleisesti riittäväksi.

Tyytyväisyyttä puisto- ja ulkoilualueisiin selittää todennäköisesti muun muassa Espoon keskuspuiston läheisyys, myös Kauniaisten Kasavuori on lyhyen matkan päässä. Alueen sisällä on lisäksi pieniä viheralueita.

Myös päivähoitopalvelut, lasten leikkipaikat, urheilu- ja pallokentät, ilman laatu sekä peruskoulu arvioitiin sikäli melko myönteisesti, että tyytymättömiä oli vähän verrattuna tyytyväisten määrään. Näissä kohdissa ”en osaa sanoa” -vastauksia oli enemmän kuin edellä mainituissa.

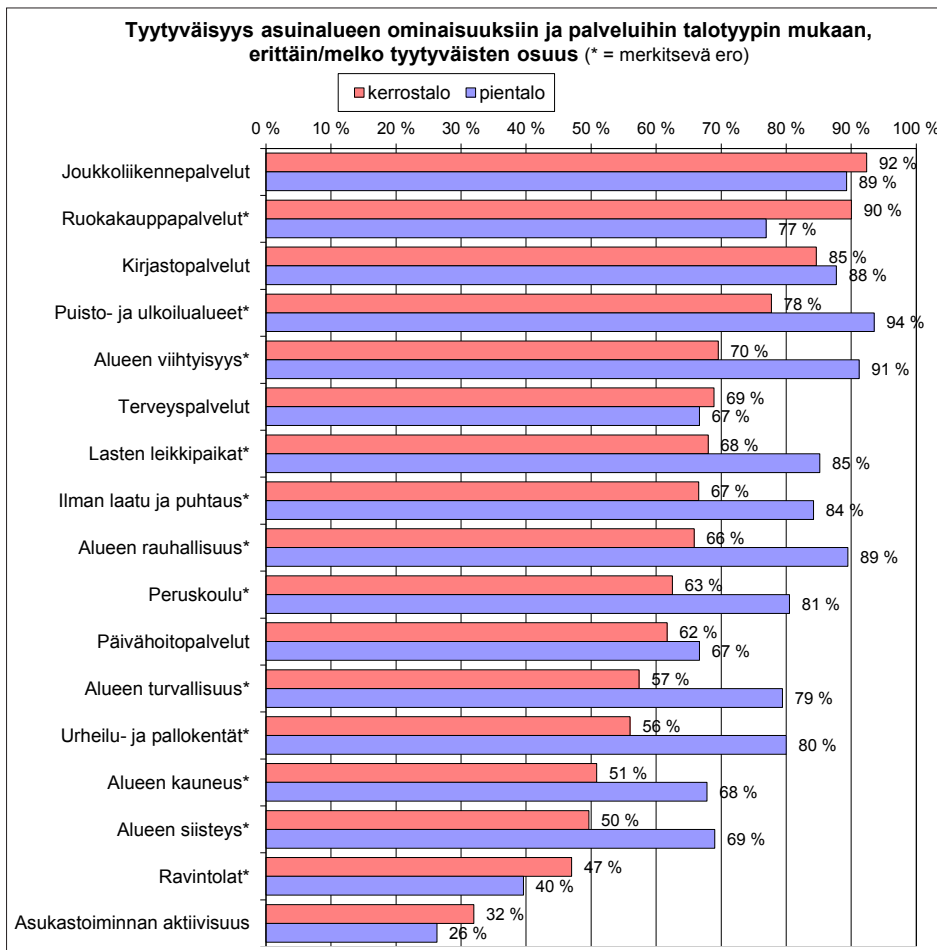
Kohdissa viihtyisyys, rauhallisuus ja terveystalvet tyytymättömiä oli jonkin verran enemmän (17–19 %), mutta selvä enemmistö oli näihin asioihin vähintään ”melko” tyytyväisiä.

Kohdissa turvallisuus, ravintolat ja asukastoiminnan aktiivisuus tyytymättömien osuus oli viidenneksen luokkaa. Asukasaktiivisuuden ja ravintoloiden kohdalla korostui vaihtoehto ”en osaa sanoa”. Tätä voi tulkita niin, että huomattava osa asukkaista ei käytä ravintoloita tai ei ole selvillä asukastoiminnasta.

Tyytymättömien osuus oli suurin alueen siisteyden ja kauneuden kohdalla. Noin joka kolmas vastaaja oli näihin asioihin ”melko” tai ”erittäin” tyytymätön.

Talotyyppi osoittautui merkittäväksi selittäjäksi tämän kysymyssarjan kohdalla (kuva 6.4). Se ei ole yllättävää, koska kerros- ja pientalot sijoittuvat melko selkeästi erottuville alueille eri puolille Suvelan osa-alueita.

Useissa kohdissa pientaloasukkaat antoivat myönteisemmän arvion kuin kerrostaloasukkaat. Näitä olivat ulkoilualueet, alueen viihtyisyys, rauhallisuus, turvallisuus kauneus ja siisteys, leikkipaikat, ilman laatu, peruskoulu sekä urheilukentät. Kerrostaloasukkaat arvioivat puolestaan pientaloasukkaita myönteisemmin ruokakaupat ja ravintolat. Kohdissa kirjasto, terveystalvet, päivähoito ja asukasaktiivisuus ei arvioissa ollut merkittävää eroa kerros- ja pientaloasukkaiden välillä.

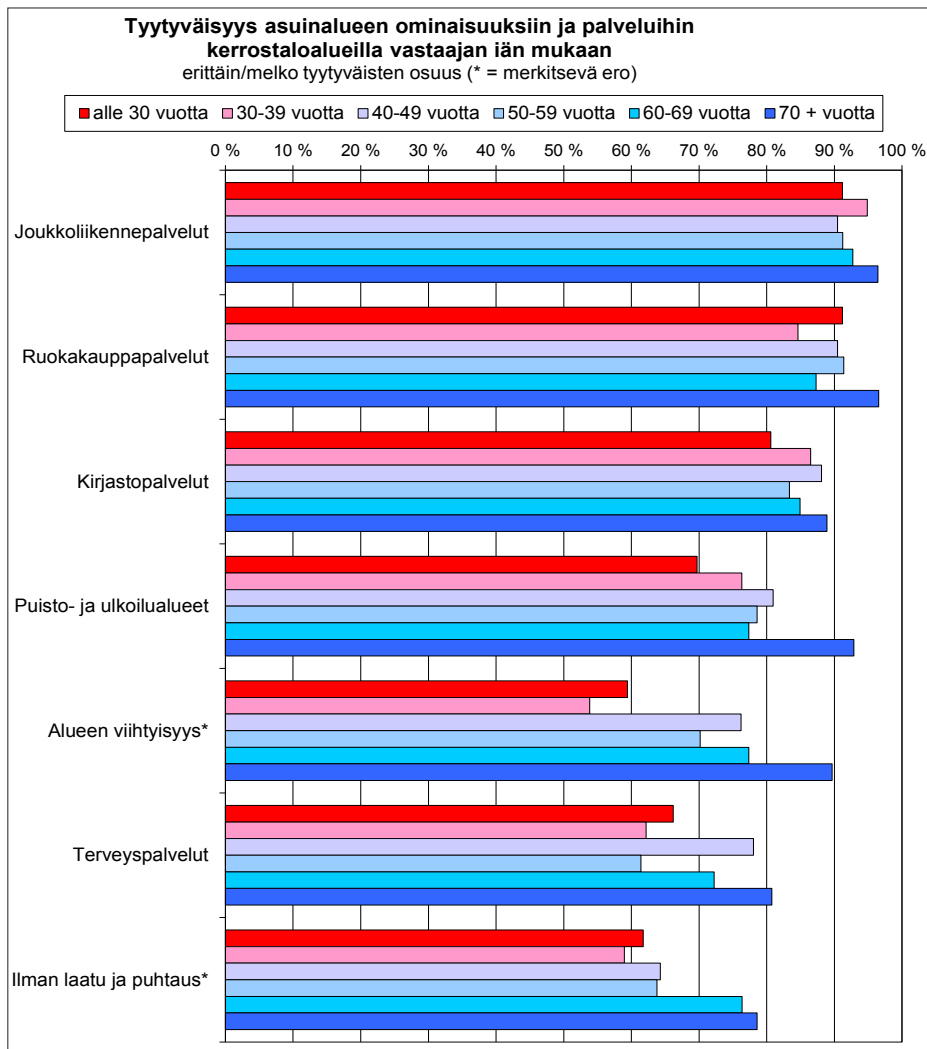

Kuva 6.4

Kun tutkittiin muiden taustamuuttujien selitysvoimaa, havaittiin että ikä selitti useita kohtia, mutta vain kerrostaloasukkaiden osajoukossa. Kuvissa 6.5a ja 6.5b on esitetty tietoja tästä riippuvuudesta.

Kerrostaloalueilla vastaajan ikä selitti useassa kohden vastauksia siten, että tyytyväisyys lisääntyi iän myötä. Vanhemmat vastaajat arvioivat alueen rauhallisuuden, turvallisuuden, kauneuden, siisteyden ja viihtyisyyden myönteisemmin kuin nuoremmat. Sen sijaan joukkoliikenteeseen, ruokakauppoihin ja kirjastoon oltiin varsin tasaisesti tyytyväisiä kaikissa ikäryhmissä.

Ravintoloiden kohdalla riippuvuus näyttäisi päinvastaiselta. Vanhempien ikäluokkien vastaajat eivät kuitenkaan olleet ravintoloihin tyytymättömiä, vaan vastasivat erittäin yleisesti ”en osaa sanoa”. Alle 30-vuotiaista vastaajista vain 16 prosenttia ei ottanut kantaa ravintoloihin. Tämä osuus lisääntyi johdonmukaisesti iän myötä siten, että yli 70-vuotiaista se oli peräti 71 prosenttia.

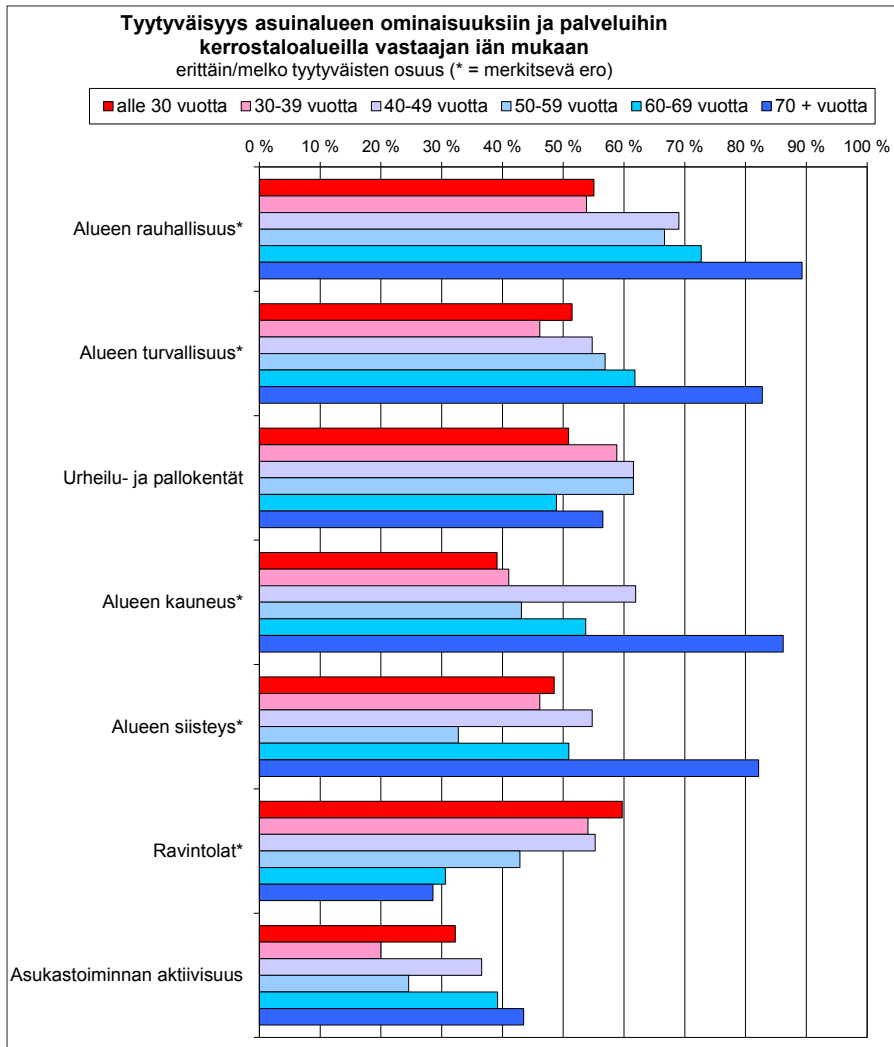

Kuva 6.5a

Vertailu muihin tutkimuksiin

Entä kuinka Suvelan asukkaiden mielipiteet alueensa eri piirteistä ja palveluista vertautuvat muiden vastaavien asuinalueiden mielipiteisiin? Kuvassa 6.6 Suvelan vastauksia on verrattu Asukasbarometrin tuloksiin (Strandell 2005).

Alueen yleinen viihtyisyys jäi Suvelassa jälkeen maan kaikkien lähiöasukkaiden tai isojen kaupunkiseutujen keskiarvoista. Jälkimmäisissä nimittäin lähes puolet oli erittäin tyytyväisiä ja suunnilleen sama osuus melko tyytyväisiä tyytymättömien osuuden jäädessä muutama prosenttiin.

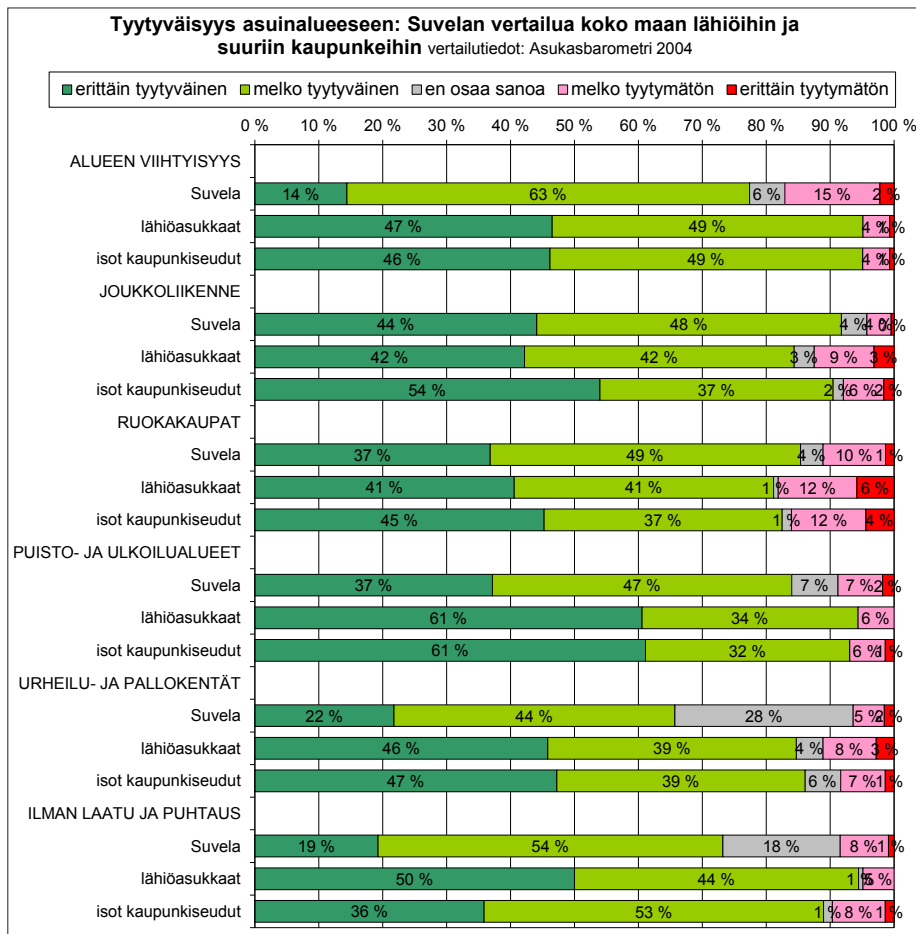
Kuva 6.5b

Joukkoliikenteen osalta suvelalaisten arvio yltää hyvinkin näiden laajempien populaatioiden tasolle.² Tyytymättömien osuus jäi Suvelassa vielä pienemmäksi kuin vertailujakaumissa.

Tilanne on suunnilleen sama ruokakauppapalvelujen kohdalla. Tyytymättömiä oli Suvelassa vähemmän ja tyytyväisiä hieman enemmän kuin vertailujakaumissa.

Myös puisto- ja ulkoilualueiden osalta Suvela pärjää kohtalaisesti. Suvelassa tosin painottui melko tyytyväisten osuus enemmän ja erittäin tyytyväisten osuus vähemmän kuin vertailujakaumissa. Tyytymättömiä Suvelassa ei ollut sen enempää kuin keskimäärin muuallakaan.

² "En osaa sanoa" -vastausten suurempi osuus Suvelassa selittyy metodierosta eikä sille voi antaa muuta tulkinnallista merkitystä. Asukasbarometrin aineisto on nimittäin kerätty haastatteluilla, jolloin vastaajat saadaan paremmin ottamaan kantaa.

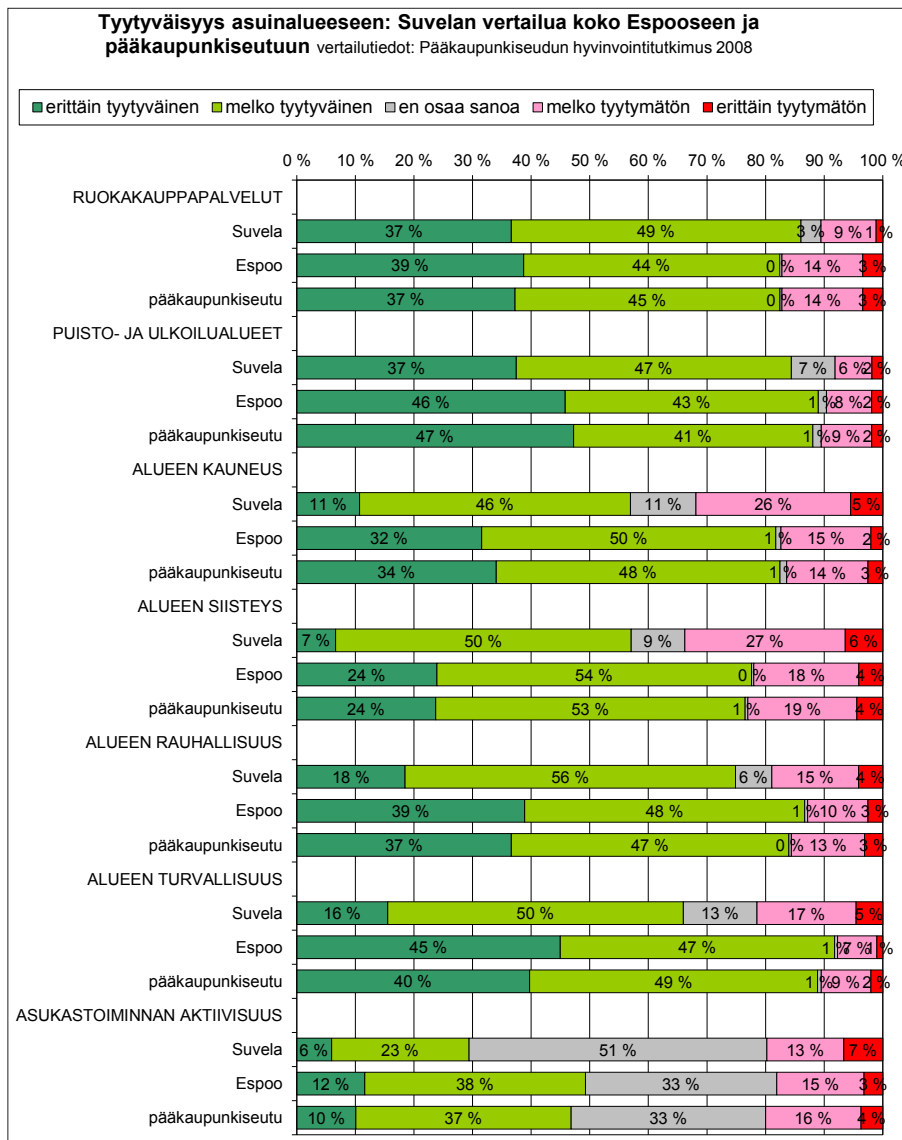

Kuva 6.6

Ilman laadun suhteen jakaumien ero oli samantapainen: tyytymättömiä Suvelassa ei ollut enempää, mutta tyytyväisten joukossa painottui enemmän lievämpi vaihtoehto (”melko tyytyväinen”). ”En osaa sanoa” -vastausten suurempi osuus Suvelassa selittyy metodierosta eikä sille voi antaa muuta tulkinnallista merkitystä.

Vertailutietoja Suvela-aineistolle tarjoaa myös Pääkaupunkiseudun hyvinvointitutkimus (Turunen & Zetterman 2009). Suvelan jakaumia voidaan useiden piirteiden suhteen verrata koko Espoon ja koko pääkaupunkiseudun jakaumiin. (kuva 6.7)

Ruokakauppal palveluihin tyytymättömiä oli Suvelassa vähemmän (10 %) kuin Espoossa tai pääkaupunkiseudulla keskimäärin (17 %). Myös puisto- ja

Kuva 6.7

ulkoilualueiden suhteen Suvela pärjää vertailussa hyvin: tyytymättömiä ei ole ainakaan enempää kuin vertailujakaumissa.³

Sitä vastoin alueen kauneuden, siisteyden ja turvallisuuden suhteen Suvela jää jälkeen Espoon ja koko seudun keskiarvoista. Alueen kauneuteen tyytymättömiä oli Suvelassa noin kolmannes, vertailujakaumissa 17 prosenttia. Siisteyteen tyytymättömiä oli Suvelassa samoin joka kolmas,

³ Näissä kohdissa käytettiin Hyvinvointitutkimuksessa vähän erilaisia sanamuotoja: edellisessä kohdassa ”päivittäiskauppatavarapalvelut”, jälkimmäisessä kohdassa ”puistot ja viheralueet”.

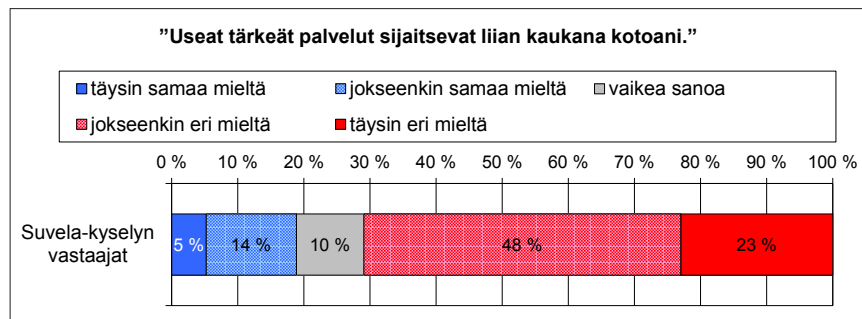
vertailujakaumissa 22–23 prosenttia. Turvallisuuteen tyytymättömiä oli Suvelassa runsas viidennes, koko seudulla joka kymmenes ja Espoossa kahdeksan prosenttia.

Alueen rauhallisuuteen tyytymättömiä oli Suvelassa 19 prosenttia, ei juurikaan sen enempää kuin seudulla keskimäärin (16 %), mutta jonkin verran enemmän kuin Espoossa keskimäärin (13 %).

Asukastoiminnan aktiivisuuteen tyytymättömiä oli Suvelassa saman verran kuin vertailujakaumissa (viidennes). Tosin Suvelassa oli suurempi osuus niitä, jotka eivät osanneet sanoa.

Yleisarvio palvelujen saavutettavuudesta

Palvelujen osalta kysyttiin vielä erikseen yleisarviota niiden saavutettavuudesta. Vastaajille esitettiin väittämä ”useat tärkeät palvelut sijaitsevat liian kaukana kotoani” (kuva 6.8).

Kuva 6.8

Yleisarvio palvelujen saavutettavuudesta oli melko myönteinen: vajaa viidennes katsoi, että useat tärkeät palvelut sijaitsevat liian kaukana, kun taas yli 70 prosenttia oli eri mieltä. Joka kymmenes ei osannut ottaa kantaa. Talotyyppi tai vastaajan ikä eivät selittäneet mielipiteitä tämän asian suhteen merkitsevästi.

Vaikka enemmistö piti palvelujen saavutettavuutta melko hyvänä, ilmeni myös ongelmia. Vastaajat ilmoittivat esimerkiksi seuraavanlaisia ongelmia:

”Espoon terveyspalvelujen hajasijoitus ympäri Espoota. Hankalaa autottomille.”

”... oma auto lähes pakollinen, koska etäisyys töihin ja kauppoihin pitkä matka”

”Kaupat liian kaukana Sunasta ... bussivuoroja vähän illalla ja yöllä.”

”kaupat kaukana Espoon keskustassa. Täytyy käyttää autoa.”

Kauppojen kaukaista sijaintia koskevat mielipiteet tulivat lähinnä pientaloalueelta, jonka laita-alueet sijaitsevatkin melko etäällä Espoon keskustasta ja Suvelan ruokakaupoista.

Suvelan vahvuudet ja heikkoudet

Lomakkeessa oli muutama avokysymys, joista saatiin tärkeää lisätietoa asukkaiden mielipiteistä niin Suvelan hyvien kuin huonojenkin puolien suhteen.

Ensinnäkin vastaajilta tiedusteltiin, mitä palveluja he mahdollisesti haluaisivat lisää asuinalueelleen. Heitä pyydettiin mainitsemaan enintään kolme tärkeintä toivetta. Yksi tavallinen toive oli, että Espoon keskuksessa olisi suuri, edullinen tavaratalo. Esimerkkeinä tällaisista mainittiin City-market, Prisma tai Anttila. Jotkut vastaajat harmittelivat Tarjoustalon poistumista alueelta. Kyselyajankohdan jälkeen tilanne onkin muuttunut siten, että Tarjoustalo on palannut alueelle.

Toiseksi Espoon keskukseen kaivattiin vaatekauppoja. Toive liittyi osaksi edelliseen, koska suuresta tavaratalosta saisi myös vaatteita.

Kolmas yleinen toive olivat ruokaravintolat ja kahvilat.

”Kajabaarien ja pizzerioiden lisäksi voisi Suvelassakin olla oikea kahvila. Raittiille ihmisille ei ole tarjolla ajanvietettä. Leipomon myymälä alueelle olisi tervetullut.”

”Ehkä toivoisin pientä hyvää ravintolaa.”

Toiseksi kyselylomakkeen lopussa oli avokysymys, johon vastaajat saivat kirjoittaa mielipiteensä yhtäältä asuinalueensa hyvistä puolista ja toisaalta mahdollisista puutteista tai huonoista puolista.

Hyvinä puolina tuli esiin paljon samoja asioita kuin edellä, kun kysyttiin tyytyväisyyttä alueen piirteisiin. Näitä olivat joukkoliikenne, kauppapalvelujen suhteellinen läheisyys sekä luonto- ja ulkoilualueet. Avovastaukset antoivat näihin täsmennyksiä.

Laajemmista viheralueista ovat Suvelan asuinalueita lähimpinä Espoon keskuspuisto sekä Kasavuoren alue Kauniaisissa.

”Luonnontilaiset metsä- ja kalliimuodostelmat. Linnut, rusakot ja aidot luonnonäänet. Lyhyt matka Pohjois-Espoon luontoon.”

”halvat asunnot, hyvät liikenneyhteydet, palvelut lähellä, ulkoilualueet esim. keskuspuisto ja Kasavuori.”

”keskuspuisto lähellä ja erittäin hyvin hoidetut ladut lumisina talvina.”

”hyvät lenkkimaastot sekä kävely- ja pyörätiet.”

”mahtavat ulkoilumahdollisuudet (keskuspuisto), valaistut ja hoidetut ladut ja luistintradat.”

Liikuntamahdollisuuksista mainittiin useassa vastauksessa erikseen myös uimahalli. Useat kerrostalovastaajat mainitsivat hyvänä puolena asuntojen suhteellisen edullisen hintatason.

Huonoiksi puoliksi mainittiin yleisesti alueen epäsiisteys ja rauhaton muus. Epäsiisteyden osalta tuli muun muassa seuraavia kommentteja:

”Likaiset ja haisevat katuojat, todella paljon roskia katujen varrella”

”Asuinalueella on usein todella epäsiistiä ja paljon roskaa, pulloja, koirien jätöksiä yms.”

”Koiranpitolukuttuuri huono, ei osata korjata jätöksiä varsinkaan talvella.”

”Espoon keskuksen ympäristö on törkeässä kunnossa, epäsiisti, roskaa joka puolella.”

”Yleinen välinpitämättömyys alueen siisteydestä.”

Rauhattomuusongelma kärjistyy vastausten mukaan viikonloppuillaisiin ja paikallistuu esimerkiksi koulujen pihoihin, ostoskeskuksiin, asemille ja ravintoloiden ympäristöön. Häiriöitä esiintyy kuitenkin myös arkisin ja päiväsaikaan.

”Dokaaminen, juhliminen ja riehuminen arkipäivisin häiritsee.”

”Ostareiden levottomuus viikonvaihteiden iltojen aikana ja epäsiisteys.”

”Keski-Espoon ja Hösmärinpuiston koulujen pihat viikonloppuisin levottomia ja sen jälkeen törkyisiä ja hajotettujakin (ikkunat).”

”Espoon ja Tuomarilan asemien turvattomuus, nuorisoa pitää kuskata autolla iltaisin.”

Suvelan kerrostaloalueella on maahanmuuttajien osuus asukkaista kasvanut nopeasti varsin korkeaksi verrattuna Espoon tai koko pääkaupunkiseudun muihin alueisiin. Tulevaisuus huolestutti joitakin vastaajia:

”Pienelle alueelle rakennettu liikaa kaupungin vuokrataloja – sosiaaliset ongelmat. Liikaa erilaisen etnisen taustan omaavia pienelle alueelle.”

”Maahanmuuttajien voimakas lisääntyminen luo jännitteitä. Vaarana on alueen gettoutuminen ja kantaväestön poismuutto.”

”Asuinalueeni alkaa slummiutua ja ghetoutua. Siksi olen suunnitellut asuntoni myymistä ja muuttamista turvallisemmalle alueelle.”

Vastausten mukaan myös Suvelan liikenneturvallisuudessa osoittautui olevan Suvelassa parantamisen varaa. Useissa vastauksissa esiin tullut ongelma olivat liian suuret nopeudet.

”Mopot ajavat jalkakäytävillä ja lujaa.”

”Autot ajavat aivan liian lujaa. Mopot ajavat ihan missä huvittaa.”

”Autot ajaa suuria ylinopeuksia, liikennevalot pitäisi palaa koko ajan, risteykset ovat vaarallisia, bussit ajavat yli sallitun rajoituksen.”

”Liikenne ei ole kovin turvallinen. Monet kuljettajat ajavat ylinopeutta.”

”Kiltakallion tien vilkkaus ja autojen nopeudet (rajoitus 30 km/h).”

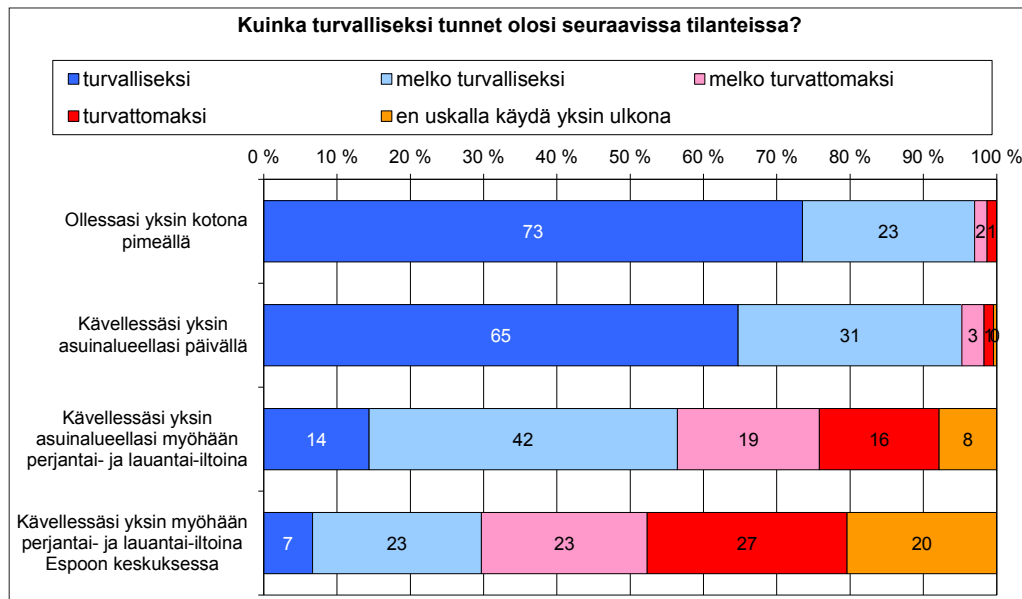
Teiden talvikunnossapito liittyy osaltaan sekä liikenneturvallisuuteen että laajemmin huolenpitoon ympäristöstä. Muutamat vastaajat mainitsivat siinä esiintyneen ongelmia:

”Teiden kunnossapito kaipaasi parannusta. Jalkakäytävät lumipenkkojen peitossa, joten vaunujen kanssa mahdotonta kulkea esim neuvolaan 500 metrin päähän, menemme sen takia autolla.”

7 Asuinalueen koettu turvallisuus

Yleiskatsaus koettuun turvallisuuteen

Sen lisäksi, että turvallisuus oli yhtenä kohtana tyytyväisyys-kysymyspatterissa, teemaa syvennettiin tarkentavilla kysymyksillä. Tähän saatiin vertailutietoja poliisin muutaman vuoden välein tekemistä laajoista turvallisuuskyselyistä (Turvallinen Suomi 2006, Suominen 2009). Lomakkeeseen otettiin sellaisenaan näissä kyselyissä käytettyjä kysymyksiä koetusta turvallisuudesta eri aikoina ja eri paikoissa. Suvela-kyselyssä näihin kysymyksiin vastattiin seuraavasti (kuva 7.1).

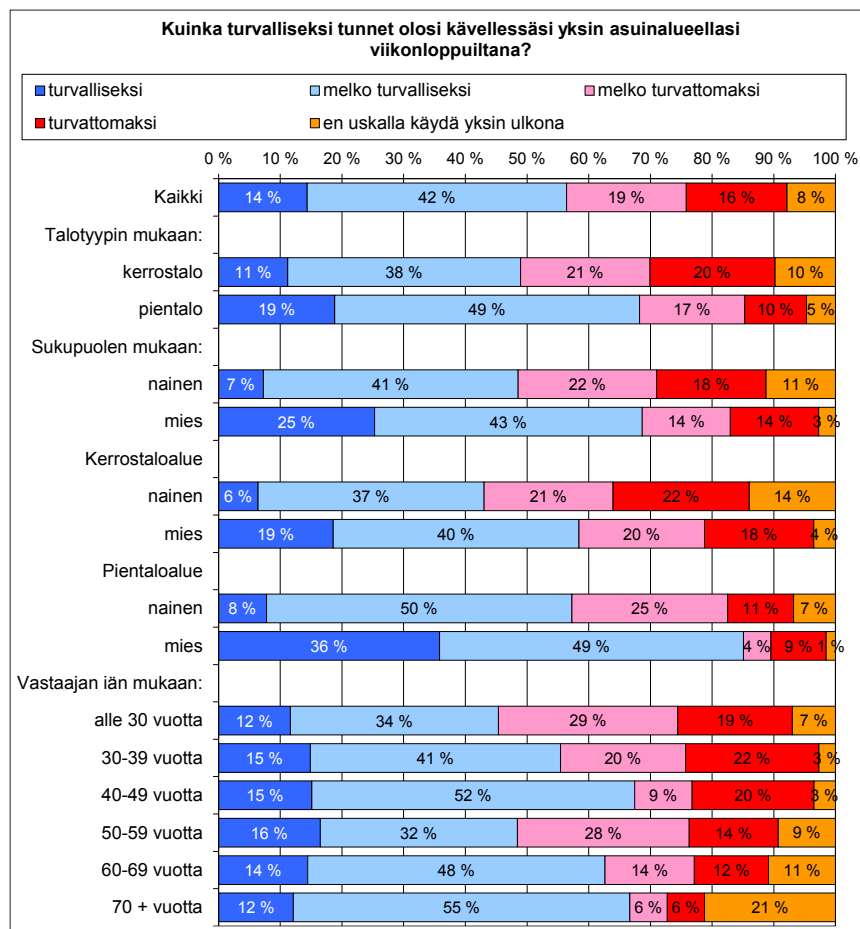
Kuva 7.1

Suvelan vastaajat kokivat yksin kotona olemisen yleensä turvallisesti. Samoin liikkuminen päiväsaikaan asuinalueella koettiin turvallisesti: kaksi kolmesta vastasi ”turvallisesti” ja noin 30 prosenttia ”melko turvallisesti”. Vain muutama prosentti koki jonkinasteista turvattomuutta. Näissä

vastausjakaumissa ei siis ollut kunnolla hajontaa, joten merkitseviä riippuvuuksia taustamuuttujistakaan ei ilmennyt. Esimerkiksi vastausten riippuvuutta vastaajan iästä ei tästä aineistosta pystytty osoittamaan.

Viikonloppuiltaisin tilanne oli toinen. Varsin suuri osuus (44 %) koki jonkinasteista turvattomuutta. Vain 14 prosenttia vastasi ”turvalliseksi”, mutta 42 prosenttia koki asuinalueensa viikonloppuiltakin melko turvalliseksi.

Espoon keskus koettiin erittäin yleisesti turvattomaksi viikonloppuiltoina. Vajaa neljännes koki sen melko turvattomaksi, runsas neljännes vastasi ”turvattomaksi” ja viidennes ei uskalla liikkua siellä lainkaan. Vain noin 30 prosenttia koki sen vähintään ”melko” turvalliseksi.

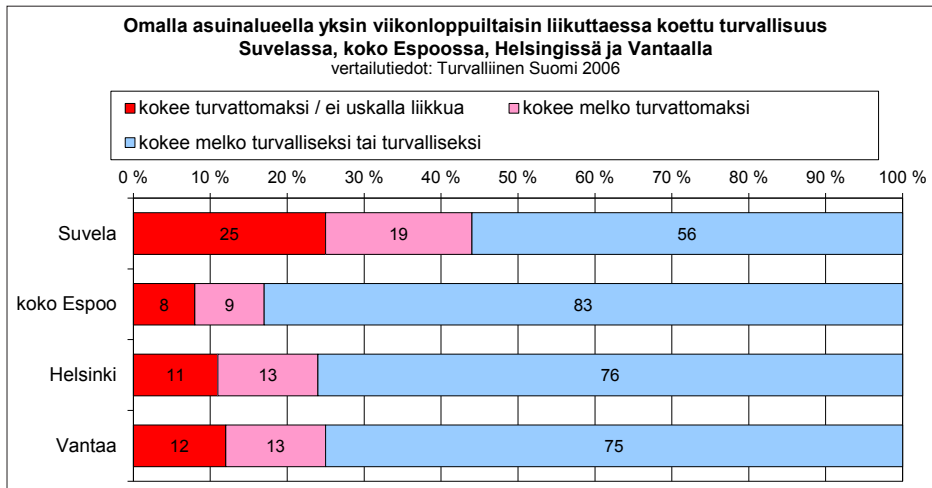
Kuva 7.2

Kerrostaloalueet koettiin turvattommiksi kuin pientaloalueet: eriasteista turvattomuutta koki viikonloppuiltana kerrostaloalueilla puolet vastaajista, pientaloalueilla kolmannes. Myös sukupuoli selitti vastauksia: naiset kokivat turvattomuutta yleisemmin (noin 50 %) kuin miehet (noin 30 %).

Kun vastaukset ajettiin yhtä aikaa sekä talotyyppin että sukupuolen mukaan, havaittiin että kummallakin muuttujalla oli selvää itsenäistä selitysvoimaa. Yksi ääripää olivat pientaloalueiden miehet, joista turvattomuutta koki vain 15 prosenttia, toinen kerrostaloalueiden naiset, joista 57 prosenttia koki turvattomuutta. Pientalojen naiset ja kerrostalojen miehet sijoittuivat välimaastoon – heistä turvattomuutta koki runsaat 40 prosenttia.

Ikä selitti vastauksia, mutta ei yksioikoisesti. Vanhimma ikäryhmästä osa – noin viidennes – ei uskalla liikkua viikonloppuiltaisin ulkona, mutta loput vastasivat yleensä kokevansa olonsa vähintään ”melko” turvallisiksi. Nuoremmat ikäryhmät puolestaan uskaltavat liikkua ulkona, mutta vastasivat usein kokevansa turvattomuutta. Nuorimmasta ikäryhmästä eriasteista turvattomuutta koki yli puolet.

Entä kuinka Suvelan turvallisuuskokemukset suhteutuvat koko Espoon tai seudun muiden kaupunkien tilanteeseen? Tämä ilmenee kuvasta 7.3.

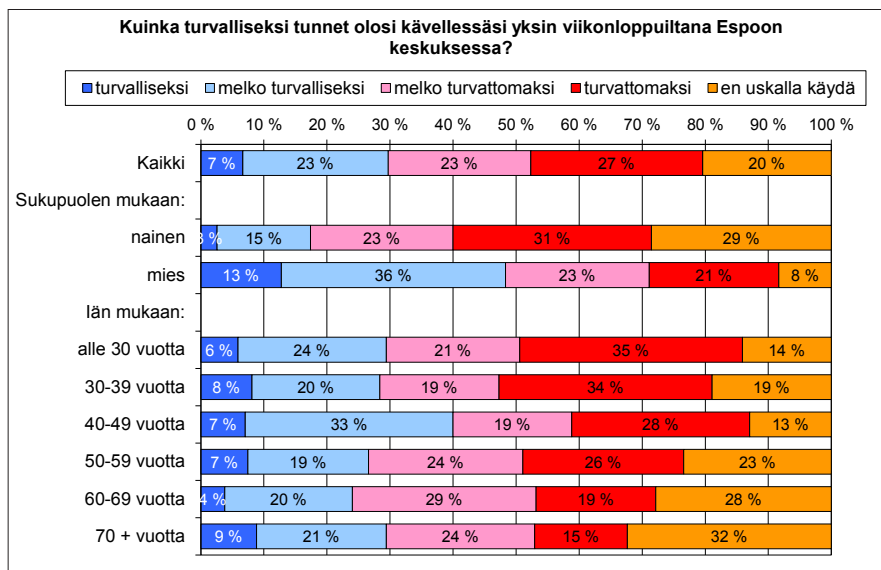
Kuva 7.3

Suvelassa viikonloppuiltaisin turvattomuutta kokevien osuus oli varsin korkea verrattuna seudun kaupunkien keskiarvoihin. Vähintään ”melko” turvattomaksi Suvelan koki 44 prosenttia, kun keskimäärin Espoon asuinalueilla osuus oli 17 prosenttia, Helsingin alueilla 24 prosenttia ja Vantaan alueilla 25 prosenttia. Koko maassa turvattomuutta kokevien osuus oli 14 prosenttia. Kehitys kolme vuotta aiemmasta oli ollut koko maan tasolla positiivista, koska 2003 turvattomuutta koki 17 prosenttia.

Helsingin peruspiireistä on saatavissa vertailutietoa vuodelta 2006 (Tuominen 2007). Kaarelan peruspiirissä turvattomuutta kokevien osuus oli korkein, 33 prosenttia. Myös Myllypurossa, Mellunkylässä, Kalliossa, Pukinmäessä, Vuosaarella, Alppiharjussa ja Malmilla osuus oli vähintään 25 prosenttia. Missään peruspiirissä osuus ei siis yltänyt Suvelan lukuihin. Tosin peruspiiri on jo astetta suurempi yksikkö, mikä jonkin verran tasoi-
 ttaa lukuja.

Espoon keskus viikonloppuiltana

Kuvaan 7.4 on eritelty taustamuuttujien mukaan vastauksia Espoon keskuksen turvallisuudesta viikonloppuiltana.

Kuva 7.4

Espoon keskus koettiin viikonloppuiltana erittäin yleisesti turvattomaksi. Naiset kokivat sen vielä yleisemmin turvattomaksi kuin miehet. Eriasteista turvattomuutta kokevien osuus naisista oli jopa yli 80 prosenttia, miehistäkin osuus oli yli puolet.

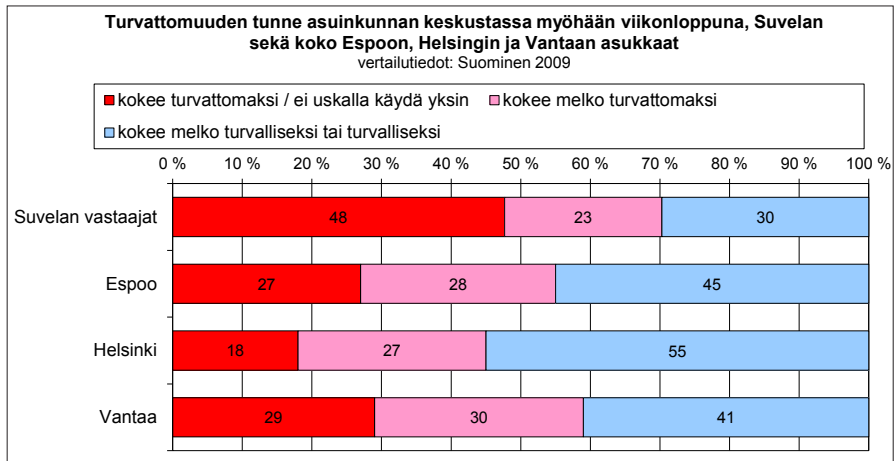
Espoon keskus koettiin turvattomaksi jokaisessa ikäryhmässä. Eroa syntyi vain siinä, että 50 ikävuoden jälkeen lisääntyi asteittain niiden osuus, jotka eivät uskalla käydä siellä lainkaan. Vanhimmassa ikäryhmässä osuus oli jopa kolmannes. Avokysymyksissä asukkaat totesivat turvallisuudesta muun muassa seuraavasti:

”Turvattomuus liikkuu yksin iltaisin. Espoon keskus on järkyttävä iltaisin viikonloppuna, ’autio’.”

”En uskalla liikkua iltaisin yksin ulkona. Toisaalta en uskaltaisi millään muullakaan asuinalueella.”

Tämänkin kysymyksen osalta voidaan Suvelan vastauksia verrata seudun kaupunkien keskiarvoihin. Kuvasta 7.5 on huomattava, että jokaisen kaupungin vastaajilta kysyttiin oman asuinalueensa keskustan turvallisuutta.

Suvelan vastaajat kokivat Espoon keskuksen vielä selvästi yleisemmin turvattomaksi kuin espoolaiset keskimäärin. Koko Espoossa negatiivisen arvion antoi 55 prosenttia, Suvelassa 70 prosenttia. Eroa selittää Suvelan läheisyys: suvelalaiset tuntevat hyvin viereisen Espoon keskuksen.

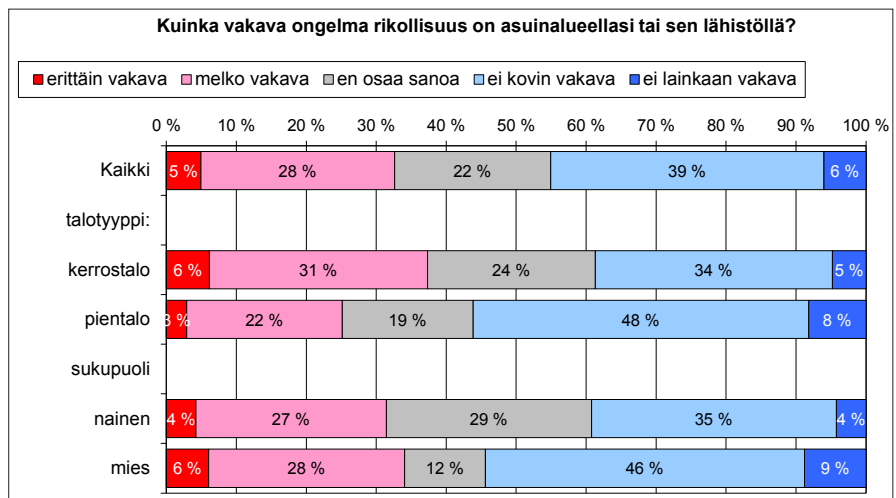
Kuva 7.5

Espoossa siis oma asuinalue koettiin yleisesti turvalliseksi, mutta Espoon keskus turvattomaksi.

Helsingin keskustakin koetaan melko yleisesti turvattomaksi: 45 prosenttia antoi negatiivisen arvion. Vantaalla osuus oli hiukan Espoota korkeampi: 59 prosenttia.

Arvio rikollisuusongelmasta

Vastaajilta kysyttiin myös yleistä arviota rikollisuusongelman vakavuudesta oman asuinalueen lähistöllä (kuva 7.6).

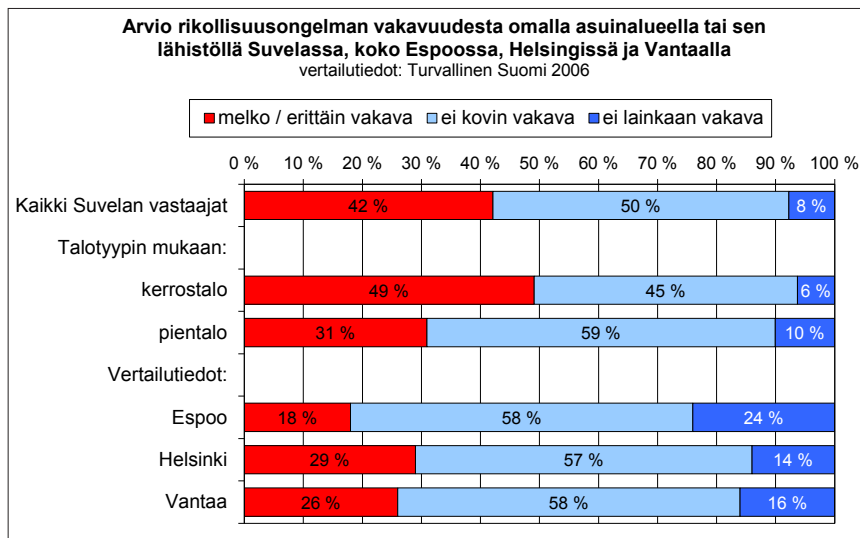
Kuva 7.6

Vastaajista joka kolmas koki rikollisuusongelman asuinalueella tai sen lähistöllä vähintään ”melko” vakavaksi. Melko moni – runsas viidennes – ei osannut sanoa, ja 45 prosenttia ei pitänyt sitä vakavana.

Kerrostaloalueella koki ongelman vakavaksi suurempi osa (37 %) kuin pientaloalueella (25 %).

Naisista huomattavasti isompi osa (noin 30 %) vastasi ”en osaa sanoa” kuin miehistä (12 %).

Kuvasta 7.7 selviää, kuinka samaan kysymykseen vastattiin pääkaupunkiseudun kaupungeissa poliisin turvallisuuskyselyn mukaan. Kuvaan on rajattu myös Suvela-aineistosta vain ne vastaajat, jotka ottivat kantaa kysymykseen, jotta vertailu olisi mahdollinen. ”En osaa sanoa” vastanneet on siis poistettu.

Kuva 7.7

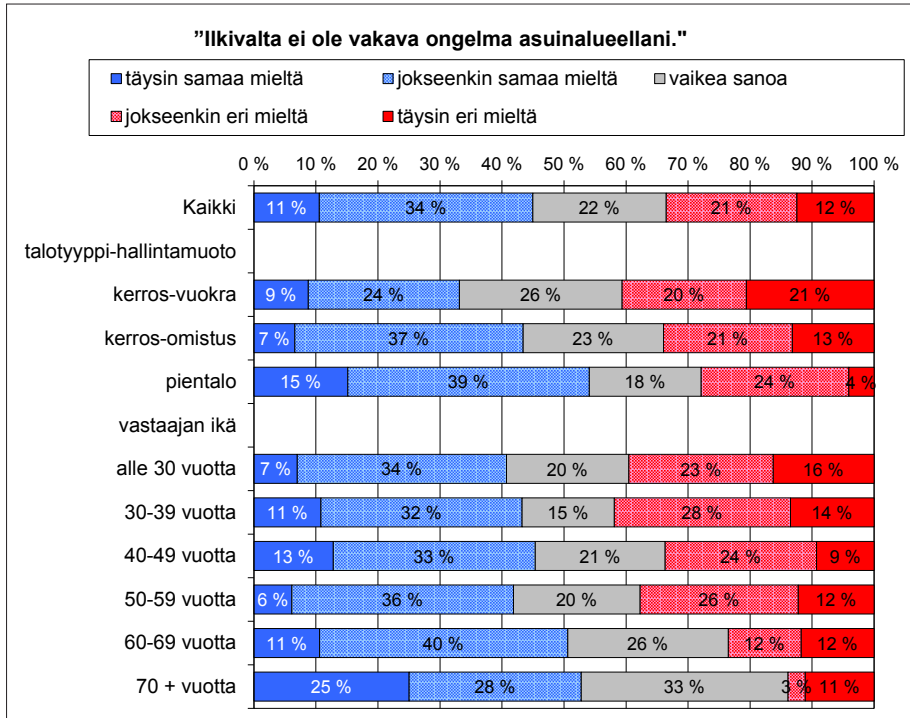
Suvelan vastaajista koki paikallisen rikollisuusongelman vähintään ”melko” vakavaksi selvästi suurempi osuus (42 %) kuin espoolaisista keskimäärin (18 %).

Espoossa arvioitiin asuinalueiden rikollisuusongelma keskimäärin pienemmäksi kuin Helsingissä tai Vantaalla. Melko tai erittäin vakavaksi arvioi ongelman espoolaista 18 prosenttia, helsinkiläisistä 29 prosenttia ja vantaalaisista 26 prosenttia. Koko maan tasolla osuus oli 20 prosenttia. Se oli laskenut vuodesta 2003, jolloin se oli 26 prosenttia.

Helsingistä on saatavissa myös peruspiireittäisiä lukuja, mutta ne ovat hieman vanhoja, vuodelta 2003. Tuolloin ongelmallisimpia peruspiirejä olivat Alppiharju, Myllypuro, Kallio ja Mellunkylä, joissa yli puolet koki rikollisuusongelman vähintään ”melko” vakavaksi. Osuus oli näissä siis korkeampi kuin Suvela-kyselyssä.

Arvio ilkivallasta

Yksi turvattomuudentunteeseen vaikuttava tekijä voivat olla ”epäjärjestyksen merkit” ympäristössä (Kyttä ym. 2008). Tähän liittyy esimerkiksi se, että asuinalueella havaitaan runsaasti merkkejä ilkivallasta. Suvela-kyseelyn lomakkeessa oli tätä asiaa käsittelevä väittämä (kuva 7.8).

Kuva 7.8

Kaikista vastaajista 45 prosenttia oli sitä mieltä, että ilkivalta ei ole vakava ongelma asuinalueella, kun taas joka kolmas vastusti väittämää eli piti siis ilkivaltaa pahana ongelmana. Joka viides vastaaja ei osannut ottaa kantaa.

Sekä talotyyppi että hallintamuoto näyttivät selittävän vastauksia. Ilkivaltaa pitivät yleisimmin vakavana ongelmana kerrostalojen vuokralaiset (40 %) ja harvimminkin pientaloasukkaat (28 %) kerrostalojen omistusasukkaiden sijoittuessa näiden välimaastoon (34 %).

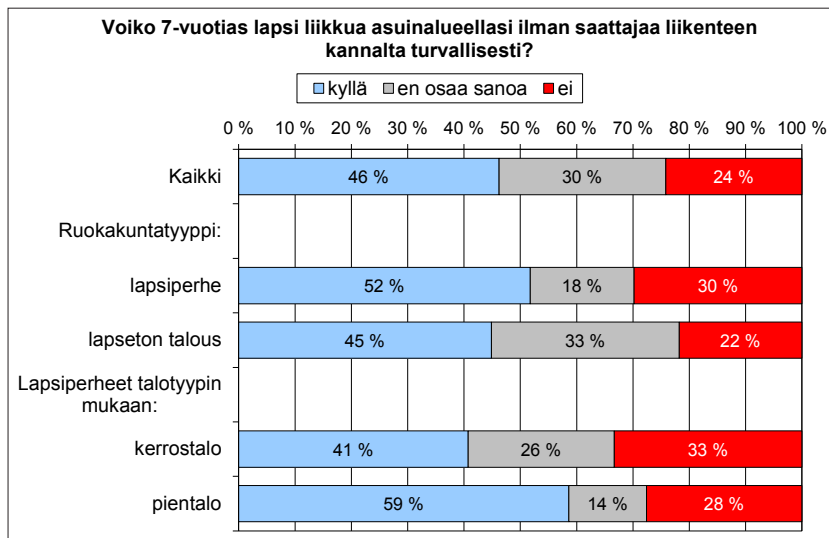
Ikäkin ryhmä oli harvimminkin sitä mieltä, että ilkivalta on vakava ongelma omalla asuinalueella. Ikä selittää vastauksia vain vanhemmassa päässä. Alle 60-vuotiaita ikäluokkia keskenään verrattaessa ikä ei selitä mitään.

Eräällä vastaajalla oli positiivinen ehdotus ilkivaltaongelmaan:

”Nuorille voisi olla esim. skeittiramppeja ja muita kokoontumispaikkoja, että koulut pysyisivät siisteinä töhryiltä. Koulurakennukset tulisi pitää siisteinä remontoimalla säännöllisesti.”

Liikenneturvallisuus lasten kannalta

Liikenneturvallisuudesta tiedusteltiin Asukasbarometrissa otetulla kysymyksellä ”voiko 7-vuotias lapsi liikkua asuinalueellasi ilman saattajaa liikenteen kannalta turvallisesti?” (kuva 7.9)

Kuva 7.9

Suvelan vastaajista alle puolet katsoi, että 7-vuotias lapsi voi liikkua alueella liikenteen kannalta turvallisesti, joka neljäs vastasi kieltävästi ja 30 prosenttia ei osannut sanoa. Koko maan taajamissa liikenneympäristöä piti tämän kysymyksen valossa turvattomana Asukasbarometrin mukaan 27 prosenttia ja lähiöalueilla 21 prosenttia. Suvelan tilanne näyttäisi siis olevan lähellä maan keskimääräistä tilannetta.

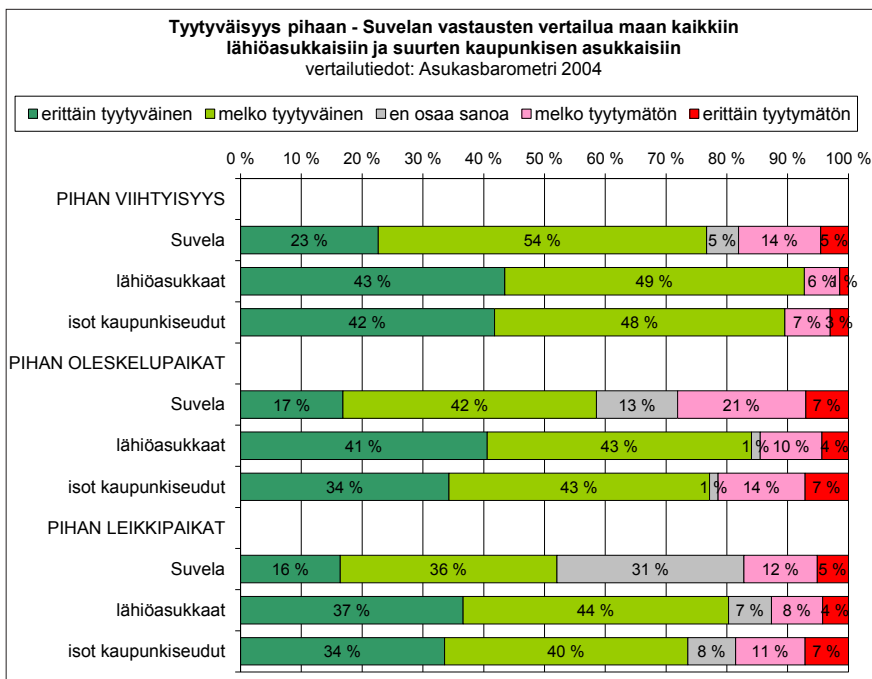
Tässä asiassa on syytä painottaa eniten lapsiperheiden vastauksia. Heistä noin puolet piti aluetta tältä kannalta turvallisena, kun taas 30 prosenttia piti sitä turvattomana. Lapsettomissa talouksissa oli huomattavan paljon ”en osaa sanoa” vastanneita: joka kolmas. Eriteltäessä lapsiperheiden vastauksia talotyyppin mukaan havaitaan, että pientaloalueella liikenneturvallisuus arvioitiin jonkin verran myönteisemmin kuin kerrostaloalueella. Näidenkin vastausten valossa Suvelassa on parannettavaa liikenneturvallisuudessa, kuten jo edellä luvussa 6 tuli ilmi.

8 Ajanvietto omalla alueella ja naapuruussuhteet

Yksi kyselyn teema oli asukkaiden suuntautuminen asuinalueelleen vs. muualle. Tähän aihepiiriin kuuluvat esimerkiksi pihan käyttö, ulkoilu asuinalueella, naapuruussuhteet, paikallinen yhdistyselämä ja yhteenkuuluvuuden tunne alueen asukkaiden kanssa.

Tyytyväisyys pihaan

Yksi tapa viettää aikaa asuinalueella on oman pihan käyttö. Pihankäytön määrään vaikuttaa osaltaan se, onko piha asukkaiden mielestä viihtyisä. Mielipiteitä tästä asiasta esitellään seuraavassa. Vertailutietoja suvelalaisien arvioihin tarjoaa Asukasbarometri. Ensin tehdään vastauksiin yleiskatsaus erittelemättä kerros- ja pientaloja (kuva 8.1)

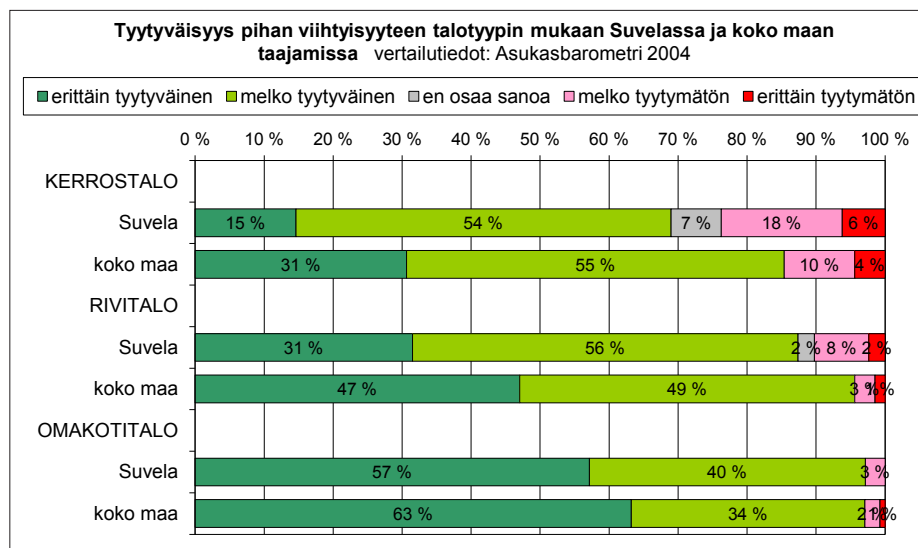
Kuva 8.1

Suvela-aineistossa kokonaisuutena kolme neljästä oli vähintään ”melko” tyytyväisiä pihansa viihtyisyyteen. Tyytymättömiä oli vajaa viidennes. Koko maan lähiöasukkaat ja isojen kaupunkiseutujen asukkaat olivat vielä yleisemmin tyytyväisiä kuin suvelalaiset: tyytyväisten osuus kaikkiaan oli 90 prosentin luokkaa, ja erittäin tyytyväisiä oli yli 40 prosenttia.

Oleskelupaikkoihin ei oltu aivan yhtä tyytyväisiä kuin viihtyisyyteen. Suvelassa noin 60 prosenttia oli niihin tyytyväisiä ja noin 30 prosenttia tyytymättömiä. Keskimäärin Suomen lähiöissä ja isoilla kaupunkiseuduilla pihan oleskelupaikat arvioitiin jonkin verran myönteisemmin kuin Suvelassa.

Pihan leikkipaikkoihin oli Suvelassa noin puolet suhteellisen tyytyväisiä, alle viidennes tyytymättömiä ja suuri osuus, joka kolmas ei osannut ottaa kantaa. Tätä kysymystä tarkastellaan tuonnempana erikseen lapsiperheiden vastauksista – heille kysymys on omakohtaisempi.

Kerrostaloissa ja pientaloissa pihalla on hyvinkin erilainen luonne yksityisyyden suhteen. Siksi kerros- ja pientalovastaajia kannattaa tarkastella erikseen. Seuraavaksi vastauksia eritellään talotyypeittäin (kuva 8.2).

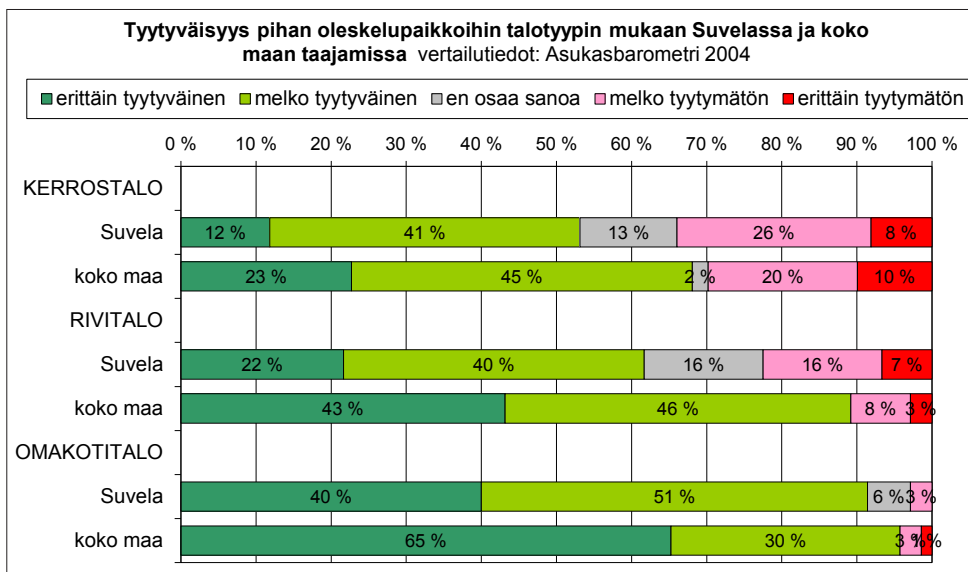
Kuva 8.2

Omakotitalojen vastaajat olivat Suvelassa varsin tyytyväisiä pihansa viihtyisyyteen: yli puolet oli erittäin tyytyväisiä ja 40 prosenttia melko tyytyväisiä. Tyytymättömiä oli vain pari prosenttia. Jakauma ei juuri poikennut koko maan taajamien omakotiasukkaiden luvuista.

Myös rivitalovastaajilla tyytyväisyys oli hyvää tasoa: kolmannes oli erittäin tyytyväisiä ja yli puolet melko tyytyväisiä. Tyytymättömiä oli joka kymmenes. Koko maan rivitaloasukkailla tyytyväisyys on vielä hieman suurempaa kuin Suvelassa.

Suvelan kerrostalovastaajistakin noin 70 prosenttia oli vähintään melko tyytyväisiä pihan viihtyisyyteen. Noin joka neljäs oli tyytymätön. Koko maan kerrostaloasukkaat arvioivat pihansa viihtyvyyden jonkin verran positiivisemmin kuin suvelalaiset: tyytymättömien osuus oli 15 prosenttia.

Pihan oleskelupaikat saivat parhaan arvion omakotitaloissa, toiseksi parhaan rivitaloissa ja heikoimman kerrostaloissa niin Suvelassa kuin koko maan tasollakin (kuva 8.3).

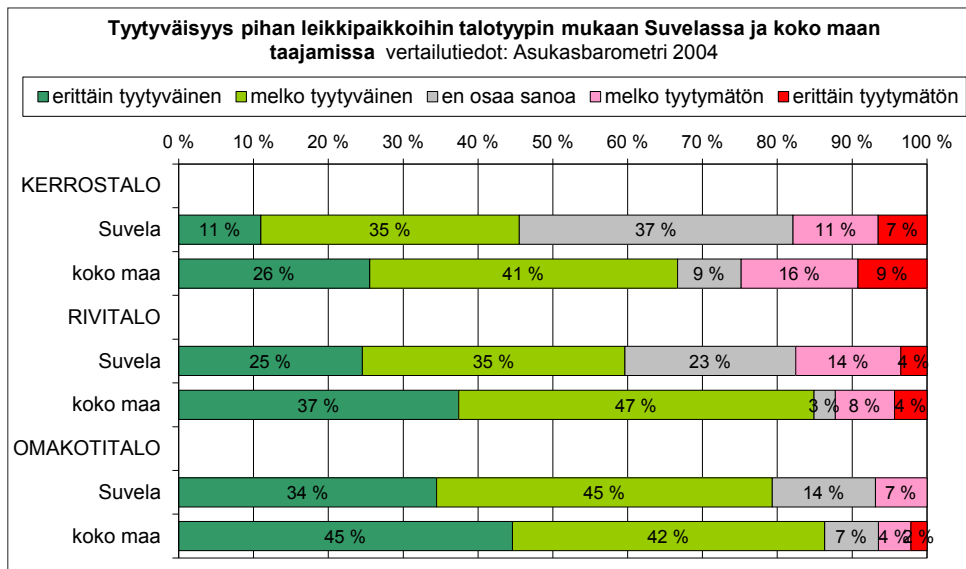
Kuva 8.3

Omakotitaloista ei juuri löydy tyytymättömiä. Suvelan rivitaloissa tyytymättömiä oli runsas viidennes, mikä oli jonkin verran enemmän kuin koko maan rivitaloissa (noin joka kymmenes). Suvelan kerrostaloissa tyytymättömiä oli joka kolmas, mikä on suunnilleen samaa tasoa kuin koko maan kerrostaloissakin.⁴

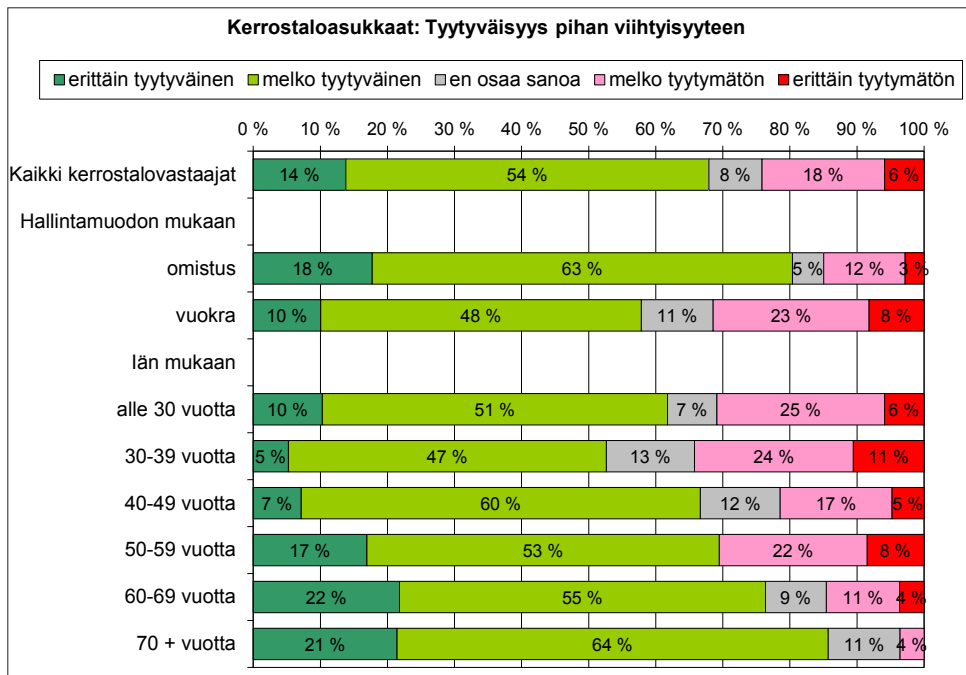
Arvioissa pihan leikkipaikoissa on samantyyppiset erot kuin muissakin piha-arvioissa (kuva 8.4). Pientalovastaajat antoivat positiivisemmän arvioin kuin kerrostalovastaajat. Tyytymättömiä ei ollut Suvelassa sen enempää kuin koko maassakaan, mutta ”en osaa sanoa”-vastauksia oli Suvelassa paljon enemmän etenkin kerrostaloissa ja rivitaloissa. Tämä kuitenkin selittyy aineistonkeruun menetelmäerolla.

Pihakysymyksiä tarkasteltiin erikseen kerrostalovastaajien osalta. Tuloksia tästä on esitetty kuvissa 8.5 ja 8.6.

⁴ ”En osaa sanoa”-vaihtoehdon suurempi osuus Suvelassa selittyy aineistonkeruutaan erolla: Asukasbarometrin aineisto kerätään haastatteluilla, jolloin tämä osuus jää pienemmäksi.

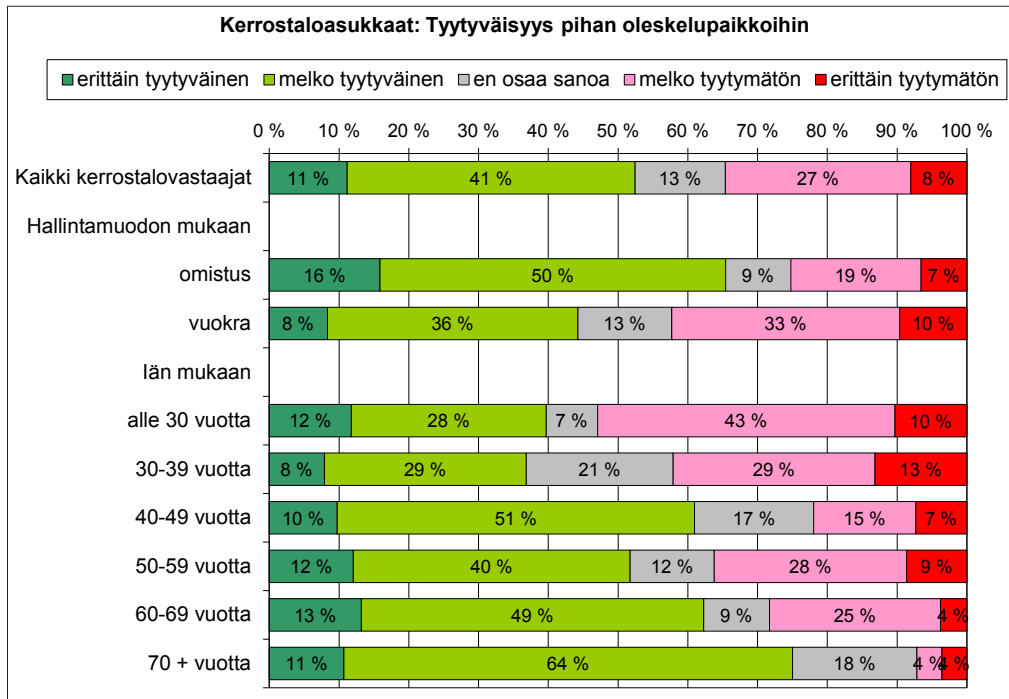

Kuva 8.4

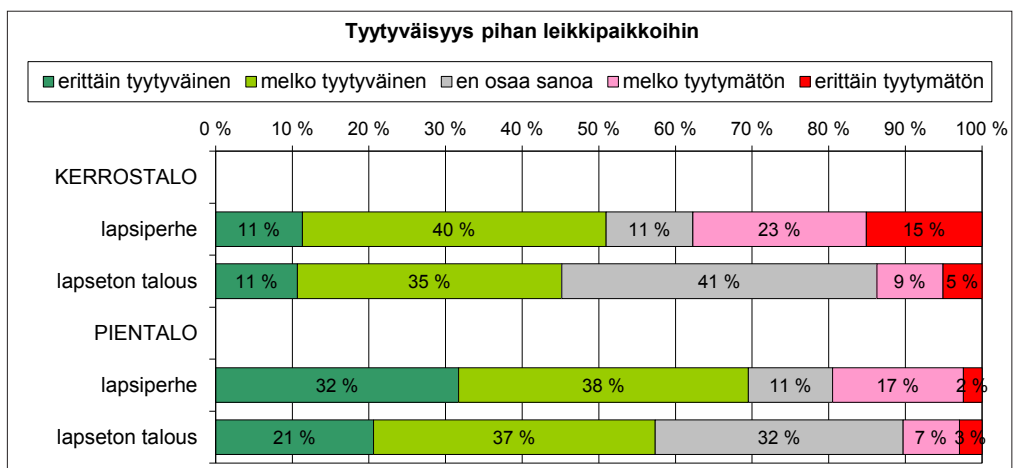
Kuva 8.5

Kerrostalojen omistusasukkaat olivat yleisemmin tyytyväisiä pihan viihtyisyyteen kuin vuokra-asukkaat. Edellisistä lähes 80 prosenttia oli vähintään ”melko” tyytyväisiä, jälkimmäisistä 58 prosenttia. Myös ikä selitti vastauksia: alle 40-vuotiaista oli noin kolmannes tyytymättömiä, yli 70-vuotiaista ei juuri kukaan.

Kuva 8.6

Myös tyytyväisyyttä kerrostalopihan oleskelupaikkoihin selittivät sekä asunnon hallintamuoto että vastaajan ikä. Omistusasukkaista tyytyväisiä oli kaksi kolmesta, vuokra-asukkaista 44 prosenttia. Alle 40-vuotiaista tyytyväisiä oli vajaat 40 prosenttia. Osuus kasvoi iän myötä, yli 70-vuotiaista se oli 75 prosenttia.

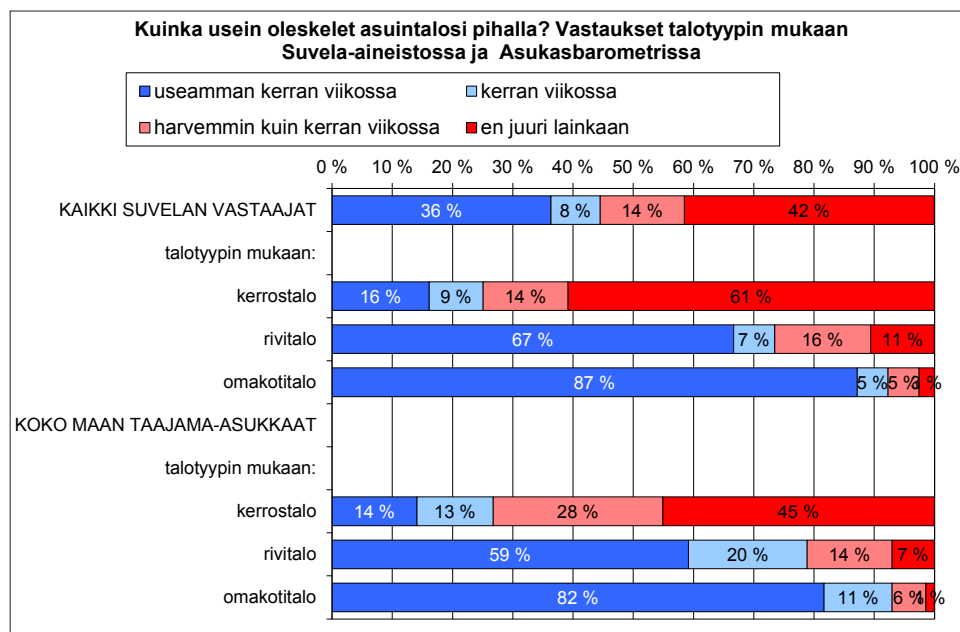
Kuva 8.7

Pihan leikkipaikkojen kohdalla tärkeimpiä ovat lapsiperheiden vastaukset (kuva 8.7). Suvelan kerrostalojen lapsiperhevastaajista puolet oli vähintään

melko tyytyväisiä leikkipaikkoihin. Tyytymättömiä oli lähes 40 prosenttia, kun taas joka kymmenes ei osannut ottaa kantaa. Pientalojen lapsiperhevastaajista 70 prosenttia oli vähintään melko tyytyväisiä ja noin 20 prosenttia tyytymättömiä. Lapsettomien talouksien kohdalla korostui vaihtoehto ”en osaa sanoa”, mikä onkin ymmärrettävää.

Pihan käyttö

Pihan osalta selvitettiin myös käytön yleisyyttä ja intensiivisyyttä. Asukasbarometrista oli saatavissa näistäkin asioista vertailutietoa (kuva 8.8).

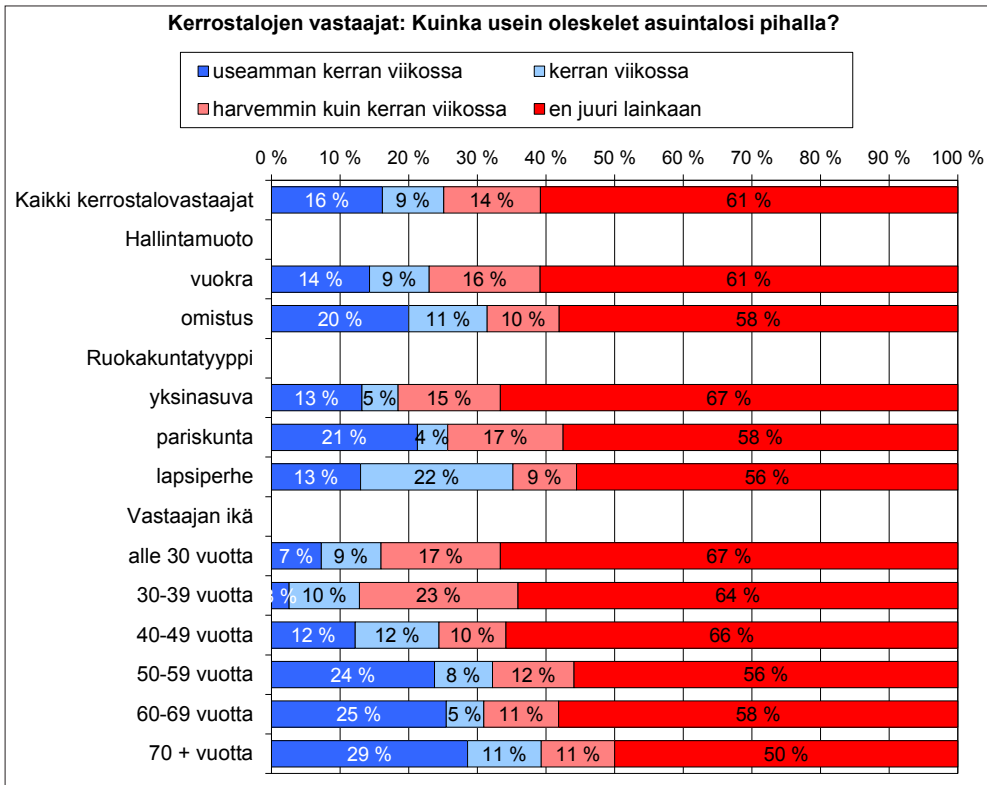

Kuva 8.8

Talotyyppi selitti vahvasti pihan käyttöä, mikä olikin odotettavissa. Pientaloissa oma piha on tavallaan kodin jatke ja siellä oleskellaan huomattavasti enemmän kuin kerrostaloissa. Pientaloasukkaista suuri enemmistö (70 %) oleskelee pihallaan useamman kerran viikossa, omakotitaloasukkaat vielä useammin kuin rivitaloasukkaat. Kerrostaloasukkaista vain 16 prosenttia oleskelee pihalla useamman kerran viikossa ja noin 60 prosenttia ei oleskele juuri lainkaan. Kun talotyyppi vakioidaan, Suvelan asukkaiden pihankäyttö ei juurikaan eroa koko maan jakaumista.

Seuraavaksi tarkastellaan erikseen kerrostalo- ja pientalovastaajia ja tutkitaan, mitkä taustatiedot selittivät pihan käyttöä.

Asunnon hallintamuoto selitti kerrostalopihan käyttöä: omistusasukkaat käyttivät pihaa hieman enemmän kuin vuokra-asukkaat (kuva 8.9).

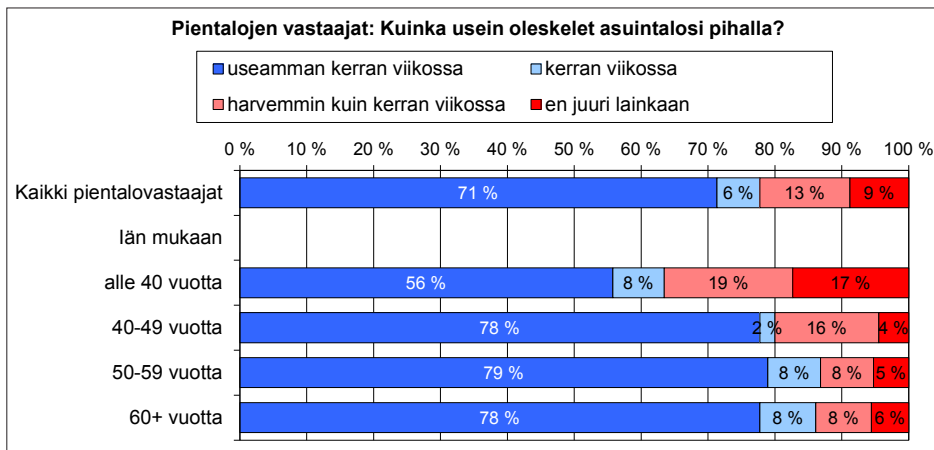
Kuva 8.9

Vähintään kerran viikossa käytti kerrostalopihaa omistusasukkaista lähes kolmannes, vuokra-asukkaista alle neljännnes.

Myös ruokakuntatyyppi selitti pihan käytön useutta. Vähintään kerran viikossa oleskeli pihalla yksinasuvista 18 prosenttia, pariskuntien vastaajista 25 prosenttia ja lapsiperhevastaajista 35 prosenttia.

Pihan käytön määrä vaihteli myös ikäryhmittäin. Vähintään kerran viikoissa oleskeli pihalla kahdesta nuorimmasta ikäluokasta noin 15 prosenttia, 40–49-vuotiaista joka neljäs, 50–69-vuotiaista noin joka kolmas ja yli 70-vuotiaista noin 40 prosenttia. Kerrostalojen pihan käyttö siis jonkin verran lisääntyi iän myötä, mutta vanhimmissakin ikäryhmissä oli paljon (noin puolet) sellaisia, jotka eivät käytä pihaa.

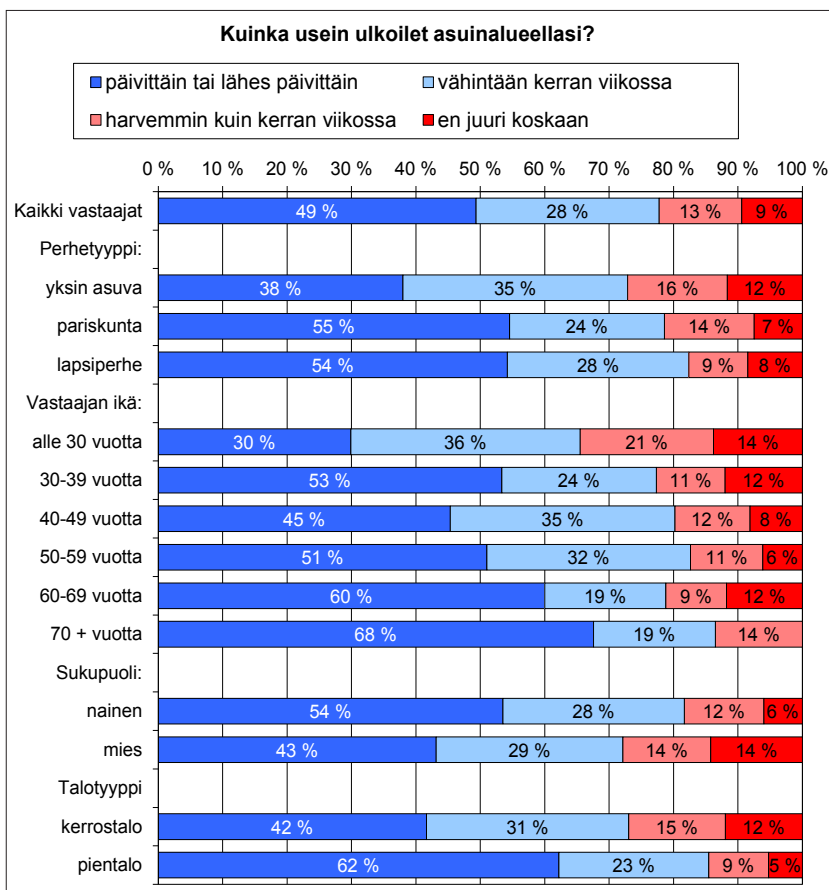
Pientaloissa kaikki ikäryhmät käyttivät pihaa paljon, mutta alle 40-vuotiaat kuitenkin hieman vähemmän kuin tätä vanhemmat (kuva 8.10). Harvemmin kuin viikoittain oleskeli pihallaan alle 40-vuotiaista 37 prosenttia, 40–49-vuotiaista 20 prosenttia ja tätä vanhemmista 13–14 prosenttia. Pientaloissakin oli siis havaittavissa lievä samansuuntainen ikäriippuvuus pihan käytössä kuin kerrostaloissa, vaikka pihankäytön määrä liikkuu niissä aivan eri tasolla.

Kuva 8.10

Liikkuminen alueella

Entä missä määrin Suvelan asukkaat käyttävät asuinalueettaan ulkoiluun ja millaisena alue koetaan kevyen liikenteen kannalta? Kuvasta 8.11 käy ilmi tietoja asuinalueella ulkoilun yleisyydestä eri vastaajaryhmissä.

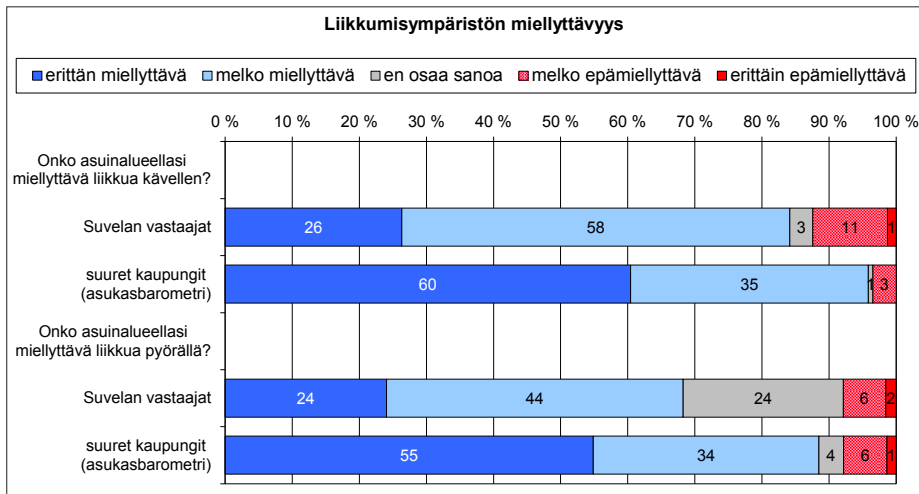

Kuva 8.11

Vastaajista puolet ulkoilee asuinalueellaan päivittäin ja lisäksi noin 30 prosenttia vähintään kerran viikossa. Tätä harvemmin ulkoilevien osuudeksi jää runsas viidennes.

Ikä selitti vastauksia tehokkaimmin. Ulkoilu omalla asuinalueella lisääntyi iän myötä. Nuorimmasta ikäluokasta alueella päivittäin ulkoilevia oli vain 30 prosenttia ja harvemmin kuin kerran viikossa ulkoilevia 34 prosenttia. Vanhimman ikäluokan vastaajista kaksi kolmesta ulkoili alueella päivittäin ja vain 14 prosenttia harvemmin kuin viikoittain. Muut ikäryhmät sijoittuivat näiden ääripäiden väliin. Vastauksissa heijastuu se ikäryhmien elämäntapaero, että nuoret aikuiset suuntautuvat enimmäkseen oman asuinalueen ulkopuolelle.

Myös muita riippuvuuksia havaittiin: yksinasuvat ulkoilivat alueella harvemmin kuin muut, miehet hieman harvemmin kuin naiset ja kerrostaloasukkaat harvemmin kuin pientaloasukkaat.

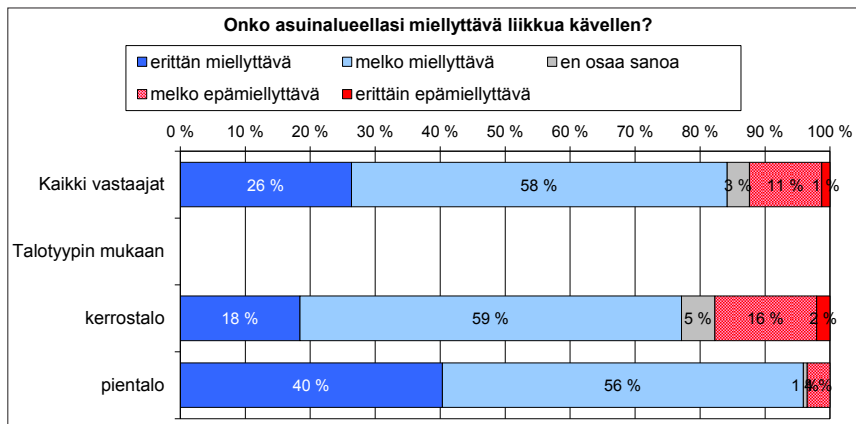

Kuva 8.12

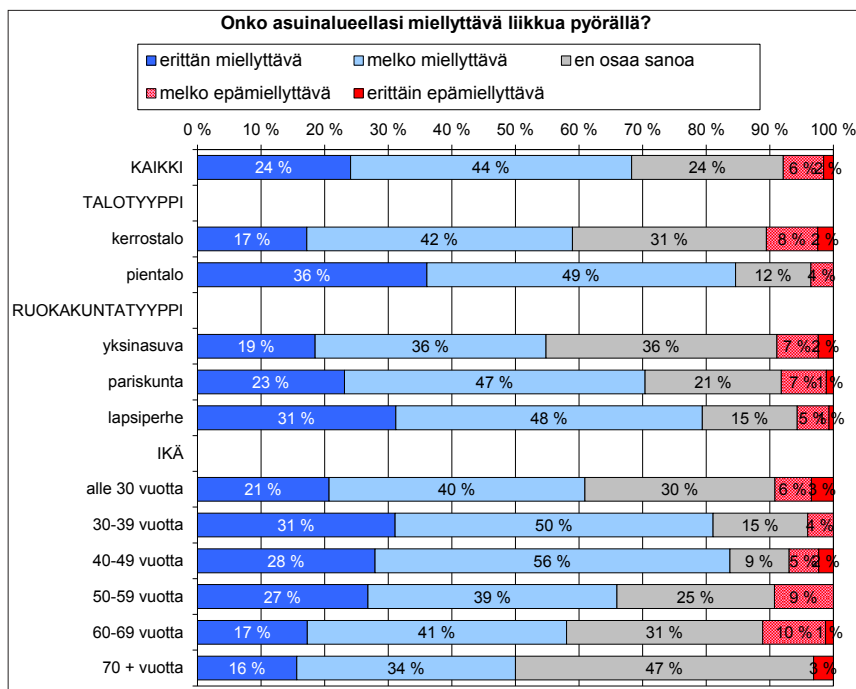
Suuri enemmistö Suvelan vastaajista arvioi kävely-ympäristön myönteisesti: joka neljäs vastasi sen olevan erittäin miellyttävä ja lähes 60 prosenttia melko miellyttävä (kuva 8.12). Epämiellyttävänä sitä piti vain 12 prosenttia. Suurissa kaupungeissa arvioitiin kävely-ympäristö keskimäärin vielä myönteisemmin sikäli, että vaihtoehto ”erittäin miellyttävä” painottui enemmän (60 %) ja ”melko miellyttävä” vastaavasti vähemmän (35 %).

Pyöräily-ympäristön suhteen tulokset olivat muuten samansuuntaisia, mutta joka neljäs Suvelan vastaaja ei osannut ottaa kantaa. Tämä selittyy sillä, että kaikki eivät pyöräile lainkaan.

Kävely-ympäristö arvioitiin Suvelan pientaloalueilla myönteisemmin kuin kerrostaloalueilla (kuva 8.13). Pientaloalueilla vastaukset painottuivat enemmän vaihtoehtoon ”erittäin miellyttävä” eikä kielteisiä arvioita ollut juuri lainkaan. Kerrostaloalueillakin selvä enemmistö antoi myönteisen arvion, mutta vajaa viidennes kielteisen.

Kuva 8.13

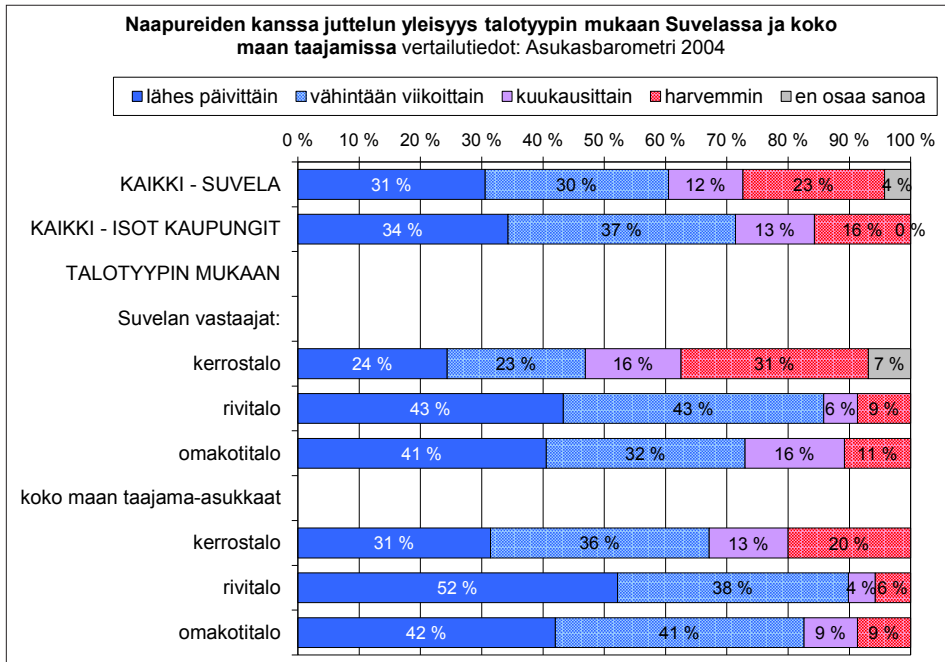
Kuva 8.14

Arviota pyöräily-ympäristöstä selitti monikin taustamuuttuja, mutta yleensä ainoastaan ”en osaa sanoa” vastanneiden osuuden osalta (kuva 8.14). Tämä kertoo ennen muuta siitä, missä väestöryhmissä pyöräily on yleisempää. Missään osaryhmässä ei anneta pyöräily-ympäristöstä yleisesti negatiivista arviota.

Pientaloalueilla arviot kuitenkin olivat jonkin verran myönteisempiä kuin kerrostaloalueilla. Pyöräily-ympäristöön ottivat yleisimmin kantaa lapsiperheet ja ikäryhmistä 30–49-vuotiaat. Harvimmin kysymykseen ottivat kantaa iäkkäät vastaajat.

Naapuruussuhteet

Naapuruussuhteet ovat yksi asia, joka kertoo paljon siteistä omalle asuin-alueelle ja suuntautumisesta sinne. Kuinka paljon naapureihin on kontakteja arjessa esimerkiksi juttelun tai naapuriavun muodossa? Entä missä määrin asukkaat samaistuvat alueeseensa – mikä on paikallisyhteisyyden rooli asukkaiden elämässä? Yksi määrällinen indikaattori paikallisyhteisöllisyydelle on paikallisten yhdistysten merkitys.

Kuva 8.15

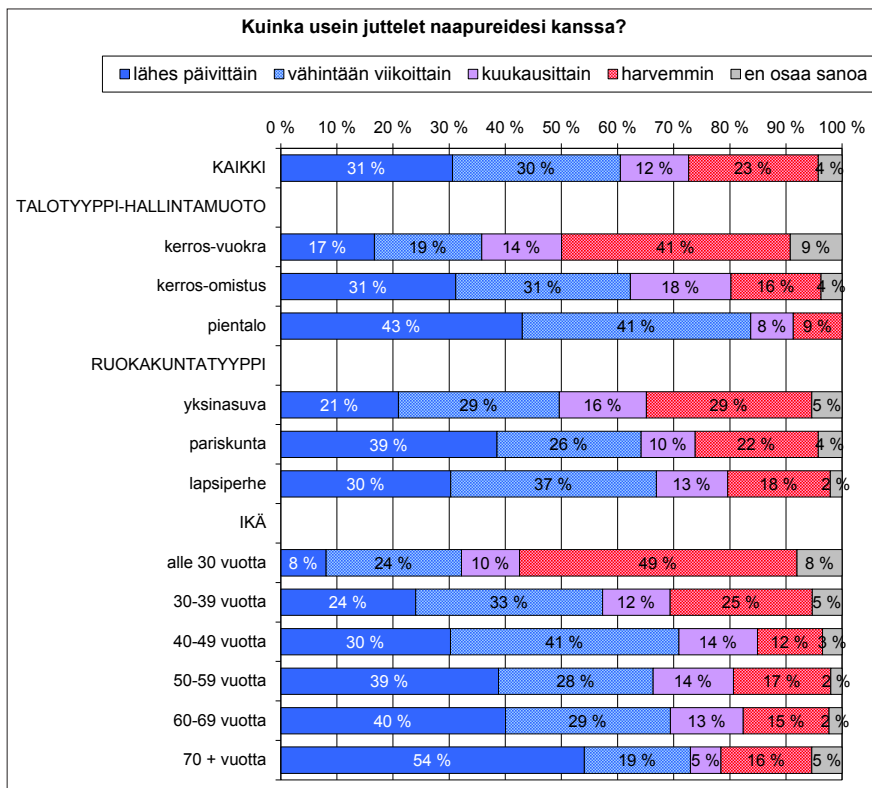
Kaikista Suvela-kyselyn vastaajista juttelee naapurien kanssa lähes päivittäin noin 30 prosenttia, viikoittain samoin 30 prosenttia ja tätä harvemmin noin 35 prosenttia (kuva 8.15). Suvelassa oli hieman vähemmän tällaista kanssakäymistä naapurien kanssa kuin keskimäärin maan suurissa kaupungeissa. Ero ei ollut kuitenkaan suuri: vähintään viikoittain naapureiden kanssa juttelevien osuus oli isoissa kaupungeissa 70 prosenttia, Suvelassa 60 prosenttia.

Talotyyppi oli melko vahva selittäjä naapurien kanssa juttelun yleisyydelle niin koko maassa kuin Suvelassakin. Naapureiden kanssa juttelee vähintään viikoittain noin puolet Suvelan kerrostaloasukkaista, 86 prosenttia rivitaloasukkaista ja 73 prosenttia omakotitaloasukkaista. Myös koko maan taajamissa naapurien kanssa juttelu oli rivitaloasukkailla vielä hieman yleisempää kuin omakotitaloasukkailla.

Naapureiden kanssa juttelu oli Suvelan kerrostaloasukkailla jonkin verran vähäisempää kuin koko maan kerrostaloasukkailla, Suvelan

pientaloasukkailla puolestaan samaa luokkaa kuin koko maan taajamien pientaloasukkailla.

Kuvaan 8.16 vastauksia on eritelty tarkemmin erilaisten taustamuuttujien mukaan.

Kuva 8.16

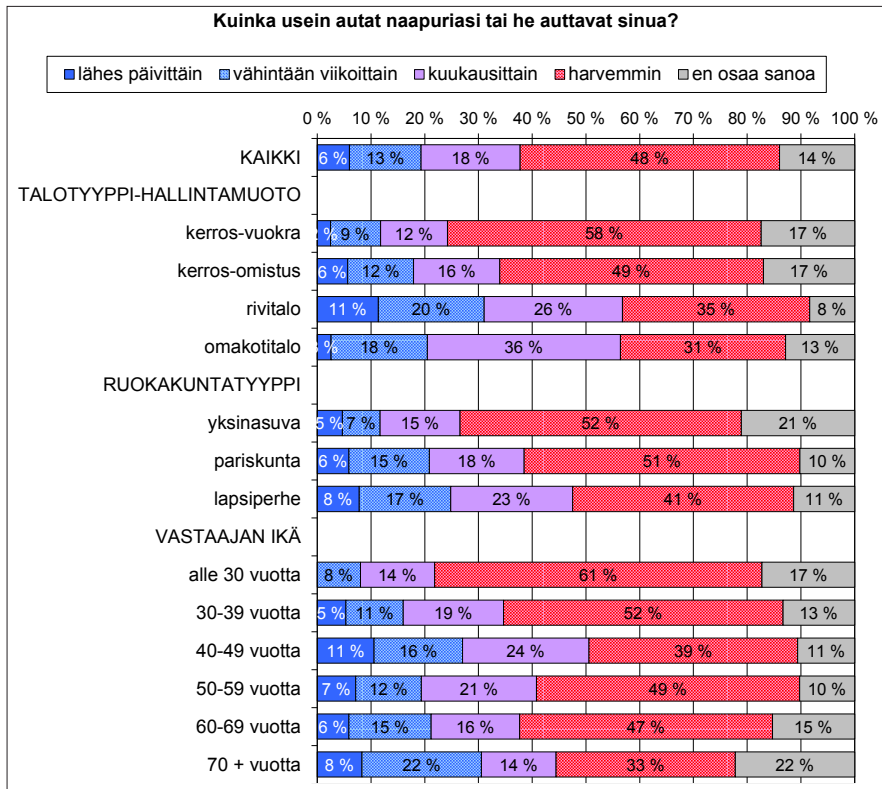
Kerrostaloissa naapurien kanssa juttelun yleisyyttä selitti myös asunnon hallintamuoto. Vähintään viikoittain jutteli naapurien kanssa kerrostalojen vuokra-asukkaista 36 prosenttia ja kerrostalojen omistusasukkaista yli 60 prosenttia, kun pientaloasukkaista osuus oli 84 prosenttia.

Yksinasuvat juttelivat vähemmän naapureiden kanssa kuin perheisiin kuuluvat vastaajat. Vastaajan ikä selittää vahvasti etenkin päivittäistä juttelua. Kun alle 30-vuotiaista vain kahdeksan prosenttia juttelee naapureiden kanssa lähes päivittäin, osuus on yli 70 vuotiaista 54 prosenttia. Osuus lisääntyy johdonmukaisesti iän myötä, mutta jyrkin muutos on juuri nuorimmassa ja vanhimmassa päässä, kun taas neljä väliluokkaa eivät poikkea toisistaan niin paljon.

Ikäriippuvuus säilyi voimakkaana, vaikka talotyyppi vakioitiin. Toisaalta talotyyppillä säilyi itsenäistä selitysvoimaa, vaikka ikä tai ruokakuntatyyppi vakioitiin. (Yhtä aikaa näitä ei pysty vakioimaan, koska luokkien lukumäärä

laskee liian pieneksi.) Sen sijaan kun talotyyppi vakioidaan, aineistosta ei enää voida osoittaa eroja ruokakuntatyyppien välillä.

Naapuriapu edustaa astetta tiiviimpää kanssakäymistä kuin juttelu. Sen yleisyydestä on tietoja kuvassa 8.17.

Kuva 8.17

Naapuriapu ei ollut läheskään niin yleistä kuin juttelu naapurien kanssa. Joka viides vastasi naapuriapua esiintyvän viikoittain tai useammin, ja suunnilleen sama osuus vastasi sitä esiintyvän kuukausittain. Enemmistö vastasi ”harvemmin” tai ”en osaa sanoa”.

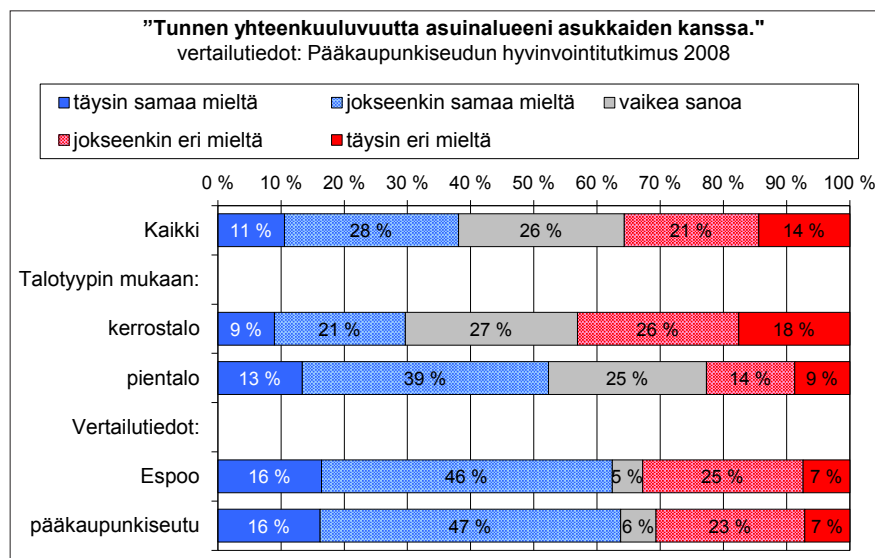
Talotyyppi selitti vastauksia. Naapuriapua esiintyi pientaloasukkailla useammin kuin kerrostaloasukkailla. Rivitalovastaaajista useampi ilmoitti tiheästi toistuvaa naapuriapua kuin omakotitalovastaaajista. Ero ei kuitenkaan yltänyt merkitsevyyteen, joten jää avoimeksi, pätee se perusjoukossa. Myös hallintamuoto selitti lievästi: kerrostalojen omistusasukkailla naapuriapua esiintyi vähän useammin kuin vuokra-asukkailla.

Myös ruokakuntatyyppi selitti vastauksia. Lapsiperheillä naapuriapu oli yleisintä (lähes puolet vähintään kuukausittain), pariskunnilla hie-
man vähäisempää (vajaat 40 % vähintään kuukausittain) ja yksinasuvilla

harvinaisinta (noin joka neljäs vähintään kuukausittain). Tulos on odotusten mukainen: vastavuoroinen lastenhoito on luonteva naapuriavun muoto.

Nuorimmilla vastaajilla naapuriapu näytti olevan muita vähäisempää, mutta ero ei yltänyt merkitsevyyteen. Analyysia jatkettiin vakioimalla talotyyppi ja tarkastelemalla sen jälkeen iän selitysvoimaa. Talotyypillä ja iällä näyttäisikin olevan yhdysvaikutusta. Kerrostaloissa alle 40-vuotiailla ikäryhmillä naapuriapu oli vähäisempää (alle viidenneksen vähintään kuukausittain) kuin tätä vanhemmilla (noin kolmannes vähintään kuukausittain). Pientaloissa ikäriippuvuutta ei pystytty osoittamaan. Talotyypillä puolestaan säilyi itsenäistä selitysvoimaa, kun ikä tai ruokakuntatyyppi vakioitiin.

Entä missä määrin asukkaat identifioituvat omaan asuinalueeseensa? Tätä asiaa kysyttiin väittämän muodossa: ”tunnen yhteenkuuluvuutta asuinalueeni asukkaiden kanssa”. Tuloksia on esitetty kuvassa 8.18.

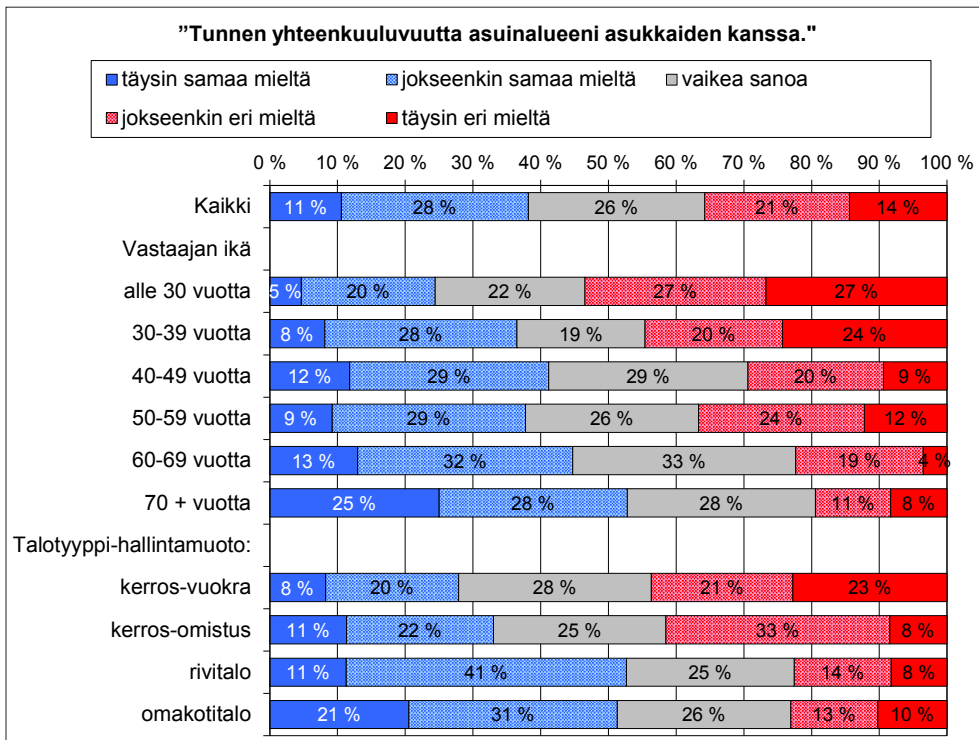

Kuva 8.18

Suvelan pientaloalueilla hieman yli puolet vastasi tuntevansa yhteenkuuluvuutta asuinalueensa asukkaiden kanssa, kun taas noin joka neljäs oli eri mieltä. Kerrostaloalueilla myöntävästi vastanneita oli vähemmän, 30 prosenttia, ja kieltävästi vastanneita enemmän, runsaat 40 prosenttia. Pientaloalueiden jakauma vastasi suunnilleen koko Espoon ja koko pääkaupunkiseudun keskiarvoja.⁵

⁵ Vaihtoehtojen muotoilussa oli pieni ero Suvela-kyselyn ja pääkaupunkiseudun hyvinvointitutkimuksen välillä: edellisessä oli vaihtoehtona ”vaikea sanoa”, jälkimmäisessä ”en osaa sanoa”. Tämä voi ainakin osaksi selittää osuuskien eroa.

Vastauksissa ilmeni selvä riippuvuus ikään: mitä vanhempi vastaaja, sen useammin tuntee yhteenkuuluvuutta alueen asukkaiden kanssa (kuva 8.19). Alle 30-vuotiaista vain joka neljäs vastasi myöntävästi, kun taas yli 70-vuotiaista osuus oli yli puolet.

Kuva 8.19

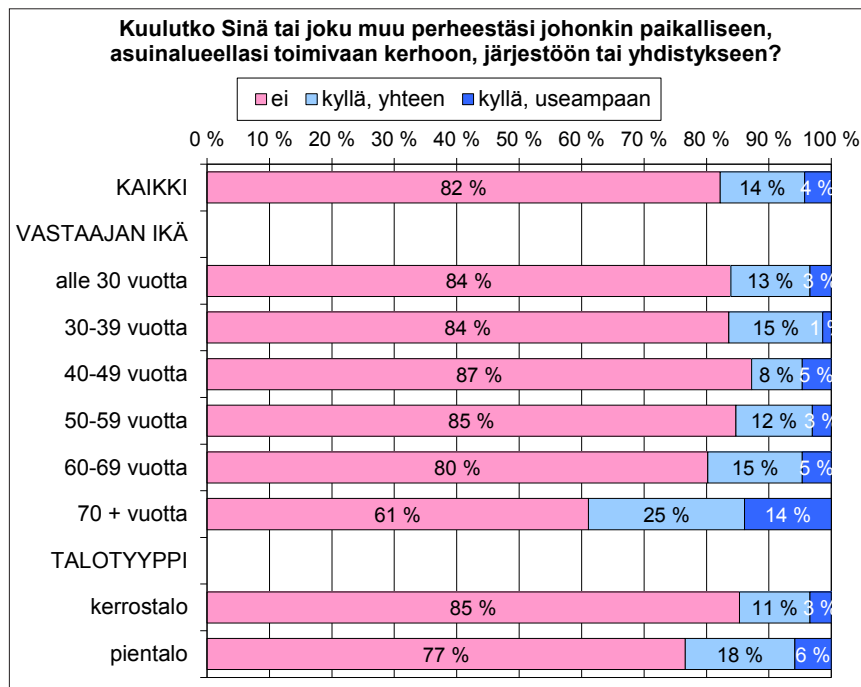
Iän selitysvaikutus säilyi vahvana myös, kun tarkasteltiin vain kerrostalo-asukkaita; sen sijaan pientaloasukkaiden ryhmässä ei aineiston perusteella voitu osoittaa ikäryhmien välisiä eroja. Ilmeni siis samantyyppinen yhdysvaikutus kuin naapuriavun kohdalla. Jos puolestaan ikäluokka vakioitiin, talotyyppi selitti edelleen vastauksia.

Hallintamuoto selitti hieman: kerrostalojen omistusasukkaat tunsivat alueen asukkaiden kanssa vähän enemmän yhteenkuuluvuutta kuin vuokra-asukkaat. Rivi- ja omakotitaloasukkaiden välillä ei ollut merkitsevää eroa.

Omalle alueelle suuntautumista mittaa yhdeltä kannalta paikalliseen yhdistystoimintaan osallistuminen (kuva 8.20).

Vastaajatalouksista 18 prosentissa joku henkilö kuului paikalliseen yhdistykseen, kerhoon tai muuhun sellaiseen. Suuri enemmistö siis ei kuulu niihin. Vanhimmat, yli 70-vuotiaat vastaajat olivat tässä mielessä selvästi aktiivisimpia: heistä noin 40 prosenttia kuului paikalliseen yhdistykseen. Muilla ikäryhmillä ei ollut kovinkaan paljon eroa. Pientaloasukkaiden

keskuudessa osuus oli hieman korkeampi (24 %) kuin kerrostaloasukkaiden keskuudessa (15 %).

Kuva 8.20

9 Yhteenveto

Tutkimushankkeen kohteena oli Espoossa sijaitseva Suvelan asuinalue. Taustaksi selvitettiin alueen asuntokannan ja väestön piirteitä valmiista tilastolähteistä. Alkuvuodesta 2010 toteutettiin postikysely, jolla selvitettiin alueen asukkaiden muuttoaikeita, mielipiteitä asuinalueensa ominaisuuksista ja palveluista sekä paikallisuuden merkitystä. Vastauksia eriteltiin asukasryhmittäin sekä verrattiin laajemmista väestöistä saatuihin tutkimustuloksiin.

Suvelan asunnoista lähes kolme neljästä sijoittuu kerrostaloihin ja noin neljännes pientaloihin. ARA-vuokra-asuntoja on suhteellisen paljon (yli 40 %) mutta omistusasuntojakin runsas kolmannes. Suvelan väestön ikärakenne on melko tasapainoinen painottuen kuitenkin hieman nuoriin aikuisikäluokkiin. Vieraskielisten asukkaiden osuus on seudun korkeimpia, yli viidennes. Väestön tulo- ja koulutustaso on alempi kuin seudulla keskimäärin.

Asukaskyselyn tulosten mukaan Suvelan selviksi vahvoiksi puoliksi koettiin joukkoliikenne, kirjasto, ruokakauppojen läheisyys sekä luonto- ja ulkoilualueiden läheisyys. Ruokakauppoihin ja joukkoliikenteeseen tyytymättömiä oli Suvelassa vähemmän kuin maan lähiöissä tai suurissa kaupungeissa keskimäärin. Sitä vastoin alueen siisteys, kauneus, rauhallisuus ja turvallisuus saivat heikomman arvion. Näissä asioissa Suvela jäi jälkeen Espoon ja pääkaupunkiseudun keskiarvoista.

Päiväsaikaan Suvela koettiin suhteellisen turvalliseksi, mutta viikonloppuiltoina suuri osuus asukkaista koki turvattomuutta. Varsinkin Espoon asemanseutu koettiin yleisesti turvattomaksi viikonloppuiltoina. Rikosturvallisuuden ohella Suvelassa ilmeni ongelmia myös liikenneturvallisuudessa.

Talotyyppi oli vahva selittäjä monelle kysytylle asialle, mikä ei ole yllättävää, koska pien- ja kerrostalot ovat eriytyneet eri puolille Suvelan osaluetta. Suvelan kerros- ja pientaloalueet poikkeavat aika paljon toisistaan myös väestörakenteeltaan: pientaloissa tulotaso on korkeampi ja lapsiperheiden osuus suurempi. Pientaloasukkaat olivat yleisemmin tyytyväisiä

asuinalueeseensa kuin kerrostaloasukkaat ja halusivat harvemmin muuttaa sieltä pois. Pientaloasukkaat pitivät aluettaan turvallisempana ja rauhallisempana, ulkoilivat enemmän omalla asuinalueellaan sekä olivat enemmän tekemisissä naapureiden kanssa kuin kerrostaloasukkaat. Kerrostaloasukkaat olivat puolestaan tyytyväisempiä ruokakauppal palveluihin kuin pientaloasukkaat.

Muuttoaikeet eivät vastaajakunnassa olleet sen yleisempiä kuin koko maan kaupunkiasukkailla. Muuttoaikeissa olevilla kerrostaloasukkailla korostui melko paljon syynä halu vaihtaa asuinaluetta, kun taas pientaloasukkailla painottuivat muut syyt, kuten esimerkiksi tarve isompaan asuntoon.

Kerrostaloalokannan sisällä myös asunnon hallintamuoto selitti monia tutkittuja asioita. Omistusasukkaat olivat hieman tyytyväisempiä sekä asuinalueeseen että kotitalonsa pihaan kuin vuokra-asukkaat. Omistusasukkailla oli enemmän kanssakäymistä naapureidensa kanssa kuin vuokra-asukkailla, joskaan ei yhtä paljon kuin pientaloasukkailla. Osaltaan tätä selittää se, että kerrostalojen omistusasukkaat olivat asuneet alueella keskimäärin selvästi pitemmän aikaa kuin vuokra-asukkaat.

Vastaajan ikä selitti monia mielipiteitä ja elämäntavan paikallisuutta. Suvelan vahvoista puolista eri ikäryhmien edustajat olivat melko samaa mieltä, mutta iäkkäät vastaajat arvioivat alueen viihtyisyyden, rauhallisuuden, turvallisuuden, kauneuden ja siisteyden myönteisemmin kuin nuoret vastaajat. Kerrostaloalueilla yleisesti ottaen tyytymättömiä alueeseen oli nuorista vastaajista 40 prosenttia, iäkkäistä vastaajista ei juuri kukaan.

Iäkkäät vastaajat arvioivat kerrostalojen pihat huomattavasti myönteisemmin kuin nuorten ikäluokkien vastaajat. Vanhempien ikäluokkien vastaajat suuntautuivat nuorempia selvemmin lähiympäristöön: ulkoilivat useammin kotipihalla ja omalla asuinalueella, olivat enemmän tekemisissä naapureiden kanssa, tunsivat yleisemmin yhteenkuuluvuutta alueen asukkaiden kanssa sekä osallistuivat useammin paikalliseen yhdistystoimintaan.

Kyselytulokset eivät tuoneet suuria yllätyksiä. Niiden valossa Suvelalla on selviä vahvuuksia, mutta myös yhtä selkeitä parannusta kaipaavia asioita. Alueen kehittämisessä kannattaisi kiinnittää huomiota etenkin huolenpitoon ympäristöstä ja turvallisuuden kohentamiseen.

Lähteitä

- Heiskanen, Markku – Roivainen, Outi** 2005: Helsinki! Tutkimus helsinkiläisten turvallisuudesta ja Helsingin poliisin palveluista. Poliisiammattikorkeakoulun tutkimuksia.
- Nupponen, Terttu – Broman, Eeva-Liisa – Korhonen, Erkki – Laine, Markus** 2008: Myönteisiä muutoksia ja kasvavia haasteita. Helsingin kaupungin tietokeskus, tutkimuksia 6/2008.
- Kyttä, Marketta – Puustinen, Sari – Hirvonen, Jukka – Broberg, Anna – Lehtonen Hilikka** 2008: Turvallinen asuinalue. Tampereen Muotiala suunnitelmissa ja kokemuksissa. Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskuksen julkaisuja B 93.
- Strandell, Anna** 2005: Asukasbarometri 2004. Asukaskysely suomalaisista asuinympäristöistä. Suomen ympäristö 746, alueiden käyttö. Ympäristöministeriö.
- Suominen, Petteri** 2009: Suomi – Euroopan turvallisimaa? Poliisin ylijohdon julkaisuja 7/2009.
- Tuominen, Martti** 2007: ”Siis tosi turvallinen paikka”. Helsingin turvallisuuskysely vuonna 2006. Helsingin kaupungin tietokeskuksen tutkimuskatsauksia 2007:6.
- Turunen, Saija – Zetterman, Minna** 2009: Neljä tuhatta näkemystä hyvinvointiin. Tutkimus pääkaupunkiseudun asukkaiden hyvinvoinnista. Pääkaupunkiseudun sosiaalialan osaamiskeskuksen työpapereita 2009:1.
- Turvallinen Suomi 2006.** Tutkimus suomalaisten turvallisuuskäsityksistä. Poliisin ylijohdon julkaisuja 13/2006.
- www.aluesarjat.fi**

9 789526 042503

ISBN 978-952-60-4251-0 (pdf)
ISBN 978-952-60-4250-3
ISSN-L 1799-487X
ISSN 1799-4888 (pdf)
ISSN 1799-487X

Aalto-yliopisto
Insinöörیتieteiden korkeakoulu
Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskus
www.aalto.fi

**KAUPPA +
TALOUS**

**TAIDE +
MUOTOILU +
ARKKITEHTUURI**

**TIEDE +
TEKNOLOGIA**

**CROSSOVER
VÄITÖSKIRJAT**